

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2001-2002

2-172

Plenaire vergaderingen
Donderdag 10 januari 2002

Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2001-2002

Annales

Séances plénières

Jeudi 10 janvier 2002

Séance de l'après-midi

2-172

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen - Abréviations

AGALEV	Anders Gaan Leven
CD&V	Christen-Democratisch & Vlaams
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones – Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP.A	Socialistische Partij Anders
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Overlijden van oud-senatoren	6
Voordracht van kandidaten voor het ambt van assessor bij de afdeling wetgeving van de Raad van State	6
Inoverwegingneming van voorstellen	6
Mondelinge vragen	7
Mondelinge vraag van mevrouw Jacinta De Roeck aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de financiering van palliatieve zorgverlening in de ziekenhuizen» (nr. 2-804)	7
Mondelinge vraag van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de controles op slachtingen buiten het slachthuis» (nr. 2-806)	8
Mondelinge vraag van mevrouw Clotilde Nyssens aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «de chaotische aanpak van de onderhoudsvorderingenproblematiek door de Regering» (nr. 2-814)	9
Mondelinge vraag van mevrouw Marie-José Laloy aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de financiering en de organisatie van de mobiele urgentie- en reanimatiediensten» (nr. 2-808)	11
Mondelinge vraag van de heer Philippe Monfils aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de dringende geneeskundige hulpverlening» (nr. 2-810)	11
Mondelinge vraag van de heer Didier Ramoudt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «het licentiesysteem voor basketbalploegen» (nr. 2-811)	14
Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de maximumfactuur voor gezondheidszorg» (nr. 2-813)	16
Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «de nood aan gelegenheidsarbeidskrachten in de land- en tuinbouwsector» (nr. 2-643)	18
Mondelinge vragen	20
Mondelinge vraag van de heer Marc Hordies aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «het controleren en vervolgen van verkeersovertredingen» (nr. 2-815)	20
Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de pedofilie-onderzoeken» (nr. 2-818)	23

Sommaire

Décès d'anciens sénateurs	6
Présentation de candidats pour la fonction d'assesseur auprès de la section de législation du Conseil d'État	6
Prise en considération de propositions	6
Questions orales	7
Question orale de Mme Jacinta De Roeck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le financement des soins palliatifs à l'hôpital» (n° 2-804)	7
Question orale de M. Jan Steverlynck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le contrôle sur les abattages qui ont lieu en dehors des abattoirs» (n° 2-806)	8
Question orale de Mme Clotilde Nyssens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la cacophonie du Gouvernement à propos des créances alimentaires» (n° 2-814)	9
Question orale de Mme Marie-José Laloy à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le financement et l'organisation des services mobiles d'urgence et de réanimation» (n° 2-808)	11
Question orale de M. Philippe Monfils à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le service médical d'urgence» (n° 2-810)	11
Question orale de M. Didier Ramoudt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le système de licences pour les équipes de basket-ball» (n° 2-811)	14
Question orale de M. Jacques Devolder au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le maximum à facturer pour les soins de santé» (n° 2-813)	16
Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «le besoin de main-d'œuvre occasionnelle dans les secteurs de l'agriculture et de l'horticulture» (n° 2-643)	18
Questions orales	20
Question orale de M. Marc Hordies au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «le contrôle et la poursuite des infractions au Code de la route» (n° 2-815)	20
Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «les enquêtes en matière de pédophilie» (n° 2-818)	23

Mondelinge vraag van de heer Michiel Maertens aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over «Banksys» (nr. 2-819)	25	Question orale de M. Michiel Maertens au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur «Banksys» (n° 2-819)	25
Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand, over «de Financietoren» (nr. 2-812).....	27	Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes, sur «la Tour des Finances» (n° 2-812).....	27
Mondelinge vraag van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de hulp aan Afghanistan en in het bijzonder aan de Afghaanse vrouwen» (nr. 2-809)	29	Question orale de Mme Anne-Marie Lizin au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «l'aide à l'Afghanistan et en particulier l'aide aux femmes afghanes» (n° 2-809)	29
Verwelcoming van de nieuwe militair bevelhebber.	30	Bienvenue au nouveau commandant militaire.....	30
Wetsontwerp tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wat de terbeschikkingstelling van het personeel betreft (Stuk 2-875) (Evocatieprocedure).....	30	Projet de loi modifiant la nouvelle loi communale en ce qui concerne la mise à disposition de personnel (Doc. 2-875) (Procédure d'évocation).....	30
Advies van de Raad van State.....	30	Avis du Conseil d'État	30
Wetsontwerp ter bevordering van sociaal verantwoorde productie (Stuk 2-288) (Tweede behandeling)	31	Projet de loi visant à promouvoir la production socialement responsable (Doc. 2-288) (Deuxième examen)	31
Voorstel tot terugzending naar de commissie	31	Proposition de renvoi à la commission.....	31
Mondelinge vragen	31	Questions orales	31
Mondelinge vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de eerste minister over «het voornemen tot herziening van artikel 24 van de Grondwet over de onderwijsvrijheid» (nr. 2-816)	31	Question orale de Mme Mia De Schamphelaere au premier ministre sur «le projet de révision de l'article 24 de la Constitution sur la liberté d'enseignement» (n° 2-816)	31
Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de eerste minister over «de belangenvermenging van zijn communicatieadviseur Noël Slangen» (nr. 2-817)	32	Question orale de M. Hugo Vandenberghe au premier ministre sur «la confusion d'intérêts de son conseiller en communication, Noël Slangen» (n° 2-817)	32
Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de eerste minister over «de uitspraken van de heer Noël Slangen» (nr. 2-618)	38	Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au premier ministre sur «les déclarations de M. Noël Slangen» (n° 2-618).....	38
Vraag om uitleg van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de eerste minister over «de administratieve vereenvoudiging» (nr. 2-596)	39	Demande d'explications de Mme Mia De Schamphelaere au premier ministre sur «la simplification administrative» (n° 2-596).....	39
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de eerste minister over «de opvolging van het verslag van de Senaat over de rechten van het kind» (nr. 2-626).....	42	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au premier ministre sur «le suivi du rapport du Sénat sur les droits de l'enfant» (n° 2-626)	42
Vraag om uitleg van de heer François Roelants du Vivier aan de eerste minister over «het uitblijven van een akkoord over het Galileoprogramma in de <i>Transportraad</i> van 7 december 2001» (nr. 2-649).....	45	Demande d'explications de M. François Roelants du Vivier au premier ministre sur «l'absence d'accord concernant le Programme Galileo au Conseil <i>Transports</i> du 7 décembre 2001» (n° 2-649).....	45
Vraag om uitleg van mevrouw Fatma Pehlivan aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de studie naar criminaliteit bij allochtone jongeren» (nr. 2-646).....	50	Demande d'explications de Mme Fatma Pehlivan au ministre de l'Intérieur sur «l'étude sur la criminalité chez les jeunes allochtones» (n° 2-646).....	50
Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de politiehervorming» (nr. 2-617)	52	Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au ministre de l'Intérieur sur «la réforme des polices» (n° 2-617)	52
Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en		Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et	

Vervoer over «Horizon 2005» (nr. 2-641).....	54	des Transports sur «le plan Horizon 2005» (n° 2-641).....	54
Regeling van de werkzaamheden	56	Ordre des travaux	56
Berichten van verhindering.....	57	Excusés.....	57
Bijlage		Annexe	
Indiening van voorstellen	58	Dépôt de propositions.....	58
In overweging genomen voorstellen.....	58	Propositions prises en considération	58
Vragen om uitleg	59	Demandes d'explications	59
Evocaties.....	60	Évocations	60
Boodschappen van de Kamer	60	Messages de la Chambre	60
Antwoorden van de regering op aanbevelingen van de Senaat	65	Réponses du gouvernement aux recommandations du Sénat.....	65
Antwoorden van de regering op resoluties van de Senaat	65	Réponses du gouvernement à des résolutions du Sénat.....	65
Arbitragehof – Arresten.....	66	Cour d'arbitrage – Arrêts	66
Arbitragehof – Prejudiciële vragen.....	66	Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles	66
Centrale Raad voor het Bedrijfsleven	67	Conseil central de l'Économie.....	67
Nationale Arbeidsraad	67	Conseil national du travail.....	67

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.10 uur.)

De voorzitter. – Mijn beste wensen aan iedereen.

Overlijden van oud-senatoren

De voorzitter. – De Senaat heeft met groot leedwezen kennis gekregen van het overlijden van de heer Louis Walt Niel, eresenator, gewezen provinciaal senator voor Oost-Vlaanderen en gewezen senator voor het arrondissement Oudenaarde-Aalst, en van de heer Robert Van Herck, gewezen provinciaal senator voor Antwerpen.

Uw voorzitter heeft het rouwbeklag van de Vergadering aan de families van onze betreurde gewezen medeleden betuigd.

Voordracht van kandidaten voor het ambt van assessor bij de afdeling wetgeving van de Raad van State

De voorzitter. – Bij brief van 19 november 2001 deelt de eerste voorzitter van de Raad van State mede dat de algemene vergadering van de Raad ter openbare zitting van 9 oktober 2001, overeenkomstig artikel 80 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, overgegaan is tot het opmaken van een drievoudige lijst van de kandidaten voorgedragen voor de benoeming tot het ambt van assessor (F) bij de afdeling wetgeving dat vacant is geworden.

Werden door de Raad van State voorgedragen, met eenparigheid van stemmen:

Eerste kandidaat:

De heer Jacques van Compernelle, gewoon hoogleraar aan de UCL en assessor bij de afdeling wetgeving van de Raad van State;

Tweede kandidaat:

De heer Henri Simonart, hoogleraar aan de UCL;

Derde kandidaat:

De heer Henri Bosly, gewoon hoogleraar aan de UCL.

De heer Jacques van Compernelle werd door de algemene vergadering van de Raad van State eenparig als eerste kandidaat voorgedragen.

Bij brief van 3 januari 2002 deelt de minister van Binnenlandse Zaken mee dat hij, overeenkomstig artikel 70, §1, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de eenparige voordracht van de heer Jacques van Compernelle tot assessor aanneemt.

Overeenkomstig het advies van het Bureau van heden, stel ik u voor dat de Senaat zich met deze voordracht akkoord verklaart. (*Instemming*)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 10.)

M. le président. – Mes meilleurs vœux à chacun.

Décès d'anciens sénateurs

M. le président. – Le Sénat a appris avec un vif regret le décès de M. Louis Walt Niel, sénateur honoraire, ancien sénateur provincial de Flandre orientale et ancien sénateur de l'arrondissement de Audenaarde-Alost, et de M. Robert Van Herck, ancien sénateur provincial d'Anvers.

Votre président a adressé les condoléances de l'Assemblée aux familles de nos regrettés anciens collègues.

Présentation de candidats pour la fonction d'assesseur auprès de la section de législation du Conseil d'État

M. le président. – Par lettre du 19 novembre 2001, le premier président du Conseil d'État porte à la connaissance du Sénat qu'en son audience publique du 9 octobre 2001, l'assemblée générale du Conseil a procédé, conformément à l'article 80 des lois coordonnées sur le Conseil d'État, à l'établissement de la liste triple de candidats présentés en vue de la nomination à une fonction d'assesseur (F) devenue vacante auprès de la section de législation.

Ont été présentés par le Conseil d'État, à l'unanimité :

Premier candidat :

M. Jacques van Compernelle, professeur ordinaire à l'UCL et assesseur auprès de la section de législation du Conseil d'État ;

Deuxième candidat :

M. Henri Simonart, professeur à l'UCL ;

Troisième candidat :

M. Henri Bosly, professeur ordinaire à l'UCL.

La présentation de M. Jacques van Compernelle en tant que premier candidat a été votée à l'unanimité par l'assemblée générale du Conseil d'État.

Par lettre du 3 janvier 2002, le ministre de l'Intérieur communique qu'il accepte, conformément à l'article 70, §1er, alinéa 5, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la présentation unanime de M. Jacques van Compernelle pour la fonction d'assesseur.

Conformément à l'avis du Bureau de ce jour, je vous propose que le Sénat marque son accord sur cette présentation. (*Assentiment*)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler

einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(Instemming)

(De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van mevrouw Jacinta De Roeck aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de financiering van palliatieve zorgverlening in de ziekenhuizen» (nr. 2-804)

Mevrouw Jacinta De Roeck (AGALEV). – België kan terecht trots zijn op de uitbouw van de palliatieve verzorging. Wel ben ik verontrust door de berichten dat sommige ziekenhuizen niet 100% gaan voor de optimale uitbouw van de palliatieve verzorging. Wanneer ik deze berichten lees, vraag ik me af of het geld misschien niet voor het juiste doel gebruikt wordt, ofwel of er alleen geheimzinnig wordt gedaan over het al dan niet bestaan van een palliatieve eenheid in een ziekenhuis omdat een dergelijke eenheid als antireclame wordt beschouwd. Dat laatste is voor mij overigens volkomen onbegrijpelijk.

Kan de minister deze berichten toelichten? Is er controle mogelijk zodat er zekerheid komt dat het geld ook echt wordt besteed aan het uitbouwen van palliatieve verzorging? Kan er gesensibiliseerd worden zodat palliatieve verzorging eindelijk een positieve bijklank krijgt?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Het beste middel om verhalen de wereld uit te helpen is het geven van de feiten.

In 2001 werden er aan palliatieve eenheden belangrijke sommen uitgekeerd. Aan de erkende palliatieve zorgeenheden wordt een ligdagprijs toegekend, waarvan de belangrijkste samenstellende delen – B1 en B2 – identiek zijn voor alle eenheden. Concreet betekent dat per dag 2.372 frank voor B1 en 10.055 frank voor B2, beide aan de index van 1 januari 2001.

Voor de erkende palliatieve zorgfuncties is de financiering als volgt. De algemene ziekenhuizen met minder dan 500 bedden ontvangen 2.850.000 frank per jaar. Dat stemt overeen met een halve fulltime-equivalent geneesheer, een halve fulltime-equivalent gegradueerde verpleger en een halve fulltime-equivalent psycholoog. Algemene ziekenhuizen met 500 bedden en meer ontvangen het basisbedrag van 2.850.000 frank vermenigvuldigd met het aantal bedden van het ziekenhuis gedeeld door 500.

De geïsoleerde G-diensten en Sp-diensten – de gespecialiseerde diensten dus – met uitzondering van de Sp-palliatieve zorgbedden, ontvangen 450.000 frank indien ze minder dan 40 bedden tellen en 800.000 frank bij 40 bedden en meer.

Jaarlijks moet voor iedere erkende functie een activiteitenverslag worden ingediend, zodat we uiteraard ook

de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. (*Assentiment*)

(La liste des propositions prises en considération figure en annexe.)

Questions orales

Question orale de Mme Jacinta De Roeck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le financement des soins palliatifs à l'hôpital» (n° 2-804)

Mme Jacinta De Roeck (AGALEV). – *La Belgique peut être fière – à juste titre – du développement des soins palliatifs sur son territoire. Je suis cependant préoccupée par des articles selon lesquels certains hôpitaux ne s'impliquent pas à 100% dans le développement de ces soins. Lorsque je lis ces articles, je me demande si l'argent est utilisé de manière correcte ou si l'on fait uniquement des mystères à propos de l'existence d'une unité palliative dans un hôpital parce qu'une telle unité est considérée comme de la contre-publicité. Cette dernière supposition est de toute façon totalement incompréhensible.*

La ministre peut-elle donner des précisions au sujet de ces articles ? Est-il possible de contrôler si l'argent est réellement consacré au développement des soins palliatifs ? Peut-on mener des actions de sensibilisation afin que les soins palliatifs bénéficient d'une connotation positive ?

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *En 2001, des sommes importantes ont été allouées aux unités de soins palliatifs. On octroie aux unités de soins palliatifs agréées un prix de la journée d'hospitalisation dont les composantes les plus importantes – B1 et B2 – sont identiques pour toutes les unités. Cela signifie que, par jour, 2.372 francs sont accordés pour B1 et 10.055 francs pour B2.*

Les hôpitaux généraux comptant moins de 500 lits reçoivent 2.850.000 francs par an. Cela correspond à un demi-médecin équivalent temps plein, un demi-infirmier gradué équivalent temps plein et un demi-psychologue équivalent temps plein. Les hôpitaux généraux comptant 500 lits et davantage reçoivent un montant de base de 2.850.000 francs multiplié par le nombre de lits de l'hôpital et divisé par 500.

Les services G et Sp isolés – les services spécialisés – à l'exception des lits de soins palliatifs Sp, reçoivent 450.000 francs s'ils comptent moins de 40 lits et 800.000 francs s'ils disposent de 40 lits ou davantage.

Chaque année, un rapport d'activité doit être introduit pour chaque fonction agréée de manière à ce que nous puissions contrôler si l'argent est correctement utilisé.

Afin de pouvoir bénéficier de ce financement, les unités ou fonctions doivent être agréées par l'autorité compétente. Il revient donc aux Communautés de vérifier s'il est satisfait aux conditions d'agrément. Lorsque les institutions respectent

echt kunnen controleren of het geld correct wordt besteed.

Om deze financiering te kunnen krijgen, moeten de eenheden of functies erkend zijn door de bevoegde overheid. Het behoort dus tot de bevoegdheid van de gemeenschappen om na te gaan of er aan de erkenningsvoorwaarden voldaan is. Wanneer de instellingen de normen inzake personeelsformatie vervullen, hebben ze de financiële bijdragen trouwens nodig om het personeel te kunnen betalen. Controle is er dus op twee terreinen: bij de erkenning en via het jaarverslag.

Vóór de regering extra inspanningen voor de palliatieve verzorging in ziekenhuizen had gedaan, kregen de ziekenhuizen 450.000 tot 750.000 frank per jaar, wat niet voldoende was om een halve fulltime-equivalent te betalen. De situatie is dus merkelijk verbeterd. Wel heeft het inderdaad een tijd geduurd vóór aan de personeelseisen voldaan was. De ziekenhuizen hebben een zekere tijd nodig gehad om in de drie disciplines – verpleegkundige, arts, psycholoog – de geschikte personen te vinden. Ik geef er ook de voorkeur aan deze jobs niet zomaar snel in te vullen om geld te kunnen krijgen, maar echt de inspanning te doen om kwalitatief goed personeel te vinden, zodat het geld wordt aangewend voor een goede palliatieve verzorging.

Mevrouw Jacinta De Roeck (AGALEV). – Ik dank de minister voor haar uitgebreid antwoord. Uit dit antwoord blijkt wel heel duidelijk dat het in de palliatieve verzorging om meer gaat dan alleen om pijnbestrijding en dat er ook een heel stuk sociale en psychologische begeleiding bij komt kijken. Waarschijnlijk zal dit allemaal nog moeten groeien en ik hoop dan ook dat we daaraan kunnen blijven werken en dat de ziekenhuizen inzien dat een palliatieve dienst geen antireclame is voor een ziekenhuis, integendeel.

Mondelinge vraag van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de controles op slachtingen buiten het slachthuis» (nr. 2-806)

De heer Jan Steverlynck (CD&V). – Een tijd geleden stelde ik de minister al een schriftelijke vraag over het aantal controles op slachtingen buiten het slachthuis. Ze antwoordde dat hierover geen gegevens bijgehouden worden.

Met het oog op de voedselveiligheid is het uitermate belangrijk dat slachtingen buiten het slachthuis, die niet altijd gebeuren met inachtneming van de hygiënische en sanitaire normen, worden verboden. Het risicomateriaal wordt bij zulke slachtingen niet altijd vernietigd. De kans bestaat dan ook dat risicomateriaal rechtstreeks of onrechtstreeks via diervoeder toch in het voedsel van de mens terechtkomt. Om dit te verhinderen zijn geregelde controles absoluut noodzakelijk.

Moeten we uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag concluderen dat er geen controles werden uitgevoerd? Indien er wel controles werden uitgevoerd, waarom werden de gegevens dan niet bijgehouden? Zal de minister erop aandringen in de toekomst deze gegevens te bewaren? Welke maatregelen zal de minister nemen om de controles op slachtingen buiten het slachthuis op te voeren?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Volgens de geldende wettelijke bepalingen is slachten thuis alleen toegestaan als

les normes relatives au cadre du personnel, elles ont besoin des interventions financières pour pouvoir payer ce personnel. Le contrôle s'exerce donc à la fois par le biais de l'agrément et par le biais du rapport annuel.

Avant que le gouvernement ne fasse des efforts supplémentaires en faveur des soins palliatifs dans les hôpitaux, ceux-ci recevaient de 450.000 à 750.000 francs par an, ce qui n'était pas suffisant pour payer un demi-équivalent temps plein. La situation s'est donc sensiblement améliorée. Certes, les hôpitaux ont eu besoin d'un certain temps pour trouver du personnel dans les trois disciplines : des infirmiers, des médecins et des psychologues.

Mme Jacinta De Roeck (AGALEV). – *Il ressort clairement de la réponse de la ministre qu'en matière de soins palliatifs, il ne s'agit pas seulement de lutter contre la douleur mais il faut également prévoir un accompagnement social et psychologique. Celui-ci devra probablement être encore développé. J'espère que nous pourrons continuer à y travailler et que les hôpitaux se rendent compte qu'un service palliatif n'est pas une contre-publicité pour eux.*

Question orale de M. Jan Steverlynck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le contrôle sur les abattages qui ont lieu en dehors des abattoirs» (n° 2-806)

M. Jan Steverlynck (CD&V). – *En réponse à une question écrite que je lui ai posée naguère, la ministre m'a indiqué qu'on ne disposait d'aucune donnée relative aux abattages ayant lieu en dehors des abattoirs.*

Afin d'assurer la sécurité de la chaîne alimentaire, il est extrêmement important que ces abattages qui ne respectent pas toujours les normes hygiéniques et sanitaires soient interdits. Les matières à risque ne sont pas toujours détruites lors de ces abattages et peuvent se retrouver, directement ou indirectement, dans la nourriture destinée aux humains. Afin d'éviter ce genre de situation, des contrôles réguliers sont absolument nécessaires.

Doit-on conclure de la réponse de la ministre à ma question écrite qu'aucun contrôle n'a lieu ? S'il y en a, pourquoi ne dispose-t-on pas de données ? La ministre insistera-t-elle pour qu'à l'avenir, ces données soient conservées ? Quelles mesures prendra-t-elle afin que les abattages en dehors des abattoirs fassent l'objet de contrôles ?

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *Selon la législation en vigueur, les abattages à domicile ne*

het vlees bestemd is voor verbruik door de familie die het dier heeft gekweekt. Er zijn echter nooit besluiten uitgevaardigd die verplichten om een thuislacht op voorhand aan te geven. Daarom vinden er maar sporadisch controles plaats, bijvoorbeeld bij een bezoek aan een landbouwbedrijf waar op dat ogenblik toevallig een dier wordt geslacht.

Ik heb dat probleem bij de regering aangekaart en groen licht gekregen om de wetgeving aan te passen. Sinds de BSE-crisis weten we veel beter wat als risicomateriaal moet worden beschouwd. Bij de dioxinecrisis is daarenboven gebleken dat de thuislachten veel omvangrijker zijn dan door eigen familiaal gebruik kan worden verklaard. Om dat aan te pakken is er een nieuwe wetgeving nodig.

Mijn departement werkt op het ogenblik een wetsontwerp uit dat onder meer bijzondere aandacht besteedt aan de behandeling van risicomateriaal, ook als dat niet afkomstig is van risicodieren. Er komen veel striktere regels. Ik verwacht dat ik dit ontwerp binnen vier maanden in het Parlement kan indienen.

De heer Jan Steverlynck (CD&V). – De MKZ- en BSE-crisis zijn inderdaad een belangrijke stimulans geweest om deze kwestie op de agenda te plaatsen. Het verheugt me dat de minister een algemeen wetsontwerp voorbereidt, maar ik hoop dat daarin ook voldoende controlemogelijkheden worden uitgewerkt. Ook een rapportering is dringend noodzakelijk, zodat we kunnen volgen hoeveel controles er gebeuren en welke resultaten ze opleveren.

Mondelinge vraag van mevrouw Clotilde Nyssens aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «de chaotische aanpak van de onderhoudsvorderingenproblematiek door de Regering» (nr. 2-814)

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Het Parlement houdt zich al dertig jaar bezig met de onderhoudsvorderingenproblematiek. Het eerste wetsvoorstel tot oprichting van een fonds voor onderhoudsvorderingen dateert van 1974. Sedertdien hebben alle politieke partijen in het Parlement nieuwe wetsvoorstellen ingediend tot oprichting van een fonds voor onderhoudsvorderingen.*

Tijdens de huidige zittingsperiode is de idee ontstaan dat het niet echt nodig is een fonds op te richten en dat een beroep zou kunnen worden gedaan op de administratie van Financiën om de alimentatie in te vorderen.

Gisteren heeft een vertegenwoordiger van minister Reynders in de senaatscommissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden bevestigd dat de minister de laatste hand legt aan een initiatief om de onderhoudsgerechtigden te helpen hun vordering te innen bij de onderhoudsplichtige. De administratie van Financiën zou voor deze gerechtigden optreden als incassobureau, zodat geen fonds moet worden opgericht.

Ik heb in de pers meermaals gelezen dat mevrouw Onkelinx zich ook met deze onderhoudsvorderingenproblematiek bezighoudt en dat ze nog altijd denkt aan de oprichting van een fonds voor onderhoudsvorderingen.

In het belang van de onderhoudsgerechtigden, vooral vrouwen die ons dikwijls vragen stellen over de evolutie van

sont autorisés que si la viande est à l'usage de la famille qui a élevé l'animal. Il n'existe cependant aucune obligation de déclarer à l'avance un tel abattage. C'est pourquoi il n'y a de contrôles que sporadiques, par exemple dans les exploitations agricoles où un animal est abattu précisément au moment d'une visite.

J'ai évoqué ce problème au sein du gouvernement et j'ai reçu le feu vert pour adapter la législation. Depuis la crise de l'ESB, nous savons beaucoup mieux ce qui doit être considéré comme matériel à risque. Nous avons en outre appris de la crise de la dioxine que les abattages à domicile sont beaucoup plus nombreux que ceux qui s'expliquent par une utilisation à des fins familiales. Une nouvelle législation s'impose pour s'attaquer au problème.

Mon département rédige pour l'instant un projet de loi qui accorde notamment une attention particulière au traitement du matériel à risque, même s'il ne provient pas d'animaux à risque. Des règles beaucoup plus strictes seront édictées. J'espère pouvoir déposer ce projet au parlement dans les quatre mois.

M. Jan Steverlynck (CD&V). – *Les crises de la fièvre aphteuse et de l'ESB ont en effet constitué un stimulant important pour mettre cette question à l'ordre du jour. Je me réjouis que la ministre prépare un projet de loi d'ordre général. J'espère qu'il prévoira des possibilités de contrôle suffisantes. Des rapports sont également nécessaires afin que nous puissions connaître le nombre de contrôles ainsi que leurs résultats.*

Question orale de Mme Clotilde Nyssens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la cacophonie du Gouvernement à propos des créances alimentaires» (n° 2-814)

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Je voudrais interroger la vice-première ministre au sujet des initiatives que compte prendre le gouvernement à propos des créances alimentaires. Ce sujet est à l'ordre du jour du Parlement depuis près de trente ans puisque la première proposition de loi visant à créer un fonds de créances alimentaires remonte à 1974. Depuis, tous les partis ont à nouveau déposé au Parlement des propositions de loi créant un fonds de créances alimentaires.

Au cours de l'actuelle législature a germé l'idée qu'il n'est pas forcément nécessaire de créer un fonds et qu'il pourrait être fait appel à l'administration des Finances comme intermédiaire pour recouvrer les pensions alimentaires.

Hier, en commission des Finances du Sénat, j'ai obtenu confirmation, par le biais du représentant du ministre Reynders, que celui-ci finalisait une initiative tendant à aider les créanciers d'aliments qui ne parviennent pas à récupérer leurs créances près de leur débiteur. L'administration des Finances serait mise au service de ces créanciers en tant qu'agent de recouvrement, ce qui rendrait superflue la création d'un fonds.

Or, à plusieurs reprises, j'ai lu dans la presse que Mme Onkelinx travaillait également à ce problème du recouvrement des créances alimentaires et continuait à envisager la création d'un fonds de créances alimentaires.

Dans l'intérêt des bénéficiaires et, en particulier, des femmes

deze problematiek, wens ik te vernemen of mevrouw Onkelinx een wetsontwerp zal indienen tot oprichting van een fonds voor onderhoudsvorderingen of dat de heer Reynders een initiatief zal nemen of een parlementair initiatief zal steunen om in zijn administratie een mechanisme in te voeren.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid. – *Mevrouw Nyssens merkt terecht op dat al dertig jaar gewacht wordt op een beslissend initiatief om de onderhoudsgerechtigden te helpen. Er is nog altijd geen oplossing gevonden voor dit belangrijk probleem.*

Volgens een recente enquête van een universitaire dienst zouden 19% van de alimentaties niet en 24% laattijdig worden betaald. Het niet-betalen van de alimentatie kan aanleiding geven tot een reeks opeenvolgende problemen, inzonderheid schuldoverlast.

In zijn algemene beleidsverklaring heeft de eerste minister gezegd dat deze problematiek een prioriteit is voor de regering. Ik heb de deelnemers aan de rondetafelgesprekken over sociale solidariteit gevraagd daarover na te denken. Bij Kamer en Senaat zijn ook wetsvoorstellen ingediend in verband met deze problematiek.

De minister van Financiën meende dat, tot er een oplossing wordt gevonden, de ontvanger van registratie zou kunnen helpen bij het invorderen van de alimentatie. Ik heb onlangs nog gezegd dat we het eens moeten worden om dit debat prioritair te voeren. Ik ben bereid de parlementaire initiatieven te steunen. Er zijn trouwens al beslissingen genomen.

Zo is, in een koninklijk besluit betreffende de werkloosheidsregeling dat op 28 juni laatstleden is goedgekeurd, de effectieve betaling van de alimentatie door de werkloze als voorwaarde ingevoerd om een uitkering als gezinshoofd te kunnen ontvangen, ongeacht of die alimentatieplicht het gevolg is van een gerechtelijke beslissing of van een notariële akte. Bovendien krijgt de werkloze die op basis van een notariële akte effectief alimentatie betaalt voor zijn kind recht op een uitkering als gezinshoofd.

In het wetsontwerp betreffende de integratietegemoetkoming werd ook een verhoogd tarief ingevoerd voor de alleenstaande rechthebbende die onderhoudsplichtig is, als hij het bewijs levert dat hij zijn alimentatieplicht nakomt.

Dat zijn echter slechts gedeeltelijke oplossingen. We moeten de mensen helpen die moeilijkheden ondervinden bij het invorderen van de alimentatie, of we daarvoor nu een beroep doen op de ontvanger van registratie of niet.

Ik vind dat de rondetafelgesprekken niet snel genoeg vorderen. Er bestaan wetsvoorstellen en binnenkort wordt misschien een wetsontwerp opgesteld. Ik heb samengewerkt met mijn Duitse collega, mevrouw Bergmann. Duitsland heeft een zeer interessante wet terzake. Waarom zouden we niet nagaan of wat elders werkt ook bij ons efficiënt is? Ik hoop dat regering en parlement dit belangrijk dossier binnenkort samen kunnen oplossen.

qui nous sollicitent souvent pour connaître l'état d'avancement du mécanisme qui pourrait les aider à récupérer les aliments à leur profit ou à celui de leurs enfants, je voudrais savoir si c'est Mme Onkelinx qui nous annoncera le dépôt d'un projet de loi créant un fonds de créances alimentaires ou si c'est M. Reynders qui prendra une initiative ou soutiendra une initiative parlementaire visant à instituer un mécanisme auprès de son administration.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi. – *Mme Nyssens constate avec raison que cela fait près de trente ans que l'on espère une initiative décisive pour aider les créanciers de pensions alimentaires à faire face au problème. On n'y est toujours pas arrivé, bien que le problème soit d'importance.*

D'après une enquête réalisée récemment par un service universitaire, 19% des pensions sont impayées et 24% des pensions alimentaires sont versées avec retard. Or, le non-versement des pensions alimentaires peut provoquer toute une série de difficultés en cascade, notamment des problèmes évidents de surendettement. Cela participe aux accidents de la vie dont parfois on ne se relève pas. Il est certainement temps de conclure sur le sujet.

Lors de sa déclaration sur l'état de l'Union, le premier ministre avait déclaré que cette question faisait partie des priorités du gouvernement. J'avais demandé aux acteurs des tables rondes de la solidarité sociale d'y réfléchir et cette réflexion est actuellement en cours. Par ailleurs, des propositions de loi déposées à la Chambre et au Sénat se préoccupent du problème.

Le ministre des Finances a estimé qu'en attendant de trouver une solution, on pourrait aider, notamment à travers l'action du receveur d'enregistrement, à récupérer si possible les pensions alimentaires. Dernièrement, j'ai déclaré que l'on devrait s'entendre tous pour que ce débat soit véritablement prioritaire. Étant favorable aux initiatives parlementaires, je suis entièrement disposée à les appuyer. Certaines décisions ont déjà été prises.

C'est ainsi que, par un arrêté royal approuvé le 28 juin dernier, portant sur la réglementation du chômage, deux décisions non négligeables ont été prises. D'une part, l'obligation de paiement effectif de la pension alimentaire dans le chef du chômeur pour obtenir le taux « chef de ménage », que cette obligation alimentaire résulte d'une décision judiciaire ou d'un acte notarié. D'autre part, l'ouverture du droit au taux « chef de ménage » au chômeur qui paie effectivement une pension alimentaire au profit de son enfant sur la base d'un acte notarié, sans plus distinguer les circonstances de conclusion de l'acte notarié.

Vous aurez sans doute constaté que, dans le projet de loi sur le revenu d'intégration, on a également prévu d'introduire un taux majoré pour le bénéficiaire isolé débiteur de pension alimentaire, s'il fournit la preuve qu'il remplit bien son obligation alimentaire.

Il y a donc des solutions, mais elles sont trop partielles. Ceux qui sont victimes d'accidents de la vie ne sont pas nécessairement des personnes bénéficiant du chômage ou du minimex. Il faut donc rechercher une solution globale. Le ministre des Finances doit poursuivre sur sa lancée pour faciliter la récupération mais il convient également de

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Ik ben tevreden over het werk van mevrouw Onkelinx. Ik ben er echter minder van overtuigd dat wat zij onderneemt aansluit bij wat minister Reynders doet. De administratie van Financiën zou enigszins de rol van een fonds spelen en zou in de plaats van de onderhoudsplichtige treden om de alimentatie te betalen, wat eigenlijk de bedoeling is van een fonds.*

Ik zou graag hebben dat beide ministers duidelijk zeggen of hun initiatieven aanvullend of concurrentieel zijn.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid. – *Ze zijn aanvullend en we zullen ze zeker kunnen toelichten in een commissie ad hoc.*

Mondelinge vraag van mevrouw Marie-José Laloy aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de financiering en de organisatie van de mobiele urgentie- en reanimatiediensten» (nr. 2-808)

Mondelinge vraag van de heer Philippe Monfils aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de dringende geneeskundige hulpverlening» (nr. 2-810)

De voorzitter. – Ik stel voor deze mondelinge vragen samen te voegen. (*Instemming*)

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – *In maart 2001 heb ik de minister een vraag gesteld over de erkenning en de financiering van de MUG-diensten. Hun goede werking is nog steeds bedreigd.*

De minister antwoordde toen dat alle commissies voor dringende medische hulp waren samengesteld en dat de dossiers vóór de uiterste datum van 30 januari 2001 waren ingediend.

Zij onderstreepte ook dat zij zelf de knoop moest doorhakken en de nodige beslissingen moest nemen na een laatste uitstel aan bepaalde provincies. Zij zou de provincies die niet zouden reageren onder druk zetten.

In juli 2001 bleek de toestand nog niet te zijn veranderd. Ik heb toen in een brief mijn ongerustheid uitgedrukt. Ik wilde de toekijkers van de betrokken diensten, die zich in een catastrofale financiële situatie bevinden. Ik heb op die brief geen antwoord gekregen. Hoe ver staat dit belangrijke dossier?

constituer une aide pour ceux qui éprouvent des difficultés de récupération, que ce soit avec ou sans l'aide du receveur de l'enregistrement.

Le débat en tables rondes est un peu lent à mon sens. Des propositions de loi existent et un projet de loi sera peut-être élaboré. J'ai travaillé avec ma collègue allemande, Mme Bergmann. L'Allemagne dispose d'une loi très intéressante sur le sujet. Pourquoi ne pas examiner ce qui se passe ailleurs pour être efficace chez nous ? J'espère qu'ensemble, parlementaires et gouvernement, nous arriverons dans un proche avenir à régler une fois pour toutes ce très important dossier.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Je suis satisfaite des travaux mis en œuvre par Mme Onkelinx. Je suis moins convaincue au sujet de la complémentarité entre les actions annoncées par M. Reynders et celles de Mme la ministre. En effet, il me revient que l'administration des Finances jouerait un peu le rôle du fonds et serait subrogée au créancier d'aliment pour avancer la pension alimentaire, ce qui est en quelque sorte l'idée du fonds.

Je souhaiterais qu'à l'occasion d'une question orale ou de la discussion d'une proposition de loi, les deux ministres puissent nous dire avec précision si leurs initiatives sont complémentaires ou concurrentes.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi. – Elles sont complémentaires et nous aurons certainement l'occasion d'en discuter en commission ad hoc.

Question orale de Mme Marie-José Laloy à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le financement et l'organisation des services mobiles d'urgence et de réanimation» (n° 2-808)

Question orale de M. Philippe Monfils à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le service médical d'urgence» (n° 2-810)

M. le président. – Je vous propose de joindre ces questions orales. (*Assentiment*)

Mme Marie-José Laloy (PS). – Dans le courant du mois de mars 2001, je vous ai interpellé, madame la ministre, à propos de la reconnaissance et du financement des SMUR. Quoique ces services essentiels soient entièrement dédiés au bien-être de la population, leur bon fonctionnement est toujours mis en cause aujourd'hui. Vous m'aviez alors précisé que toutes les commissions d'aide médicale urgente étaient constituées et que les dossiers requis avaient bien été remis avant le 30 janvier 2001, date ultime.

Vous avez, en outre, souligné « qu'il appartenait au ministre de trancher et de prendre les décisions nécessaires après avoir accordé un dernier délai aux provinces concernées ». Votre volonté était manifeste de ne pas se laisser enfermer dans une stratégie d'enlisement et de mettre la pression sur les provinces qui s'abstiendraient de réagir.

Quelques mois plus tard, en juillet 2001 exactement, la situation restait inchangée et je vous ai adressé un courrier pour vous faire part de mon inquiétude et me faire l'interprète des différents services en question qui, dois-je le rappeler, se

De heer Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – *Ik sluit mij aan bij de vragen van mevrouw Laloy. Het recente, dramatische overlijden van een meisje van enkele maanden oud doet vragen rijzen over de efficiëntie van de urgentiediensten.*

Getuigen zeggen dat het een hele tijd duurde vooraleer het meisje werd vervoerd en de bevoegde specialist werd gevonden. Kan de minister dit bevestigen?

Zo niet, meent zij dan niet dat, los van de gerechtelijke elementen, een onderzoek moet worden ingesteld om na te gaan wat er echt is gebeurd?

Ik sluit me aan bij het standpunt van mevrouw Laloy. Organisaties klagen over een aanhoudende algemene slechte werking. Vindt de minister niet dat een evaluatie nodig is van de normen inzake personeel en materieel voor dringende hulp, van de toepassing van die normen in de praktijk, en van de subsidiëring van die diensten, waaraan blijkbaar ook een en ander schort?

De geneeskunde kan niet elk leven redden, maar het is ondenkbaar dat mensen sterven omdat zorg te laat wordt verstrekt wegens een gebrekkige organisatie.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Mijn administratie kreeg gisteren het dossier over dit dramatische voorval. Zij is onmiddellijk begonnen met het inwinnen van inlichtingen bij de dienst 100, bij het ziekenhuis van Marche en bij het Citadell-ziekenhuis. Ik ben nog niet in het bezit van alle inlichtingen. De resultaten van het onderzoek zullen aan de Senaatscommissie en aan hen die vragen hebben gesteld, worden toegezonden. Ik kan nog geen verduidelijking geven, maar op het eerste gezicht heeft het probleem niet rechtstreeks iets te maken met het probleem van de dringende medische hulp.*

Aan mevrouw Laloy kan ik zeggen dat de concrete toewijzing van MUG-diensten vertraging kent. Zoals ik in maart zei, hebben de provinciale commissies hun werk gedaan. Bij de analyse van de dossiers hebben we vastgesteld dat in de meeste gevallen het behoud van de bestaande situatie werd verdedigd. Er was veel tijd nodig om te onderzoeken of de aanbevelingen met de werkelijkheid strookten. Het bleek dat we niet over voldoende objectieve gegevens beschikten om daarover te oordelen. Daarom vond tussen september en november een grondige analyse plaats, waarbij werd getracht na te gaan of de bestaande middelen voldoende waren om de hele bevolking te bereiken.

Wanneer men de kaart bekijkt, is het duidelijk dat de

trouvent dans une situation financière catastrophique. Je n'ai pas reçu de réponse à cette lettre et je souhaiterais donc obtenir des informations quant à l'état d'avancement de ce dossier crucial.

M. Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – Je m'associe aux questions de Mme Laloy et je vais évoquer des éléments qui, hélas, sont liés à l'actualité récente. Vous le savez, la mort récente et dramatique d'une petite fille de quelques mois pose le problème de l'efficacité des services d'urgence.

Des témoignages font, notamment, état d'un délai considérable avant le transport de l'enfant et avant de trouver le médecin spécialiste compétent. Ces éléments ressortent des plaintes déposées. Il n'est pas question de s'immiscer dans les compétences du pouvoir judiciaire mais je voudrais savoir si la ministre confirme les témoignages faisant état de ces retards qui auraient généré des dysfonctionnements.

Dans la négative, ou si elle n'a pas eu le temps d'examiner ce cas dramatique, ne considère-t-elle pas qu'il faudrait ouvrir une enquête afin de faire la lumière sur ce qui se serait effectivement passé, en dehors des éléments relevant des instances judiciaires, bien entendu ? Enfin, je rejoins la position que Mme Laloy vient d'exprimer. Des organisations dénonçant la persistance de dysfonctionnements d'ordre général, la ministre n'estime-t-elle pas qu'il conviendrait de faire un bilan précis des normes établies en matière de services d'urgence, en ce qui concerne les personnels, le matériel, entre autres, et l'application de ces normes dans les faits, ainsi que le subventionnement de ces services dans la mesure où il semblerait qu'il y ait, là aussi, certaines carences ?

Il est évident que la médecine ne peut sauver chaque vie mais il serait impensable que des personnes meurent parce que des soins auraient été prodigués trop tardivement en fonction d'une organisation insuffisante.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Certaines de vos questions de fond sont communes ; je commencerai par répondre à celles qui ont trait au cas dramatique que vous avez évoqué. Hier, mon administration a été saisie du dossier, elle a immédiatement entrepris la récolte des informations nécessaires auprès des trois maillons qui sont intervenus, à savoir le service d'urgence 100, l'hôpital de Marche et celui de la Citadelle. Je n'ai pu rassembler toutes les informations pour cet après-midi.

Lorsque l'enquête sera terminée, les résultats seront transmis à la commission Santé du Sénat et à ceux qui ont posé des questions. Je ne puis encore vous donner de précisions mais il semblerait à première vue que le problème ne soit pas directement lié à la problématique de l'aide médicale urgente. Il serait d'une autre nature. Pour trancher, il faut bien entendu attendre les résultats de l'enquête.

Quant à la question de Mme Laloy, je confirme que le processus d'attribution concrète des SMUR dans le cadre de l'aide médicale urgente, connaît un certain retard. Ce dernier s'explique de deux manières. Tout d'abord – comme je vous l'ai dit en mars – les commissions provinciales ont fait leur travail. Nous avons constaté, à l'analyse des dossiers, que dans la plupart des cas, on défendait le maintien de la situation actuelle à l'avenir. Mais il nous a fallu beaucoup de

provinciegrenzen soms moeten worden overschreden. De indruk bestaat dat het oude koninklijk besluit, dat zeer gedetailleerd was maar ook erg ingewikkeld, cijfers hanteert die het niet mogelijk maken alles op te lossen. Er zijn nu contacten tussen mijn administratie en elke provincie om de situatie grondig te analyseren en om nadien de nodige aanpassingen door te voeren. Ik ben het met u eens dat de procedure vertraging heeft opgelopen, maar uiteindelijk zullen we tot een verdedigbare oplossing komen.

Uit de analyse van de verplaatsingen, de oproepen, enz. blijkt dat België goed scoort inzake de tijd die nodig is om patiënten naar het ziekenhuis te brengen. Toch moet een rationalisering worden doorgevoerd.

Ik verbind me ertoe, mijnheer Monfils, om u en de hele Senaat zo snel mogelijk de gegevens te bezorgen van het onderzoek over de gebeurtenissen in Marche, het Citadel-ziekenhuis en de 100-centrale.

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – *Ik dank de minister dat zij de zaken goed wil aanpakken en erover wil waken dat de hele bevolking wordt bereikt. Toch wil ik er haar aandacht op vestigen dat de bestaande diensten nu bijna drie jaar geen subsidies ontvangen en ten laste komen van de ziekenhuizen. Die kennen echter zelf financiële problemen. De goede score waarover de minister spreekt, dreigt in het gedrang te komen door deze financiële problemen. Kan geen overgangsregeling worden uitgewerkt? De minister zegt dat er een koninklijk besluit moet worden gewijzigd. Dat vergt veel tijd. Ondertussen kennen die diensten financiële moeilijkheden. Ik heb samen met hen een paar begrotingen onderzocht. De klachten blijken niet onterecht te zijn. Ik denk dat ze de financiering van hun huidige activiteiten niet lang meer kunnen garanderen. Ik begrijp dat de minister grondig wil te werk gaan, maar is er geen overgangsregeling mogelijk voor de diensten die nu recht hebben op subsidies?*

De heer Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – *Ik vroeg een balans van de huidige toestand. Ook ik kijk dus uit naar de antwoorden op de vragen van mevrouw Laloy. Het is belangrijk dat wij een volledig overzicht hebben van de manier waarop tegemoet wordt gekomen aan de behoeften*

temps pour analyser si ces recommandations correspondaient à la réalité. Nous avons constaté que nous ne disposons pas de suffisamment de données objectives pour en juger. Il a donc fallu procéder à un travail en profondeur de septembre à novembre. Tenant compte de tous les éléments, l'analyse a tenté de déterminer si les moyens existants permettaient de couvrir valablement l'ensemble de la population.

Quand on observe la carte dans son ensemble, il est clair que des glissements interprovinciaux devront avoir lieu. Un problème limité se pose toutefois pour l'ensemble. On a en effet l'impression que l'ancien arrêté royal, qui était d'une part très détaillé mais d'autre part très compliqué à cause de la procédure, prévoyait des chiffres qui ne permettront pas de tout résoudre. Le travail actuellement en cours consiste à établir le contact entre l'administration de mon cabinet et chaque province pour discuter en profondeur de la manière d'analyser la situation en tenant compte de toutes les données dont nous disposons pour ensuite procéder aux adaptations nécessaires. Je conviens avec vous que la procédure a pris du retard. Je pense cependant qu'en fin de compte, nous parviendrons à une solution défendable auprès de la population.

Lors de l'analyse de l'ensemble des déplacements, des appels, etc., la Belgique obtient un bon score en ce qui concerne le temps mis par les patients pour rejoindre les hôpitaux. Il est donc incorrect d'affirmer que les choses sont bloquées ou ne fonctionnent pas. Il est néanmoins nécessaire de rationaliser. Cela dit, je m'engage spécifiquement, monsieur Monfils, à vous transmettre ainsi qu'à l'ensemble du Sénat, et ce aussi rapidement que possible, les données de l'enquête relative aux événements de Marche, de l'hôpital de la Citadelle et de la centrale 100.

Mme Marie-José Laloy (PS). – Je remercie la ministre de sa volonté de bien faire les choses et de veiller à ce que toute la population soit bien couverte et sécurisée en ce qui concerne ce douloureux problème. J'entends toutefois attirer son attention sur le fait qu'à l'heure actuelle, les services qui existent et qui remplissent leur mission, manquent de subsides depuis presque trois ans maintenant et sont à charge des hôpitaux. Or, ces derniers connaissent eux-mêmes des difficultés financières. Je crains que le bon score que nous obtenons actuellement et auquel vous faites allusion ne soit quelque peu menacé en raison des réels problèmes de financement de ces services. Ne pourrait-on dès lors pas trouver une mesure transitoire ? Vous faites en effet référence à un arrêté qu'il va falloir changer. Cela va prendre beaucoup de temps. En attendant, tous ces services connaissent de réelles difficultés financières. J'ai examiné quelques budgets avec eux. Ils ne se plaignent pas inutilement. Ils ont réellement des problèmes financiers. Je crains qu'ils ne puissent assurer avant longtemps le simple financement de leurs activités actuelles. Je comprends certes votre souci de bien faire et de prendre le temps. Ne pourrait-on pas cependant trouver une mesure transitoire pour les services qui ont droit à ces subsides actuellement ?

M. Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – J'avais demandé de faire un bilan de la situation telle qu'elle se présente actuellement. Je suis donc également intéressé par les réponses aux questions posées par Mme Laloy. Il est extrêmement important que nous ayons un tableau complet de

van het hele land, van de vereiste subsidiëring en van de huidige toestand van de diensten die op die subsidies wachten. Het is goed dat er een besluit is, maar er moet een antwoord worden gegeven op de terechte bezorgdheid van de mensen.

Wat mijn specifieke vraag betreft, dank ik de minister dat zij een onderzoek heeft geopend. Naast de mensen van het ziekenhuis van Marche, de dringende hulpdienst en het Citadel-ziekenhuis, moeten ook de ouders worden aangesproken. Men moet niet alleen spreken met de mensen die zeggen dat alles goed gaat. Uw medewerkers moeten ook de ouders ontmoeten, zodat die kunnen uitleggen wat er volgens hen is gebeurd.

Ik wil niemand beschuldigen, maar het lijkt me onontbeerlijk dat met alle betrokkenen wordt gesproken, ook met de ongelukkige ouders. Daarna kunnen de besluiten worden voorgelegd. Deze zaak heeft bij de bevolking terecht emotie opgewekt. Ik dring dus aan op een snel onderzoek zodat we reeds volgende week over besluiten kunnen beschikken. Op die manier kan de bevolking worden gerustgesteld over wat er werkelijk is gebeurd.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Over de financiële problemen hebben we contacten gehad met de ziekenhuizen die zich in die situatie bevinden. Voor hen was de essentiële vraag of ze retroactief de sommen zouden ontvangen, indien ze worden erkend. Het antwoord daarop is ja. Ik heb in de Kamer reeds aan de heer Delizée gezegd dat de voorziene sommen voor het gedeelte “verpleegsters” retroactief zullen worden betaald.*

Ik heb niet gezegd dat enkel de drie betrokken medische instellingen zullen worden ondervraagd. Die drie kunnen wel medisch aansprakelijk zijn. Ik heb nooit gezegd dat de ouders niet zouden worden geraadpleegd.

Mondelinge vraag van de heer Didier Ramoudt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «het licentiesysteem voor basketbalploegen» (nr. 2-811)

De heer Didier Ramoudt (VLD). – In de maand mei stelde ik de minister een vraag over het invoeren van een licentiesysteem voor basketbalploegen naar analogie met de voetbalbond. De vraag was ingegeven door de vaststelling dat veel basketploegen niet in orde waren met de RSZ-bijdragen en de bedrijfsvoorheffing. De minister antwoordde toen dat de Basketbalbond een systeem heeft uitgewerkt dat zou proefdraaien in het seizoen 2001-2002 en definitief zou worden in 2003. Naast bepalingen over de RSZ en de

la façon dont vous allez couvrir les besoins du pays ainsi que de la nécessaire subsidiation et de la situation actuelle des services qui attendent ces subsides. En effet, il faut que tout cela fonctionne. Je me réjouis que l'on dispose d'un arrêté, encore faut-il que sur le terrain, on puisse trouver la réponse aux légitimes préoccupations des personnes.

En ce qui concerne les questions spécifiques que j'ai posées, je remercie la ministre d'avoir lancé une enquête. Indépendamment des personnes concernées à l'hôpital de Marche, au service des urgences et à l'hôpital de la citadelle, il faudrait rencontrer les parents. Eux aussi ont des choses à dire. Il ne suffit pas de voir uniquement les personnes qui vont évidemment vous dire que tout va bien et qu'il n'existe aucun dysfonctionnement. J'élimine ici les problèmes d'ordre judiciaire qui ne sont pas de la compétence du Sénat. Je voudrais que vos collaborateurs rencontrent les parents pour qu'ils expliquent exactement ce qui s'est passé et vérifier la véracité de leurs dires à la lumière des éléments que vous détiendriez.

Je ne veux pas faire un procès d'intention à qui que ce soit. Mais il me paraît indispensable que vous rencontriez toutes les personnes concernées, y compris les malheureux parents de cette petite fille. Vous pourriez dès lors nous présenter des conclusions. Cette affaire a suscité une émotion légitime au sein de la population. J'insiste donc pour que votre enquête soit menée rapidement et pour que, la semaine prochaine, nous puissions déjà disposer de vos conclusions afin de pouvoir rassurer la population sur ce qui s'est effectivement passé.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – En ce qui concerne le problème financier que vous signalez, nous avons eu des contacts avec des hôpitaux qui étaient dans la situation mentionnée. Pour eux, la question essentielle était de savoir s'ils toucheraient rétroactivement les fonds s'ils étaient reconnus. La réponse à cette question est affirmative. J'ai déjà dit à M. Delizée, à la Chambre, que, pour tout ce qui concerne l'engagement financier devant couvrir la partie « infirmières », les sommes prévues seront payées rétroactivement.

Par ailleurs, je n'ai pas dit que j'allais uniquement questionner les « maillons ». Une enquête approfondie sera menée rapidement. Pour ce qui est de la responsabilité médicale, trois niveaux institutionnels pourraient être concernés. C'est ce que j'ai voulu dire. Je n'ai jamais affirmé que les parents ne seraient pas consultés.

Question orale de M. Didier Ramoudt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le système de licences pour les équipes de basket-ball» (n° 2-811)

M. Didier Ramoudt (VLD). – *En mai, j'ai interrogé le ministre sur l'introduction d'un système de licences pour les équipes de basket, système analogue à celui utilisé par l'Union belge de football. Ma question résultait du fait que de nombreuses équipes de basket n'étaient pas en ordre avec l'ONSS et le précompte professionnel. Le ministre m'a alors répondu que la Fédération de basket avait élaboré un système qui serait mis à l'essai durant la saison 2001-2002 et qui deviendrait définitif en 2003. Outre des dispositions relatives*

bedrijfsvoorheffing zouden in de nieuwe regeling ook voorwaarden worden ingeschreven over boekhouding, management en infrastructuur voor de clubs van eerste klasse. Financiële en materiële zaken, waaronder de werkvoorwaarden bijvoorbeeld, zijn makkelijk te evalueren. Het betreft trouwens zaken die de clubs al jaren weten. Voor infrastructuurle zaken zijn er meer problemen en schijnen nogal wat clubs te talmen. Zo hebben Oostende, Antwerpen en Leuven wel zaalplannen, maar is er van bouwwerken nog geen sprake, om niet te zeggen dat op gebied van ruimtelijke ordening er nog niets is geregeld.

Graag kreeg ik van de minister een antwoord op volgende vragen. In welke mate beantwoorden de clubs al aan de gestelde normen? Welke timing wordt voor de invoering van het licentiesysteem in het vooruitzicht gesteld? In welke mate zal het niet in orde zijn met de infrastructuur een invloed hebben op de toekenning van de licentie wanneer het systeem in werking treedt?

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – Het licentiesysteem van de Koninklijke Belgische Basketbalbond draait proef tijdens het competitie seizoen 2001–2002. In deze overgangperiode hebben de bestaande clubs van de eerste nationale afdeling automatisch een licentie gekregen. Tijdens het seizoen 2002–2003 treedt het licentiesysteem definitief in werking. In de loop van de maand februari 2002 dienen de clubs uit de eerste nationale afdeling een licentie aan te vragen. Tegen uiterlijk 15 april 2002 moeten alle clubs aan de licentievoorwaarden voldoen om aan de competitie in de eerste nationale afdeling te kunnen deelnemen. Op basis van het vorig jaar gewijzigde reglement van de Koninklijke Belgische Basketbalbond zal het niet beantwoorden aan de licentievoorwaarden zowel inzake RSZ-voorwaarden, infrastructuur, boekhouding enzovoorts voor de betrokken clubs tot gevolg hebben dat ze niet meer aan de competitie mogen deelnemen in het seizoen 2002–2003.

De beslissing over de toekenning of de wijziging van de licentie behoort tot de bevoegdheid van de licentiecommissie. Over de wijze waarop de licentiecommissie, respectievelijk de Basketbalbond het niet-beantwoorden aan de licentievoorwaarden zal beoordelen, kan ik derhalve niet antwoorden. Dat belet evenwel niet dat ik zal nagaan of de gemaakte afspraken inzake RSZ-schulden worden nageleefd.

De heer Didier Ramoudt (VLD). – Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het ziet er wel naar uit dat de invoering van een licentiesysteem een lege doos wordt. De minister legt de volledige verantwoordelijkheid bij de licentiecommissie, terwijl hij goed weet dat een aantal clubs niet over genoeg tijd zullen beschikken om zich te conformeren aan de voorschriften inzake infrastructuur. In feite suggereert de minister dat het ontbreken van de vereiste infrastructuur geen rol zal spelen bij de toekenning van een licentie. Mocht dat criterium wel moeten worden nageleefd, zouden drie eersteklassers niet aan de competitie kunnen deelnemen. Nu al is duidelijk dat ze in februari nog niet over de vereiste infrastructuur zullen beschikken.

Ik weet niet in welke mate de minister zich met die zaak kan bemoeien, maar ik zou graag vernemen wat die clubs kunnen doen om toch aan de competitie te kunnen deelnemen en in

à l'ONSS et au précompte professionnel, la nouvelle réglementation prévoirait également, pour les clubs de première division, des conditions concernant la comptabilité, la gestion et l'infrastructure.

Les questions financières et matérielles peuvent facilement faire l'objet d'une évaluation. Les problèmes sont plus nombreux lorsqu'il s'agit d'infrastructures et pas mal de clubs semblent tergiverser. Ostende, Anvers et Louvain envisagent ainsi la construction de nouvelles salles, mais il n'est pas encore question de passer aux actes et les questions relatives à l'aménagement du territoire ne sont pas encore réglées.

Dans quelle mesure les clubs respectent-ils les normes existantes ? Quand envisage-t-on d'introduire le système des licences ? Dans quelle mesure le fait de ne pas disposer d'infrastructures en règle aura-t-il une influence sur l'attribution d'une licence lorsque le système entrera en vigueur ?

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – *Le système de licences de la Fédération royale belge de Basket-ball (FRBB) est mis à l'essai pendant la saison 2001-2002. Durant cette période transitoire, les clubs de première division nationale ont automatiquement reçu une licence. Le système entrera définitivement en vigueur durant la saison 2002-2003. Au cours du mois de février 2002, les clubs de première division nationale devront demander une licence. Pour le 15 avril 2002, tous les clubs devront satisfaire aux conditions d'octroi des licences pour pouvoir participer au championnat de première division. Sur la base du règlement de la FRBB modifié l'année dernière, les clubs qui ne satisferont pas aux conditions relatives à l'ONSS, à l'infrastructure, à la comptabilité, etc., ne pourront plus participer à ce championnat en 2002-2003.*

La décision d'attribuer ou de modifier une licence revient à la commission des licences. Je ne puis donc dire comment cette commission ou la Fédération jugeront du respect ou du non-respect des conditions. Cela ne m'empêchera pas de vérifier si les accords relatifs aux dettes ONSS sont respectés.

M. Didier Ramoudt (VLD). – *Il semble que le système des licences devienne une boîte vide. Le ministre abandonne toute responsabilité à la commission des licences alors qu'il sait bien que certains clubs ne disposeront pas de suffisamment de temps pour se conformer aux règles relatives aux infrastructures. En fait, le ministre suggère que l'absence des infrastructures requises ne jouera aucun rôle dans l'attribution de la licence. Si ce critère devait entrer en ligne de compte, trois clubs de première division ne pourraient plus participer au championnat. Il est évident qu'ils ne disposeront pas de ces infrastructures en février.*

Je ne sais pas dans quelle mesure le ministre peut s'occuper de cette affaire mais j'aimerais savoir ce que les clubs peuvent faire pour participer à la compétition et dans quelle mesure la commission des licences peut s'écarter des accords qui ont été pris avec les autorités.

welke mate de licentiecommissie mag afwijken van de afspraken die met de overheid zijn gemaakt.

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – Misschien is senator Ramoudt wat voorbarig in zijn beoordeling of misschien bestaat er zelfs een misverstand.

Ik laat mij uiteraard niet in met de voorwaarden inzake infrastructuur. Dat interesseert mij misschien als televisiekijker of sportliefhebber, maar niet als minister van Sociale Zaken. In die functie wil ik alleen orde op zaken stellen inzake de RSZ – bijdragen. Voor al de overige kwesties zijn anderen verantwoordelijk. Ik zeg wel dat er in het kader van een licentiebeleid vanuit gegaan mag worden dat een club in orde is met de RSZ-bijdragen.

Wat dat aspect betreft is het zeker voorbarig te spreken van een lege doos. Wij zullen toekijken op wat de basketbalbond doet. Ook met de voetbalbond heb ik onlangs een discussie gevoerd, want ik vond dat de voetbalbond het systeem onvoldoende streng had toegepast. Ik trek daaruit mijn lessen en ik zal voor de basketbalbond even streng zijn als voor de voetbalbond. Ik zal dus nagaan of ze zich houden aan de gemaakte afspraken inzake het naleven van de RSZ-voorschriften als voorwaarde voor de toekenning van een licentie.

Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de maximumfactuur voor gezondheidszorg» (nr. 2-813)

De heer Jacques Devolder (VLD). – Sinds 1 januari worden ook de remgelden voor noodzakelijke geneesmiddelen, de categorieën A en B, meegeteld in de bestaande systemen van de sociale en fiscale franchise. De wettelijke basis om in de eerste fase van de maximumfactuur voor gezondheidszorgen ook daadwerkelijk uit te betalen is sedert 19 oktober 2001 van kracht. De personen die nu reeds voor de sociale franchise in aanmerking komen, krijgen dus eerstdaags de remgelden die het plafond van 18.000 frank of 450 euro overschreden, terugbetaald. Zij die voor de fiscale franchise in aanmerking komen, zouden vanaf volgend jaar een verbeterde en vlugge terugbetaling krijgen.

De concrete uitvoering van de eerste stap van de maximumfactuur voor de gezondheidszorgen, dus de terugbetaling van de remgelden boven het plafond van 450 euro, gebeurt door de ziekenfondsen. In bepaalde gevallen zal het om belangrijke bedragen gaan. Zullen alle ziekenfondsen dezelfde procedure volgen voor de terugbetalingen en welke termijnen zullen worden vooropgesteld?

Door de talrijke categorieën, rechthebbenden en het technisch karakter van de regelgeving zullen de patiënten hun toestand misschien moeilijk zelf kunnen opvolgen. Wordt hierop controle uitgeoefend door onafhankelijke derden en waar kan de patiënt terecht bij een eventuele betwisting met zijn ziekenfonds, dat in feite de enige instantie is die alle gegevens centraliseert?

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – Ik dank senator Devolder voor zijn steun aan dit belangrijk sociaal project. Ik moedig hem aan de concretisering ervan via zijn contacten op het terrein kritisch

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – *La critique de M. Ramoudt est peut-être prématurée, à moins qu'il y ait malentendu.*

Je ne m'occupe évidemment pas des conditions relatives aux infrastructures. Cela m'intéresse peut-être en tant que téléspectateur ou amateur de sport, mais pas en tant que ministre des Affaires sociales. Je me contente de mettre de l'ordre dans les cotisations ONSS. D'autres personnes sont responsables des autres questions.

Il est certainement prématuré de parler d'une boîte vide. Nous surveillerons ce que fait la Fédération. J'ai récemment eu une discussion avec l'Union belge de football car je considère qu'elle n'a pas fait preuve d'une rigueur suffisante dans l'application du système. Je serai donc aussi sévère pour la FRBB. Je vérifierai si la Fédération s'en tient aux accords conclus et si elle fait du respect des règles de l'ONSS une condition à l'octroi d'une licence.

Question orale de M. Jacques Devolder au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le maximum à facturer pour les soins de santé» (n° 2-813)

M. Jacques Devolder (VLD). – *Depuis le 1er janvier, les tickets modérateurs des médicaments des catégories A et B sont intégrés dans le système actuel des franchises sociale et fiscale. La base légale permettant le paiement effectif dans la première phase du maximum à facturer en soins de santé est entrée en vigueur le 19 octobre 2001. Les personnes déjà concernées par la franchise sociale se verront donc bientôt rembourser le montant du ticket modérateur qui dépasse le plafond de 18.000 francs ou 450 euros. Le remboursement des personnes pouvant bénéficier de la franchise fiscale sera amélioré et accéléré dès l'année prochaine.*

L'exécution concrète de la première étape du maximum à facturer en soins de santé, c'est-à-dire le remboursement du montant de ticket modérateur dépassant le plafond de 450 euros, se fera par le biais des mutualités. Dans certains cas, il s'agira de sommes importantes. Toutes les mutualités respecteront-elles la même procédure de remboursement ? Quels seront les délais imposés ?

À cause du grand nombre de catégories, des ayants droit et du caractère technique de la réglementation, il se peut que les patients éprouvent des difficultés à contrôler leur situation. Des tiers indépendants exercent-ils un contrôle sur la procédure ? À qui le patient peut-il s'adresser en cas de litige avec sa mutualité, qui est en fait la seule instance à centraliser toutes les données ?

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – *Je remercie M. Devolder de son soutien à cet important projet social. Je l'encourage à en surveiller la concrétisation de manière critique par le biais de ses contacts*

op te volgen. We moeten er immers ook zeker van zijn dat ook de omzetting van een bepaald idee in de praktijk vlot verloopt.

Alvorens concreet te antwoorden op de vragen van de heer Devolder, wens ik het volgende te verduidelijken. Het meetellen van de remgelden voor de geneesmiddelen A en B is al sedert 1 januari van vorig jaar in voege en geldt voor de rechthebbenden op zowel de sociale als de fiscale franchise. Op 19 oktober 2001 verschenen er twee koninklijke besluiten, respectievelijk met betrekking tot de sociale en de fiscale franchise. Deze twee koninklijke besluiten vormen de wettelijke basis voor de effectieve terugbetaling van de remgelden voor deze medicamenten, tot op heden weliswaar nog volgens de verschillende en specifieke toepassingsbepalingen van de beide franchisesystemen. Dat betekent concreet dat de rechthebbenden op de sociale franchise sinds 19 oktober 2001 voor de berekening van hun remgeldplafond aanvullend kunnen rekenen op de terugbetalingen met betrekking tot deze medicamentengroep.

Voor wat de specifieke vragen van senator Devolder betreft kan ik bevestigen dat alle ziekenfondsen hun terugbetalingen volgens dezelfde regels moeten uitvoeren. Dat was een bijzonder punt van aandacht toen we deze hervorming doorvoerden want in het verleden was dat niet altijd zo.

Ik stel vast dat de ziekenfondsen verschillende termijnen kunnen aanhouden. Dat kan te wijten zijn aan verschillende factoren, zoals de snelheid van verwerking van binnenkomende facturen of van het ogenblik waarop de verzekerde zelf zijn facturen voor medische kosten aan het ziekenfonds overhandigt. In dat verband deel ik de senator mee dat ik zijn bezorgdheid inzake snelheid van terugbetaling deel en dat ik reeds aan het onderzoeken ben hoe we er kunnen voor zorgen dat alle ziekenfondsen op dat vlak maximale inspanningen doen zodat alle verzekerden op een gelijkwaardige manier worden beschermd. Een van de mogelijkheden bestaat erin naar meer performantie te streven inzake de berekening van de administratiekosten van de ziekenfondsen.

Voorts is het zo dat de dienst voor administratieve controle van het RIZIV instaat voor het toezicht op de gelijke uitvoering van de wetgeving en dat de patiënt bovendien steeds recht heeft op informatie met betrekking tot de stand van zijn medische uitgaven. In dat verband informeren heel wat ziekenfondsen hun leden nu reeds over hun medische uitgaven en het bedrag van de terugbetalingen.

Wij bevinden ons bij het begin van een belangrijke hervorming die stapsgewijs zal worden gerealiseerd. Het verheugt me dat de heer Devolder de stand van zaken kritisch opvolgt. Alle opmerkingen dienaangaande zijn welkom.

De heer Jacques Devolder (VLD). – Ik stel vast dat de minister mijn bezorgdheid deelt en dat hij met het oog op de eerbiediging van de patiëntenrechten streeft naar een gelijkschakeling van de uitbetalingstermijnen.

sur le terrain.

Avant de répondre concrètement aux questions de M. Devolder, j'aimerais apporter quelques précisions. L'intégration des tickets modérateurs pour les médicaments A et B est en vigueur depuis le 1er janvier de l'année dernière et s'applique à tous les bénéficiaires des franchises sociale et fiscale. Le 19 octobre 2001 sont parus deux arrêtés royaux ayant respectivement trait à la franchise sociale et à la franchise fiscale. Ces deux arrêtés royaux constituent la base légale du remboursement des tickets modérateurs pour ces médicaments, toujours en vertu, il est vrai, des dispositions d'application spécifiques aux deux systèmes de franchise. Cela signifie concrètement que depuis le 19 octobre 2001, les ayants droit à la franchise sociale peuvent compter, pour le calcul du plafond de leur ticket modérateur, sur les remboursements de ce groupe de médicaments.

En ce qui concerne les questions spécifiques de M. Devolder, je peux confirmer que toutes les mutualités sont tenues d'effectuer leurs remboursements selon les mêmes règles. Ce point a fait l'objet de toute notre attention lors de la réforme. Il n'en a pas toujours été de même par le passé.

Je constate que les mutualités peuvent respecter des délais différents. Cette situation est imputable à plusieurs facteurs tels la vitesse de traitement des factures entrantes ou le moment auquel l'assuré transmet ses factures de frais médicaux à la mutualité. À cet égard, j'informe le sénateur que je partage sa préoccupation relative à la rapidité du remboursement. Je suis d'ailleurs en train d'examiner comment nous pouvons inciter les mutualités à tout faire pour couvrir équitablement tous les assurés. Une des possibilités consiste à rendre plus performant le calcul des frais d'administration des mutualités.

Le service de contrôle administratif de l'INAMI est chargé de vérifier que la loi est appliquée équitablement et que le patient a toujours accès aux informations portant sur l'état de ses dépenses médicales. De nombreuses mutualités informent d'ailleurs déjà leurs membres sur leurs dépenses médicales et sur le montant de leurs remboursements.

Nous entamons une réforme importante qui sera réalisée pas à pas. Je me réjouis que M. Devolder en suive les étapes d'un œil critique. Toutes les remarques sont les bienvenues.

M. Jacques Devolder (VLD). – *Je constate que le ministre partage ma préoccupation. Afin de respecter les droits du patients, il entend parvenir à une uniformisation des délais de paiement.*

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «de nood aan gelegenheidsarbeidskrachten in de land- en tuinbouwsector» (nr. 2-643)

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Voor het uitvoeren van de verschillende activiteiten in het seizoen- en gelegenheidswerk is er nood aan een groot aantal gelegenheidsarbeidskrachten. In het verleden werd deze vraag naar gelegenheidsarbeid voornamelijk opgevangen door huisvrouwen, gepensioneerden en studenten. Door de toename van het aantal vrouwelijke arbeidskrachten op de gewone arbeidsmarkt, is het aantal huisvrouwen in het gelegenheidswerk afgenomen. Over het algemeen is er ook minder interesse van gepensioneerden en studenten voor seizoen- en gelegenheidswerk in de land- en tuinbouwsector. Daarentegen is het aantal taken in het seizoen- en gelegenheidswerk sterk toegenomen.

Om het tekort aan arbeidskrachten in die sector op te vangen, zou men een beroep kunnen doen op vreemdelingen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie. Voor deze vreemde arbeidskrachten dient de werkgever voorafgaandelijk een arbeidsvergunning te bekomen. In België bestaat sinds 1974 een immigratiestop. Dit houdt in dat ons land alleen maar arbeidsvergunningen toekent voor zover er op de lokale arbeidsmarkt niet genoeg arbeidskrachten voorhanden zijn, hoewel voor bepaalde categorieën uitzonderingen gelden. Bovendien kan alleen maar een arbeidsvergunning worden aangevraagd voor onderdanen van die landen waarmee België een akkoord inzake uitwisseling van arbeidskrachten heeft gesloten. In het verleden werd een dergelijk akkoord afgesloten met Tunesië, Marokko, Turkije, Malta en Algerije, maar met geen enkel land van Midden-Europa.

In andere landen van de Europese Unie bestaan er ruimere mogelijkheden inzake de tewerkstelling van niet-Europeanen. Zo wordt in Duitsland een vrij belangrijk deel van het seizoen- en gelegenheidswerk door arbeiders uit Polen uitgevoerd.

Op het moment is de nood aan gelegenheidswerk het grootst in de boomkwekerijsector en de groentesector in open lucht. Gezien het tekort aan binnenlandse arbeidskrachten hebben heel wat ondernemingen uit deze sectoren vacatures gemeld bij de VDAB. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding slaagt er echter niet in om voor de betrokken activiteiten voldoende binnenlandse arbeidskrachten te vinden. De diensten die belast zijn met het afleveren van arbeidsvergunningen, weigeren die af te leveren voor onderdanen van landen van Midden-Europa omdat er met deze landen geen akkoord bestaat inzake uitwisseling van arbeidskrachten. Daarenboven zijn in deze periode van het jaar onderdanen van Zuidere landen niet geïnteresseerd in een tewerkstelling in de boomkwekerijsector of de groenteteelt.

Ook in het begin van de jaren negentig was er een tekort aan binnenlandse arbeidskrachten. Toen werd een procedure uitgewerkt waardoor arbeidsvergunningen konden worden

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «le besoin de main-d'œuvre occasionnelle dans les secteurs de l'agriculture et de l'horticulture» (n° 2-643)

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *Plusieurs activités saisonnières et occasionnelles nécessitent de nombreux travailleurs occasionnels. Ces travaux étaient autrefois exécutés par des femmes au foyer, des pensionnés et des étudiants. Étant donné l'augmentation du nombre de femmes sur le marché conventionnel de l'emploi, il y a moins de femmes au foyer pour effectuer des travaux occasionnels. De manière générale, les pensionnés et les étudiants manifestent aussi moins d'intérêt pour le travail saisonnier et occasionnel dans l'agriculture et l'horticulture, alors que le nombre de tâches dans ce domaine a connu une forte augmentation.*

Afin de remédier à cette pénurie de main-d'œuvre, on pourrait faire appel aux étrangers ne provenant pas de l'Union européenne. Pour les employer, l'employeur doit obtenir au préalable un permis de travail. Or, depuis 1974 la Belgique a décidé un arrêt de l'immigration, ce qui implique que notre pays ne peut accorder des permis de travail que s'il n'y a pas suffisamment de travailleurs sur le marché domestique de l'emploi. Il y a toutefois des exceptions pour certaines catégories. En outre, les permis de travail ne peuvent être sollicités que pour les ressortissants des pays avec lesquels la Belgique a conclu un accord d'échange de main-d'œuvre, comme la Tunisie, le Maroc, la Turquie, Malte et l'Algérie, mais il n'y a aucun accord avec les pays de l'Europe centrale.

D'autres pays membres de l'Union européenne disposent de possibilités plus larges en matière de recrutement de non-Européens. Ainsi, en Allemagne, des travailleurs polonais effectuent une grande partie des travaux saisonniers et occasionnels.

Actuellement, ce sont les secteurs de l'arboriculture et de la culture maraîchère non couverte qui connaissent les besoins les plus importants en main-d'œuvre occasionnelle. Compte tenu de la pénurie de main-d'œuvre domestique, de nombreuses entreprises de ces secteurs ont transmis des demandes d'emploi au VDAB qui ne parvient toutefois pas à trouver suffisamment de travailleurs belges. Les services compétents refusent de délivrer les permis de travail aux ressortissants de pays d'Europe centrale à cause de l'absence d'accord d'échange de main-d'œuvre avec ces pays. En outre, les ressortissants des pays méridionaux ne sont pas intéressés par un emploi dans l'arboriculture ou la culture maraîchère à cette période de l'année.

Nous avons déjà connu une pénurie de main-d'œuvre au début des années nonante. À l'époque, on a mis sur pied une procédure permettant de délivrer des permis de travail aux ressortissants de pays d'Europe centrale moyennant l'assentiment des partenaires sociaux des secteurs agricole et horticole.

La vice-première ministre peut-elle me préciser les mesures qu'elle compte prendre pour résorber la pénurie de main-

toegekend voor onderdanen van Midden- Europese landen, op voorwaarde dat de sociale partners van de land- en tuinbouwsector hiermee akkoord gingen.

Graag verneem ik van de vice-eerste minister welke maatregelen zij zal nemen om het nijpend tekort aan gelegenheidsarbeidskrachten in de land- en tuinbouwsector op te vangen.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid. – In de eerste plaats dient te worden onderzocht of er inderdaad een tekort bestaat aan binnenlandse arbeidskrachten voor het seizoen- en gelegenhedswerk in de land- en tuinbouwsector. Momenteel gaat het vooral om de boomkwekerijen en de groentesector in open lucht. Het gaat niet om geschoolde arbeid die een lange opleiding of ruime ervaring vereist. De situatie dient dus duidelijk te worden onderscheiden van het tekort aan arbeidskrachten in knelpuntenberoepen.

Voor deze ongeschoolde arbeid komen veel potentiële werknemers in aanmerking. Vooreerst zijn er natuurlijk de officieel ingeschreven werkzoekenden, al dan niet genietend van een uitkering. Op het ogenblik zijn er 470.000 werkzoekenden in België, waarvan er ongeveer 180.000 in Vlaanderen wonen. Naast deze ruime groep komen ook andere groepen in aanmerking zoals gepensioneerden en studenten.

Een andere klassieke recruiteringsbasis voor dit gelegenhedswerk zijn de kandidaat-politiek vluchtelingen, waarvan het dossier ontvankelijk werd verklaard. Dat is niet louter theorie. Heel wat werk in die sector wordt door die groep uitgevoerd. Ook de personen wiens dossier geregulariseerd werd of wier aanvraag tot regularisatie nog in onderzoek is, komen voor deze arbeid in aanmerking. Voor deze laatste groep werd zelfs de procedure aangepast, zodat met de arbeid kan worden begonnen vooraleer een voorlopige arbeidsvergunning wordt verleend. Het volstaat dat de aanvraag werd ingediend waarbij de nodige documenten werden gevoegd, zoals het bewijs van vraag tot regularisatie van het verblijf.

Er is dus een zeer groot aanbod van arbeidskrachten. Bovendien werden in de voorbije jaren heel wat faciliteiten voor deze sector verleend. Zo bestaat sinds enkele jaren het stelsel van de plukkaarten waarbij de werkgever voor piekmomenten een beroep kan doen op gelegenhedswerkkrachten voor wie hij slechts een zeer beperkte bijdrage aan de sociale zekerheid moet betalen. Zo bestaat er ook een specifieke regeling voor de PWA-tewerkgestelden. Deze kunnen enkel werken voor particulieren, maar de land- en tuinbouwsector vormt een uitzondering. Hij kan als enige privé-werkgever een beroep doen op PWA-arbeidskrachten.

Gelet op al deze elementen kan ik maar één conclusie trekken. Het probleem ligt niet bij het gebrek aan arbeidskrachten, wel bij de oninteressante arbeidsomstandigheden en arbeidsvoorwaarden. Het gaat immers om arbeid in open lucht, in regen, wind en koude tegen het minimumloon. Zolang dat loon niet wordt opgetrokken, zal een groot deel van de potentiële kandidaat-werknemers worden afgeschrikt.

Het verruimen van het arbeidersaanbod is dus niet de oplossing. Trouwens, indien er echt een schaarste aan

d'œuvre dans les secteurs agricole et horticole ?

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi. – *Il convient avant tout de vérifier s'il y a bel et bien pénurie de main-d'œuvre locale pour le travail saisonnier et occasionnel dans les secteurs en question. Actuellement, il s'agit principalement de l'arboriculture et de la culture maraîchère non couverte où le travail peu qualifié ne requiert ni formation approfondie, ni longue expérience. La situation actuelle n'a donc rien à voir avec une pénurie de main-d'œuvre dans un secteur crucial.*

Ce travail peu qualifié est donc ouvert à de nombreux travailleurs, à commencer par les demandeurs d'emploi officiellement inscrits et bénéficiant ou non d'une allocation. Il y en a actuellement 470.000 en Belgique, dont environ 180.000 résident en Flandre. À ce vaste groupe s'en ajoutent d'autres, comme les pensionnés et les étudiants.

Les candidats réfugiés politiques dont le dossier a été déclaré recevable constituent une autre source classique de recrutement. Ce groupe effectue d'ailleurs de nombreux travaux dans ce secteur. Il y a aussi les personnes dont le dossier a été régularisé ou dont la demande de régularisation est à l'examen. La procédure relative à ce dernier groupe a même été adaptée afin que ces personnes puissent commencer à travailler avant d'avoir obtenu leur permis de travail provisoire. Il suffit que la demande ait été introduite avec les documents nécessaires, telle la preuve de demande de régularisation du séjour.

L'offre de main-d'œuvre est donc très large. En outre, le secteur s'est vu accorder de nombreuses facilités ces dernières années. Ainsi, en haute saison, l'employeur peut faire appel à de la main-d'œuvre occasionnelle tout en ne payant qu'une cotisation très limitée à la sécurité sociale. Les personnes employées par une ALE ne peuvent normalement travailler que pour des particuliers, mais les secteurs agricole et horticole constituent une exception.

Au vu de tous ces éléments, je ne peux tirer qu'une conclusion. Le problème ne réside pas dans le manque de main-d'œuvre mais dans le manque d'attrait des conditions de travail. Il s'agit en effet d'un travail en plein air, sous la pluie, dans le froid et le vent, et ce pour un salaire minimal. Tant que ce salaire ne sera pas augmenté, une bonne partie des nombreux travailleurs potentiels ne seront pas tentés.

Élargir l'offre de main-d'œuvre n'est donc pas la solution. D'ailleurs, s'il y a réellement pénurie de main-d'œuvre, on peut solliciter des permis pour des candidats au travail qui ressortissent à des pays avec lesquels la Belgique a conclu un accord. Mais pour ce groupe également, l'attrait du salaire sera insuffisant. Il me semble dès lors peu judicieux de conclure des accords bilatéraux avec les pays d'Europe centrale en vue du recrutement de travailleurs saisonniers dans le secteur horticole.

arbeidskrachten bestaat, kunnen vergunningen worden aangevraagd voor kandidaat-werknemers, onderdaan van een land waarmee België een akkoord heeft gesloten. Het loon zal echter voor die groep evenmin een aantrekkingskracht vormen. Het lijkt mij dan ook weinig zinvol met de landen van Midden Europa nieuwe bilaterale akkoorden te sluiten voor het werven van seizoenarbeiders in de tuinbouwsector.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Ik dank mevrouw de vice-eerste minister voor haar interessant antwoord waarin ze een overzicht geeft van de beschikbare arbeidskrachten. Toch wordt de Latijnse spreuk *in cauda venenum* bewaarheid, want het vergif zit inderdaad in de staart. De vice-eerste minister zegt immers dat er veel potentiële arbeidskrachten zijn, maar dat ze onder de geldende arbeidsvoorwaarden niet komen werken. Zo moeten ze werken in open lucht en in weer en wind. We kunnen toch heel België niet overdekken om te zorgen dat iedereen in serres kan werken. Het plukken van groenten en het arbeiden op de akker gebeurt nu eenmaal in open lucht.

Wat de lonen betreft is het duidelijk dat de landbouwers afhankelijk zijn van de marktvoorwaarden. Verkopen met verlies is verboden. Moet ik uit het antwoord van de vice-eerste minister afleiden dat de landbouwers kunnen verkopen met verlies ingevolge het betalen van lonen die tot een deficitaire exploitatie leiden? De zaken zouden toch soepeler moeten kunnen worden aangepakt.

– **Het incident is gesloten.**

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Marc Hordies aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «het controleren en vervolgen van verkeersovertredingen» (nr. 2-815)

De heer Marc Hordies (ECOLO). – De regering wil het aantal verkeersdoden met 33% verminderen tegen 2006 en met de helft tegen 2010. De pers heeft de voorbije week de voorstellen van het begeleidingscomité van de staten generaal van de verkeersveiligheid bekendgemaakt. Daarin worden vooral overdreven en onaangepaste snelheid, rijden onder invloed van alcohol en drugs en vermoeidheid achter het stuur vermeld als belangrijke oorzaken van verkeersongelukken.

Tot de te nemen maatregelen behoren opvoering van de controles en uitwerking van strengere strafbepalingen.

Wat is de houding van de diensten van de minister van Binnenlandse Zaken inzake controle op overtredingen van het verkeersreglement? Wat vindt hij van de veelvuldige kritiek op het feit dat er onvoldoende of onaangepaste controles worden uitgevoerd en dat de controles in de verschillende regio's van het land niet even efficiënt zijn? Beschikt hij over statistieken per politiekorps volgens de lokale zones en de provinciale verkeersseenheden? Preventie, controle en beteugeling zijn vooral nodig op de gewest-, provincie- en gemeentewegen. Uit statistieken blijkt immers dat 88% van de ongelukken met doden en zwaar gewonden op die wegen gebeuren.

Uit het antwoord van de minister van Justitie op een schriftelijke vraag van volksvertegenwoordiger Daan

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *Je vous remercie, Madame la vice-première ministre, de votre réponse intéressante. Vous dites que les nombreux travailleurs potentiels refusent de travailler aux conditions actuelles. Ils doivent en effet travailler en plein air par tous les types de temps. Nous ne pouvons tout de même pas recouvrir toute la Belgique afin que tout le monde travaille dans des serres. La récolte de légumes et le travail aux champs constituent, qu'on le veuille ou non, des activités de plein air.*

Quant aux salaires, il est évident que les agriculteurs sont tenus par les conditions du marché. Il est interdit de vendre à perte. Dois-je déduire de votre réponse que les agriculteurs sont autorisés à vendre à perte suite au paiement de salaires qui conduisent à une exploitation déficitaire ? Il serait bon d'adopter une attitude plus souple.

– **L'incident est clos.**

Questions orales

Question orale de M. Marc Hordies au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «le contrôle et la poursuite des infractions au Code de la route» (n° 2-815)

M. Marc Hordies (ECOLO). – L'objectif pointé par le gouvernement en matière de sécurité routière est de réduire de 33% le nombre de tués sur nos routes d'ici 2006 et de 50% à l'horizon 2010. La presse a livré la semaine dernière les propositions du comité d'accompagnement des états généraux de la sécurité routière qui pointent notamment la vitesse inappropriée et excessive, la conduite sous l'influence de l'alcool et de drogues illicites et la fatigue au volant comme causes importantes d'accidents de la route.

Parmi les mesures à prendre, les informations dont on fait état avancent notamment l'intensification des contrôles et un arsenal répressif plus strict.

Ma question au ministre de l'Intérieur est la suivante : pouvez-vous nous expliquer l'attitude de vos services en matière de contrôle des infractions au Code de la route et nous donner votre appréciation sur les critiques souvent formulées qui dénoncent des contrôles insuffisants, inappropriés ou d'une efficacité différente selon les régions du pays ? Disposez-vous de statistiques par corps de police selon les zones locales et les unités provinciales de contrôle, sachant que les mesures de prévention, de contrôle et de répression sont d'autant plus nécessaires sur les routes régionales, provinciales et communales que, selon les statistiques, 88% des accidents entraînant des décès et des blessés graves ont lieu sur ces routes ?

Schalck, van 21 mei 2001, blijkt dat in sommige arrondissementen een groot aantal PV's inzake verkeer wordt geseponereerd. Kan hij die tendens verklaren? Welke maatregelen heeft hij genomen om de parketten bij te staan? Kan hij mij meer gedetailleerde informatie geven over de aard van de geseponereerde PV's? Daarvoor worden immers verschillende redenen aangegeven, zoals: de overtreding is niet voldoende bewezen, er is niet voldoende bewijslast tegen de overtreder, de relatieve ernst van de overtreding maakt vervolging inopportuun of de schuldige kon niet worden geïdentificeerd of teruggevonden.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – *Ik lees eerst het antwoord van de heer Duquesne. De controle op de overtredingen van het verkeersreglement maakt deel uit van een geïntegreerd beleid dat rekening houdt met verschillende parameters zoals de periode van het jaar, de weersomstandigheden, het gericht zijn op een specifiek publiek, het resultaat van de statistieken, het type van weggebruikers, enzovoort. De federale politie treedt uniform op over het gehele land, rekening houdend met de taakverdeling tussen de federale en de lokale politiediensten. Het gaat vooral om controle op de autosnelwegen. Die controles worden gepland naar gelang van de bovengenoemde parameters en de bezettingsgraad van de snelwegen.*

Op lokaal gebied worden het beleid inzake verkeersveiligheid en dus de controles bepaald door de politiezones, rekeninghoudend met de gegevens van het nationaal veiligheidsplan en met lokale elementen. De lokale administratieve en gerechtelijke overheden vormen de drijvende kracht van dat beleid. De vervolging van de vastgestelde overtredingen behoort tot de bevoegdheid van de gerechtelijke overheden.

Tot zover het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken.

Ik kom nu tot mijn gedeelte van de vraag. Er worden inderdaad veel processen-verbaal inzake verkeer geseponereerd. Uit de statistieken van de jongste jaren blijkt dat dit aantal vrij constant blijft. Dankzij die statistieken hebben we ook een beter zicht op de redenen voor de seponering. Die variëren sterk naar gelang van het arrondissement.

In 2000 heeft het politieparket van Luik 118.232 processen-verbaal behandeld. Daarvan zijn er 39.138 geseponereerd; voor 22.266 was dat omdat het maatschappelijk gevolg van de overtreding beperkt was.

Het parket van Namen heeft slechts vier dossiers op 24.704 om dezelfde reden geseponereerd, en het parket van Nijvel twee op een totaal van 27.350.

In Namen werden 12.825 processen-verbaal geseponereerd omdat de instellingen die tot vervolging moeten overgaan en de Belgische rechtbanken niet bevoegd waren. Die reden

Monsieur le ministre de la Justice, dans une réponse à une question écrite du député Daan Schalck, du 21 mai 2001, vous donnez des chiffres qui font apparaître des taux, importants dans certains arrondissements, de classements sans suite des PV dressés en matière de roulage.

Pouvez-vous expliquer cette tendance et quelle mesures avez-vous prises pour assister les parquets dans leur travail ?

Pouvez-vous me fournir des informations plus détaillées quant au genre de PV classés sans suite ?

Plusieurs raisons sont avancées pour justifier ces derniers : l'infraction n'est pas suffisamment prouvée, les charges contre l'auteur sont insuffisantes, la gravité relative de l'infraction rend les poursuites inopportunes ou encore le coupable n'a pas été identifié ou retrouvé.

Il conviendrait donc d'aller plus loin par rapport à ces informations.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – Je répondrai en premier lieu au nom du ministre de l'Intérieur puisque la constatation des infractions précède l'intervention de la Justice.

Je donne lecture de la réponse de M. Duquesne : « Le contrôle des infractions au Code de la route s'inscrit dans une politique intégrée prenant en compte différents paramètres tels que la période de l'année, les conditions climatiques, le souhait de toucher un public spécifique, le résultat des statistiques, le type d'utilisateurs, etc. La police fédérale mène ses actions sur la base d'une approche globale et uniforme applicable à l'ensemble du pays compte tenu de la répartition des missions entre services de police fédéraux et locaux. Ce sont essentiellement les autoroutes qui entrent en ligne de compte. Dans ce contexte bien précis, les actions policières sont bien entendu planifiées non seulement en fonction des différents paramètres décrits ci-dessus, mais également en fonction du taux d'occupation des autoroutes.

Sur le plan local, la politique de sécurité routière, et par conséquent les contrôles, sont définis par les zones de police en prenant en compte les données du plan national de sécurité mais aussi les composantes locales. Ce sont les autorités administratives et judiciaires locales qui seront les véritables moteurs de cette politique. La poursuite des infractions constatées est du ressort des autorités judiciaires. » Voilà la réponse du ministre de l'Intérieur.

Aucun chiffre ne m'a été communiqué, mais j'ai bien entendu la demande de monsieur Hordies à ce sujet.

En ce qui me concerne, il est exact que le taux de classement sans suite des procès-verbaux dressés en matière de roulage est particulièrement important.

Les statistiques de ces dernières années montrent cependant que ce taux est assez constant. En outre, elles permettent de mieux comprendre les motifs de ces classements sans suite qui varient fortement d'un arrondissement à l'autre.

Par exemple, en l'an 2000, le Parquet de police de Liège a traité 118.232 procès-verbaux dont 39.138 ont fait l'objet d'un classement sans suite ; 22.266 classements sans suite sont motivés par le fait que l'infraction a une répercussion sociale limitée.

werd door het parket van Luik maar zeven maal en door dat van Nijvel maar twaalf maal ingeroepen.

De meest voorkomende redenen voor seponering zijn: regularisatie van de situatie, 7.269 gevallen in Luik, 597 in Namen en 2.081 in Nijvel; onvoldoende bewijslast, 585 in Luik, 2.067 in Namen en 1.790 in Nijvel; dader onbekend, 5.504 in Luik, 1.622 in Namen en 2.882 in Nijvel.

Het criterium "andere prioriteiten inzake vervolgings- en opsporingsbeleid" wordt in Nijvel het meest ingeroepen om een dossier te seponeren, namelijk voor 18.189 dossiers. In Luik wordt het slechts 1.011 maal ingeroepen en in Namen 1.642 maal.

Dossiers worden niet geseponerd als gevolg van structurele problemen, maar eerder als gevolg van specifieke situaties en van het strafrechtelijk beleid van de plaatselijke procureurs des Konings.

Een groot gedeelte van de dossiers worden geseponerd omdat het gerecht niet over voldoende middelen beschikt en omdat de parketten prioriteit geven aan de beteugeling van de zwaarste overtredingen.

Daarom denkt de regering aan de administratieve behandeling van de minst zware verkeersovertredingen om ze rechtvaardiger te kunnen bestraffen.

Ik houd de statistieken over de genoemde arrondissementen voor het jaar 2000 tot uw beschikking. Ze bieden een algemeen overzicht van het probleem.

De heer Marc Hordies (ECOLO). – *Ik dank de minister voor de informatie en voor de documenten die hij mij zal bezorgen.*

Over de differentiatie tussen de provinciale verkeerseenheden en de lokale zones waar 88% van de zware ongelukken gebeuren, moet ernstig worden nagedacht.

Het is duidelijk dat de parketten zeer verschillend optreden. Moet er geen gemeenschappelijke vergadering worden belegd om de standpunten terzake te harmoniseren?

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – *Het College van procureurs-generaal is perfect op de hoogte van het probleem. Aangezien het samen met de minister van Justitie het strafrechtelijk beleid moet uitstippelen, heeft het er alle belang bij strikte regels uit te vaardigen die door de arrondissementen moeten worden gevolgd. Dat gebeurt nu trouwens.*

We moeten ernaar streven een goede oplossing te vinden. Volgens mij is dat de administratieve behandeling van de minst zware overtredingen en de tussenkomst van het parket

Par contre, le Parquet de Namur n'a classé sans suite que quatre dossiers sur un total de 24.704 pour le même motif et le Parquet de Nivelles, deux dossiers sur un total de 27.350.

À Namur, la principale cause de classement sans suite – 12.825 procès-verbaux – est l'incompétence des organes de poursuite et des juridictions belges, critère qui n'est invoqué que sept fois par le Parquet de Liège et 12 fois par le Parquet de Nivelles.

Les motifs les plus fréquents justifiant le classement sans suite sont : la régularisation de la situation, 7.269 cas à Liège, 597 à Namur et 2.081 à Nivelles ; les charges insuffisantes, 585 à Liège, 2.067 à Namur et 1.790 à Nivelles ; l'auteur inconnu, 5.504 à Liège, 1.622 à Namur et 2.882 à Nivelles.

Le critère « autres priorités en matière de politique de recherches et de poursuites » est le motif le plus fréquemment invoqué pour classer un dossier à Nivelles, à savoir pour 18.189 dossiers. Il n'est invoqué que 1.011 fois à Liège et 1.642 à Namur.

Il est manifeste que les taux de classement sans suite des procès-verbaux en matière d'infraction au Code de la route varient considérablement d'un arrondissement à l'autre et qu'ils résultent non de problèmes structurels mais plutôt de situations spécifiques ou de la politique criminelle menée par les procureurs du Roi locaux.

Une bonne part de ces classements sans suite résulte du manque de moyens dont dispose la Justice et du fait que les parquets accordent la priorité à la répression des infractions les plus graves.

C'est la raison pour laquelle le gouvernement a décidé de s'engager dans la voie du traitement administratif des infractions de roulage les moins graves afin d'assurer une plus juste répression de celles-ci.

Je tiens à votre disposition les statistiques de l'année 2000 des trois arrondissements que je viens de citer. Vous aurez ainsi une vue d'ensemble du problème qui vous préoccupe plus particulièrement.

M. Marc Hordies (ECOLO). – Je remercie le ministre des renseignements et des documents qu'il va me transmettre.

En ce qui concerne le problème de la différenciation entre les unités provinciales de sécurité et les zones locales, où se produisent 88% des accidents graves, une réflexion approfondie s'impose.

Au niveau des parquets, j'entends bien qu'il existe d'énormes différences dans la prise en compte de l'analyse du problème. Ne conviendrait-il pas d'organiser une réunion commune afin d'harmoniser les points de vue en la matière ?

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – J'ajoute que le Collège des procureurs généraux est parfaitement au courant du problème et comme il est chargé de concevoir, avec le ministre de la Justice, la politique à suivre en matière de criminalité, il a tout intérêt à communiquer les règles strictes qui devront être reprises par les différents arrondissements de son ressort. C'est d'ailleurs ce qui se fait actuellement.

Il convient d'essayer de trouver la bonne solution en cette matière. À mes yeux, ce serait de suivre la voie administrative pour les infractions les moins graves et d'avoir une réponse

voor de overige gevallen.

Naast de administratieve weg is ook nog depenalisering mogelijk voor de lichtste overtredingen die een overlast betekenen voor de parketten. Er zijn keuzes gemaakt. Ze worden thans omgezet in voorontwerpen van wet die deze maand aan de ministerraad worden voorgelegd.

Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de pedofilie-onderzoeken» (nr. 2-818)

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – In 1998 werd een eerste steen gelegd voor de politiehervorming via de Octopusonderhandelingen. Belangrijke aanleiding voor deze hervorming was het pedofilieschandaal rond Dutroux en de gebrekkige samenwerking tussen de verschillende politiediensten die terzake in de parlementaire onderzoekscommissie aan het licht kwam.

Nu is het precies dit onderzoek naar pedofilie dat door de politiehervorming in de verdrukking dreigt te raken. Verschillende politiemensen hebben zowel bij mij als bij de minister aan de alarmbel getrokken. Momenteel wordt de dienst van de vroegere gerechtelijke politie, nu federale politie, die zich bezighield met jeugd- en zedenzaken, afgebouwd. Ik ken zelf een situatie waar het aantal personeelsleden van tien naar drie werd gebracht. Slechts een klein aantal gespecialiseerde onderzoekers zijn nog officieus actief op dit terrein.

Volgens de jongste taakafspraken tussen de federale en lokale politie valt pedofilie niet onder de georganiseerde misdaad en komt het onderzoek dus toe aan de lokale politie. Niettemin vergt onderzoek in deze aangelegenheid een grote deskundigheid, al was het maar voor de ondervraging van de kinderen. Verschillende lokale politiezones erkennen deze deskundigheid niet te bezitten. Het kleinste foutje in zo'n ondervraging kan desastreuze gevolgen hebben zowel voor het kind als voor het onderzoek.

Is het juist dat in de afsprakennota over de taakverdeling het pedofilieonderzoek niet geldt als taak voor de federale recherche?

Is de minister desalniettemin bereid pedofilie op te nemen als prioritaire opdracht voor de federale politie?

Zoniet, hoe denkt de minister het gebrek aan competentie op dit domein in de lokale politiezones op korte termijn op te vangen?

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Ik deel de bezorgdheid die blijkt uit de vraag van de heer Vankrunkelsven en die ongetwijfeld ook in de betrokken diensten leeft, zowel die welke onder mijn bevoegdheid vallen als die welke van de minister van Binnenlandse zaken afhangen. Ik zal ook antwoorden namens de minister van Binnenlandse zaken.

Vooraf wil ik even opmerken dat het begrip pedofilie eigenlijk in het Strafwetboek niet voorkomt. Het gaat in feite om de artikelen 380 en 372 en volgende van het Strafwetboek, die een aantal handelingen strafbaar stellen als minderjarigen daarvan het slachtoffer zijn.

du parquet dans tous les autres cas.

Hormis la voie administrative, une dépenalisation existe pour les infractions les plus légères qui peuvent constituer une charge encombrante pour les parquets. Des choix ont été opérés à cet égard. Ils sont actuellement traduits dans des avant-projets de loi qui seront soumis au cours de ce mois au Conseil des ministres.

Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «les enquêtes en matière de pédophilie» (n° 2-818)

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – *Une première pierre de la réforme des polices a été posée en 1998 lors des négociations Octopus. Cette réforme était largement inspirée par la scandaleuse affaire de pédophilie liée à Marc Dutroux et par le manque de collaboration entre les services de police mis en lumière par la commission parlementaire d'enquête.*

Or, c'est aujourd'hui cette enquête sur les cas de pédophilie qui risque d'être compromise par la réforme des polices. En effet, le service de l'ancienne police judiciaire, devenue police fédérale, qui s'occupait des affaires impliquant des jeunes et des affaires de mœurs, est démantelé. Seuls quelques enquêteurs spécialisés sont encore officieusement actifs sur le terrain.

Selon les derniers accords de répartition des tâches entre la police fédérale et la police locale, la pédophilie ne relève pas de la criminalité organisée et c'est donc à la police locale qu'incombent les enquêtes en la matière, qui exigent une grande expertise, notamment pour l'audition des enfants. Plusieurs zones de la police locale reconnaissent ne pas posséder cette expertise.

Est-il exact que l'accord relatif à la répartition des tâches ne confie pas les enquêtes en matière de pédophilie à la recherche fédérale ?

Le ministre est-il prêt à considérer la pédophilie comme une mission prioritaire de la police fédérale ? Dans la négative, comment envisage-t-il de remédier à court terme au manque de compétence des zones de la police locale en la matière ?

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – *Je partage l'inquiétude de M. Vankrunkelsven. Je répondrai également au nom du ministre de l'Intérieur.*

Je voudrais rappeler au préalable que la pédophilie ne figure pas en tant que telle dans le Code pénal.

C'est actuellement la police locale qui assure les enquêtes ponctuelles concernant des cas individuels où l'existence d'une organisation derrière le suspect ne peut être présumée. Le cas échéant, la police locale est assistée par la police fédérale. Dès que les premiers éléments de l'enquête indiquent l'existence d'un réseau ou d'une organisation de plusieurs suspects, ou lorsqu'il existe des indices

Momenteel is het de lokale politie die de punctuele onderzoeken behandelt, met betrekking tot individuele gevallen waar geenszins sprake is van een organisatie achter de verdachte. Daarbij wordt in voorkomend geval ondersteuning verleend door de federale politie, met name door de algemene directie van de gerechtelijke politie en de centrale diensten agressie en mensenhandel, maar ook door de gerechtelijke dienst van het arrondissement en de verbindingssambtenaren van deze dienst voor elke lokale politiedienst. Zodra de eerste elementen van het onderzoek wijzen op een netwerk of een organisatie van meerdere verdachten, of indien er ook aanduidingen zijn van een seksuele exploitatie van het of de slachtoffer(s), neemt de gerechtelijke dienst van het arrondissement van de federale politie het onderzoek over. Ook hier geldt een integrale aanpak en interveniëren de centrale diensten agressie en mensenhandel van de federale politie. Het prioritaire karakter van de onderzoeken inzake pedofilie vertaalt zich dus in een nauwe samenwerking tussen de lokale en de federale politie.

Om de deskundigheid bij een dergelijk punctueel onderzoek te waarborgen, kan de lokale politie rekenen op de ondersteuning van de gespecialiseerde onderzoekers van de gerechtelijke dienst in elk arrondissement. Een deel van hen zit nog op het federale niveau om ondersteuning te geven of om internationaal wijd vertakte netwerken te onderzoeken, de anderen zijn uitgestuurd naar de lokale of de arrondissementele politie-eenheden.

Wat het verhoor van de jeugdige slachtoffers betreft, verwijst ik naar de wet op de strafrechtelijke bescherming van de minderjarigen, waarin aan dit onderdeel uitdrukkelijk aandacht werd besteed, onder meer door het voorschrijven van de audiovisuele opname van een eenmalige verklaring van het slachtoffer. Om het verhoor van kinderen te professionaliseren heeft de politie in elk gerechtelijk arrondissement een netwerk van deskundigen uitgebouwd.

De meeste leden van dit netwerk komen uit de lokale politie.

Tijdens het tweede semester van 2002 organiseert de algemene directie van de gerechtelijke politie, in samenwerking met de politiescholen, een gespecialiseerde en aanvullende opleiding voor het verhoren van jeugdige slachtoffers. De leden van het netwerk zullen deze opleiding volgen waarin de uitwisseling van deskundigheid en ervaring centraal staat. Inmiddels starten we met de rekrutering en de selectie van lesgevers voor deze opleiding. Het gaat om specialisten in verhoortechnieken die uit de lokale politie en de gerechtelijke diensten van het arrondissement komen.

In afwachting van de installatie van het netwerk van deskundigen blijven de politiemensen van de gerechtelijke dienst van het arrondissement zo nodig bijstand verlenen aan de lokale politie die met een pedofiliédossier te maken krijgt. Ik ben het er mee eens dat de lokale politie niet altijd over politiemensen beschikt die de verhoortechniek beheersen.

De principes van deze onontbeerlijke samenwerking zullen integraal deel uitmaken van een vernieuwde versie van de col. 6/1999. Die is inmiddels klaar en wacht op de goedkeuring van het college van procureurs-generaal.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Met het aangekondigde ondersteuningsnetwerk komt de minister

d'exploitation sexuelle de la ou des victimes, le service judiciaire de l'arrondissement de la police fédérale prend l'enquête en charge. L'approche privilégiée à ce niveau est une approche intégrale où interviennent les services centraux Agression et traite des êtres humains de la police fédérale. Le caractère prioritaire des enquêtes en matière de pédophilie se traduit donc par une collaboration étroite entre la police locale et la police fédérale.

Afin de garantir l'expertise nécessaire dans une telle enquête ponctuelle, la police locale peut compter sur le soutien d'enquêteurs spécialisés du service judiciaire dans chaque arrondissement. Une partie de ceux-ci sont maintenus au niveau fédéral afin d'apporter un soutien ou d'enquêter sur des réseaux à ramifications internationales, les autres sont envoyés dans les unités de la police locale ou des arrondissements.

Quant à l'audition des jeunes victimes, je renvoie à la loi relative à la protection pénale des mineurs qui impose notamment l'enregistrement audiovisuel des déclarations faites une unique fois par la victime. Pour professionnaliser l'audition des enfants, la police a mis en place un réseau d'experts dans chaque arrondissement judiciaire. La plupart des membres de ces réseaux, la police a établi un réseau d'experts dans chaque arrondissement judiciaire.

Au cours du second semestre 2002, la direction générale de la police judiciaire organisera, en collaboration avec les écoles de police, une formation complémentaire spécialisée pour l'audition des jeunes victimes. Nous lançons la procédure de recrutement et de sélection des personnes chargées de donner ces formations. Il s'agit de spécialistes des techniques d'audition issus de la police locale et des services judiciaires de l'arrondissement.

En attendant l'installation du réseau d'experts, les policiers du service judiciaire de l'arrondissement continuent si nécessaire d'assister la police locale dans les dossiers de pédophilie. J'admets que la police locale ne compte pas toujours des policiers maîtrisant la technique de l'audition.

Les principes de cette indispensable collaboration seront définis intégralement dans une nouvelle version de la col. 6/1999 qui doit encore être approuvée par le collège des procureurs généraux.

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – *Le réseau de soutien annoncé répond largement à mes inquiétudes.*

grotendeels tegemoet aan mijn bezorgdheid.

Spijtig genoeg stemt dit niet overeen met de werkelijke toestand. In verschillende arrondissementen worden deze federale diensten afgebouwd. In mijn eigen politiezone, die een middelgrote zone is, wordt het onderzoek door lokale mensen gevoerd. Ze zijn niet op de hoogte van enige ondersteuningsmogelijkheid. De ondersteuning bestaat blijkbaar alleen op papier. Ik vrees dat dit aanleiding geeft tot fouten en dat jongeren door een ondeskundig verhoor worden getraumatiseerd.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Toen ik in 1999 van het probleem hoorde, heb ik samen met de minister van Binnenlandse Zaken schikkingen getroffen. Ik heb ook gebruik gemaakt van de wet van 28 februari 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen om de kwestie via een rondzendbrief aan alle politiediensten nog eens extra te benadrukken.

Ik stel vast dat er nog altijd problemen zijn. Het is juist dat in een aantal gevallen de lokale politie onvoldoende is voorbereid. Ik neem me voor de politiediensten nogmaals voor het probleem te sensibiliseren. Alleszins moet worden voorkomen dat jongeren nog een tweede keer worden getraumatiseerd.

Mondelinge vraag van de heer Michiel Maertens aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over «Banksys» (nr. 2-819)

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – De omschakeling naar de euro heeft het Proton-gebruik van Banksys verdrievoudigd. Heel Europa benijdt ons dit originele systeem. Volgens UNIZO, die optreedt als woordvoerder van de kleinhandelaars, is het systeem voor de kleine zelfstandigen echter te duur. Hierdoor wordt het gebruik afgeremd, zodat slechts 1 op 4 tot 5 handelaars er een beroep op doet.

Hierdoor kan uiteindelijk een meerderheid van de consumenten niet van dit veilig en eenvoudig betaalmiddel gebruik maken. Ook het monopolie van Banksys is een oorzaak, hoewel dit uiteindelijk tegen de geest van de Europese vrije concurrentieregels indruist. In theorie is iedereen vrij om een dergelijk systeem te ontwikkelen, maar in de praktijk hebben de banken samen een monopolie ontwikkeld.

Komt dit monopolieverschijnsel binnen de Europese Unie enkel in België voor en is het volledig conform de Europese rechtsregels?

Is de feitelijke monopoliepositie van Banksys, met als gevolg de hoge gebruikskosten voor de handelaars, in overeenstemming met de Belgische monopoliewetgeving? Met andere woorden, is er ook sprake van een juridische monopoliepositie? Dit zou moeilijk aanvaardbaar zijn omdat veel kleinhandelaars op hoge kosten worden gedreven.

Heeft de minister reeds het advies gevraagd van de Raad voor de Mededinging? Zo ja, wanneer en met welk resultaat?

Wat zijn de voorlopige beleidsopties terzake? Ik denk in dit verband aan een verlaging van de gebruikskosten van 0,7% naar 0,35%. Dit zou een goede zaak zijn voor de

Malheureusement, ce soutien n'existe que sur le papier. Ces services fédéraux sont démantelés dans divers arrondissements et dans certaines zones de police, ces enquêtes sont assurées par les policiers locaux qui ne sont pas informés de cette possibilité d'assistance. Je crains que cela ne donne lieu à des erreurs et que des jeunes victimes ne soient traumatisées par une audition incompétente.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – *Lorsque j'ai eu connaissance du problème en 1999, j'ai pris des mesures avec mon collègue de l'Intérieur. J'ai également profité de la loi du 28 février 2000 relative à la protection pénale des mineurs pour mettre à nouveau ce problème en évidence dans une circulaire adressée à tous les services de police.*

Je constate que des problèmes subsistent. Il est vrai que la police locale n'est, dans certains cas, pas suffisamment préparée. Je sensibiliserai encore les services de police à ce problème. Il faut en tout cas éviter que les jeunes victimes soient traumatisées une seconde fois.

Question orale de M. Michiel Maertens au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur «Banksys» (n° 2-819)

M. Michiel Maertens (AGALEV). – *Le passage à l'euro a quadruplé l'utilisation de Proton, le porte-monnaie électronique de Banksys. Selon l'UNIZO, relayant les détaillants flamands, ce système est trop onéreux pour les petits indépendants. Son utilisation est dès lors freinée et une majorité de commerçants sont privés de ce moyen de paiement simple et sûr.*

Le monopole de Banksys, contraire à l'esprit des règles européennes de libre concurrence, est une des causes de ce coût élevé. En théorie, chacun est libre de développer un tel système mais, en pratique, les banques se sont alliées pour développer un monopole.

Ce monopole n'existe-t-il qu'en Belgique et est-il tout à fait conforme aux règles européennes ?

Le monopole de fait de Banksys respecte-t-il la législation belge en matière de monopoles ? Autrement dit, s'agit-il également d'un monopole juridique ?

Le ministre a-t-il déjà sollicité l'avis du Conseil de la concurrence ? Quand et avec quel résultat ?

Quelles sont les options politiques provisoires en la matière ? Je pense à une réduction des frais d'utilisation de 0,7% à 0,35% qui serait bénéfique pour les petits commerçants et les consommateurs.

kleinhandelaars en zou uiteindelijk ook de consumenten ten goede komen.

De heer Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid. – In de eerste plaats wijs ik de heer Maertens erop dat mijn diensten niet over concrete gegevens beschikken die hen in staat te stellen een verband te leggen tussen de kostprijs van een Proton-terminal en de aanschaf ervan door de kleinhandelaars.

Wat de eerste vraag betreft, is het zo dat de protontechnologie een uniek concept is dat momenteel wereldwijd wordt verspreid. Mijn diensten hebben geen weet van vergelijkende studies tussen alle landen die van deze technologie gebruik maken. Wel beschikken we over gegevens over de toestand in Nederland en hieruit blijkt dat de kostprijs voor het gebruik van proton in 2001 in het merendeel van de gevallen in Nederland even duur of zelfs duurder was dan in België.

Vanaf 1 februari 2002 lijkt dit verschil nog groter te zullen worden.

Ter informatie: de kostprijs voor het gebruik van Proton bedraagt voor de handelaar maximum 0,7% van de transactie.

Met betrekking tot de tweede en de derde vraag doe ik opmerken dat de spreker terecht stelt dat Banksys over een feitelijk monopolie beschikt. Deze monopoliepositie is op zich niet verboden volgens de mededingingswetgeving. Het misbruiken ervan is dat wel.

Naar aanleiding van klachten inzake de monopoliepositie van Banksys met betrekking tot Bancontact/Mister Cash heb ik de Raad voor de Mededinging enkele maanden geleden gevraagd deze betalingsformule nader te onderzoeken.

Tot op heden hebben mijn diensten nog geen uitdrukkelijke klachten ontvangen met betrekking tot een elektronische portemonnee zoals Proton. Op het ogenblik beschik ik dan ook niet over voldoende informatie om in deze materie een onderzoek te vragen aan de Raad voor de Mededinging, maar ik sluit een onderzoek in de toekomst evenwel niet uit.

Vanzelfsprekend zal ik bijzondere aandacht besteden aan het verslag van de Raad en aan eventuele ontsporingen in het naleven van de concurrentieregels.

Samengevat kan ik meedelen dat wij heel waakzaam moeten blijven, aangezien talrijke handelaars de indruk hebben dat er een monopoliepositie bestaat en dat ik het verslag van mijn diensten en van de Raad voor de Mededinging afwacht om een definitief standpunt in te nemen.

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Ik dank de minister voor zijn gedegen antwoord, waaruit ik opmaak dat er geen uitdrukkelijke klachten zijn, dat er voorlopig niet kan worden gesproken van enig misbruik en dat hij het verslag van de Raad voor de Mededinging afwacht. Bijgevolg kunnen we ervan uitgaan dat de vraag van UNIZO niet zozeer gestoeld is op werkelijke klachten, maar veeleer ingegeven is door bezorgdheid om de hoge kosten die de kleine middenstander niet kan dragen.

M. Charles Picqué, ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes. – Mes services ne disposent pas de données concrètes leur permettant d'établir un lien entre le coût d'un terminal Proton et l'acquisition de ce terminal par les détaillants.

La technologie Proton est un concept unique qui est diffusé dans le monde entier. Mes services n'ont pas connaissance d'études comparatives entre les pays utilisant cette technologie. On sait toutefois qu'en 2001, le coût de l'utilisation de Proton a été aussi élevé, sinon plus élevé aux Pays-Bas qu'en Belgique. Il représente chez nous tout au plus 0,7% de la transaction.

Banksys bénéficie effectivement d'un monopole de fait. Cette position monopolistique n'est toutefois pas interdite par la législation sur la concurrence. Seul l'abus en est condamnable.

À l'occasion de plaintes relatives au monopole de Banksys concernant Bancontact/Mister Cash, j'ai chargé le Conseil de la concurrence d'étudier cette formule de paiement.

Mes services n'ont, jusqu'à présent, reçu aucune plainte concernant un porte-monnaie électronique comme Proton et je ne peux donc demander au Conseil de la concurrence d'enquêter à ce sujet.

J'accorderai une attention particulière au rapport du Conseil de la concurrence et à d'éventuels dérapages quant au respect des règles de concurrence.

M. Michiel Maertens (AGALEV). – Je déduis de la réponse du ministre que la demande de l'UNIZO ne se fonde pas vraiment sur des plaintes réelles mais est plutôt inspirée par les préoccupations que suscitent les coûts élevés supportés par les petits indépendants.

Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand, over «de Financietoren» (nr. 2-812)

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Ik had graag van de minister vernomen wat het voorlopig koopcontract omvat dat op 17 december 2001 met de koper werd ondertekend en of het huurcontract op hetzelfde ogenblik werd ondertekend.

Wat is de duur en hoeveel bedragen de jaarlijkse kosten van de eventuele lease back?

In hoeverre is de koper kredietwaardig?

Wie zal de kosten voor de asbestverwijdering en de renovatiekosten op zich nemen? Mijn vraag is zeer bondig, maar ik zou graag alle mogelijke inlichtingen krijgen over de duur en het verloop van de werkzaamheden.

Als het noodzakelijk is dat de ambtenaren tijdelijk verhuizen, waar zullen ze dan worden ondergebracht en hoeveel zal dat kosten?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand. – *Er werd inderdaad een huurcontract ondertekend. Op 20 december 2001 werd de authentieke verkoopsakte ondertekend door de Belgische Staat, de NV Financietoren als koper en de NV Breevast als borg, die zich hoofdelijk aansprakelijk stelt voor de NV Financietoren.*

De toren wordt verkocht voor 12,55 miljard Belgische frank all in. Na aftrek van de registratielasten – u weet wie die opstrijkt – en de diverse kosten, blijft er 11,155 miljard Belgische frank over. Van dit bedrag wordt 90 miljoen frank aan De Post betaald, die eigenaar was van een kleine oppervlakte in de Financietoren. De Regie der Gebouwen heeft zich er tegenover de koper toe verbonden de toren voor de duur van 25 jaar te huren vanaf 1 januari 2002. Het huurcontract werd ondertekend.

De koper van zijn kant heeft zich ertoe verbonden het asbest uit het gebouw te verwijderen en herstellingswerken uit te voeren.

Uw tweede vraag heeft betrekking op de jaarlijkse kosten van de lease back. De Regie der Gebouwen huurt het gebouw, vóór renovatie, tegen een jaarlijkse huurprijs van 24.814.250 euro. Als het gebouw gedurende de werkzaamheden volledig wordt ontruimd, zal de huurprijs met 8.056.540 worden verminderd. Na de herstellingswerken zal de jaarlijkse huur worden aangepast, afhankelijk van de prijs van de uitgevoerde werkzaamheden. Er is overeengekomen dat de huurprijs niet hoger mag zijn dan de gangbare huurprijzen.

Teneinde een vergelijking te kunnen maken, zal ik de bedragen omzetten in Belgische frank. De huidige huurprijs bedraagt ongeveer 6000 frank per vierkante meter en de huidige gangbare prijs in Brussel schommelt, afhankelijk van de locatie, tussen 8500 en 9500 frank. Over vier tot vijf jaar zal de prijs aanzienlijk hoger liggen.

We zijn alleszins overeengekomen dat de huurprijs niet hoger mag zijn dan de gangbare prijs op de markt. Bij een huurprijs van 8500 frank per vierkante meter, mag de prijs van de

Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes, sur «la Tour des Finances» (n° 2-812)

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Je voudrais demander au ministre ce que couvre le compromis de vente signé le 17 décembre 2001 avec l'acheteur. J'aimerais en particulier savoir si le contrat de location a été signé en même temps que le contrat de vente.

Quelle est la durée et quel est le coût annuel du *lease back*, s'il en existe un ?

Quelle est la solvabilité de l'acheteur ?

À charge de qui seront le désamiantage et la rénovation ? J'ai posé ma question de manière assez laconique mais je suis intéressé par toute information complémentaire que le ministre pourrait donner sur la durée des travaux et sur la façon dont ils s'effectueront.

Enfin, j'aimerais savoir où seront relogés temporairement les fonctionnaires et à quel prix, du moins s'ils sont amenés à déménager ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes. – Quant à votre première question, je vous réponds qu'un contrat de location a bien été signé. L'acte authentique de la vente a été signé le 20 décembre 2001 entre l'État belge, la SA Financietoren, acquéreur, et la NV Breevast, caution, qui se porte solidairement responsable pour les engagements de la SA Financietoren.

La tour est vendue au prix de 12,55 milliards de francs belges *all in*. Déduction faite des droits d'enregistrement – vous savez à qui ceux-ci profitent – et des frais divers, il reste 11,155 milliards de francs belges. De ce montant, 90 millions de francs belges seront versés à La Poste, qui était propriétaire d'une petite surface dans la Tour des Finances. La Régie des bâtiments s'est engagée vis-à-vis de l'acheteur à louer la tour pour 25 années, à partir du 1er janvier 2002. Le contrat de location a bien été signé.

L'acheteur, de son côté, s'est engagé vis-à-vis du vendeur à désamianter le bâtiment et à exécuter des travaux de remise en état.

Votre deuxième question portait sur le coût annuel du *lease back*. La Régie des bâtiments loue l'immeuble, avant rénovation, pour un loyer annuel de 24.814.250 euros. Le loyer sera diminué, pendant les travaux, de 8.056.540 euros par an en cas d'évacuation totale. Après les travaux de remise en état, le loyer annuel sera adapté en fonction du coût des travaux exécutés. Il a été convenu que le loyer ne pourrait pas dépasser un loyer conforme au marché.

Je vais traduire ces montants en francs belges pour pouvoir établir la comparaison. Le loyer actuel est d'environ 6.000 francs belges par mètre carré et le loyer du marché actuel varie, en fonction de la localisation, entre 8.500 et 9.500 francs à Bruxelles. D'ici à quatre ou cinq ans, il sera bien sûr supérieur.

Nous nous sommes de toute façon engagés à ne pas dépasser un loyer conforme au marché. Pour un loyer de 8.500 francs par mètre carré, les travaux peuvent dépasser 3,5 milliards de

werken hoger zijn dan 3,5 miljard Belgische frank. Bij een huurprijs van 10.000 frank mag de prijs van de werken oplopen tot 5 of 6 miljard, afhankelijk van de intrestvoet.

Het belangrijkste is dat de huurprijs niet hoger ligt dan de marktwaarde, behalve in uitzonderlijke omstandigheden, die dan op dat ogenblik moeten worden beoordeeld.

Wat de kredietwaardigheid van de koper betreft, kan ik u meedelen dat de volledige prijs betaald is. De vraag van de kredietwaardigheid is dus enkel relevant in verband met de werkzaamheden. De NV Breevast is een Nederlandse bouwmaatschappij die grote bouwprojecten in Nederland en in de Verenigde Staten uitvoert. Vóór de verkoop heeft de banken de Regie verzekerd dat het bedrag van 12,550 miljard ten laatste op 21 december 2001 zou worden betaald. Dit bedrag werd bij de ondertekening van de authentieke akte betaald. Daar heb ik persoonlijk op aangedrongen. Men moet immers altijd rekening houden met eventuele problemen van de borgsteller.

Voor de uitvoering van de herstellingswerken zal Breevast een beroep doen op studiebureaus en op betrouwbare Belgische ondernemers. Hiermee maakt Breevast duidelijk dat het van plan is een belangrijke plaats op de Belgische vastgoedmarkt te verwerven.

De kosten van de asbestverwijdering en de renovatiekosten zijn ten laste van de verhuurder. De huurder en de verhuurder moeten evenwel nog tot een overeenkomst komen inzake de aard en de kostprijs van de werkzaamheden. Zodra de Regie zijn akkoord heeft gegeven, vallen de risico's op het vlak van de uitvoering en de overschrijding van de geraamde kosten ten laste van de verhuurder. Met deze maatregel vermijden we fouten zoals die in het verleden werden gemaakt.

Waar zullen de ambtenaren tijdelijk worden ondergebracht en hoeveel zal dat kosten? Deze vraag kan pas worden beantwoord nadat de minister van Financiën definitief heeft beslist of de toren tijdens de werkzaamheden volledig dan wel gedeeltelijk zal worden ontruimd. Hij moet ook beslissen of het al dan niet om een definitieve verhuis gaat. Deze beslissingen zijn afhankelijk van het advies van de minister van Volksgezondheid aangaande de risico's voor de gezondheid van de ambtenaren die gedurende de werkzaamheden in het gebouw blijven werken. De Regie moet de eigenaar ten laatste op 30 juni 2002 op de hoogte brengen van de beslissing over de gedeeltelijke of definitieve ontruiming van de toren.

Ik ben zeer tevreden over deze operatie. De opbrengst, die aanvankelijk op 5 miljard was geraamd, bedraagt meer dan het dubbele zonder dat daarbij de marktprijs werd overschreden. Het verheugt mij dat ik op die manier heb kunnen bijdragen tot het evenwicht van de begroting 2001.

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – *U bent er blijkbaar gerust in, mijnheer de minister. Er zullen dus geen problemen rijzen zoals op andere werven een kilometer verderop.*

francs belges. Pour un loyer de 10.000 francs, les travaux peuvent se monter à 5 ou 6 milliards, en fonction des hypothèses retenues pour les taux d'intérêt.

L'important est que le loyer ne dépasse pas un niveau conforme au marché, sauf, bien sûr, circonstances exceptionnelles dont il faudrait juger le moment venu.

Quant à la solvabilité de l'acheteur, il faut savoir que tout a été payé. L'argent est à notre disposition. La question de la solvabilité ne se pose donc pas vraiment, si ce n'est pour les travaux. La NV Breevast est une compagnie immobilière néerlandaise qui développe des projets immobiliers très importants aux Pays-Bas et aux États-Unis. Avant la vente, la Régie a obtenu des banques la garantie que le montant de 12,550 milliards serait payé au plus tard le 21 décembre 2001. Ce montant a effectivement été payé au moment de la signature de l'acte authentique. C'est moi-même qui ait demandé qu'il en soit ainsi. En effet, il est bon de disposer d'une garantie mais si le garant a un problème, l'argent peut toujours faire défaut.

En ce qui concerne l'exécution des travaux de remise en état, BREEVAST fera appel à des bureaux d'études et à des entrepreneurs belges fiables. Ce n'était pas une condition mais bien la volonté de BREEVAST qui semble vouloir devenir un acteur important sur le marché immobilier belge, et je m'en réjouis.

L'exécution des travaux de désamiantage et de rénovation est à charge du bailleur. Toutefois, en ce qui concerne la nature, la qualité et le coût des travaux, il faudra encore conclure un accord entre le locataire et le bailleur. Une fois que la régie aura donné son accord, les risques d'exécution ainsi que les risques de dépassement seront assumés par le bailleur. Par cette mesure, qui diffère de celles prévues dans de nombreux contrats, j'ai veillé à ne pas répéter des erreurs commises dans le passé.

Où seront relogés temporairement les fonctionnaires et à quel prix ? La réponse à cette question ne pourra être donnée qu'au moment où le ministère des Finances aura décidé définitivement si, pendant les travaux, il évacuera totalement ou partiellement la tour. Il devra décider également si le relogement sera temporaire ou définitif. Ces décisions dépendront de l'avis de la ministre de la Santé publique au sujet des risques que présente le maintien sur place de fonctionnaires pendant les travaux. La régie doit faire connaître la décision relative à l'évacuation partielle ou définitive de la tour au propriétaire, au plus tard le 30 juin 2002.

Je suis très satisfait de cette opération. En effet, l'estimation initiale était de 5 milliards, et l'on a réussi à conclure une transaction à plus du double, sans dépasser les prix du marché. Je suis donc heureux d'avoir pu contribuer ainsi à l'équilibre du budget 2001.

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Vous semblez confiant, monsieur le ministre. On ne connaîtrait donc pas les problèmes qui se sont posés dans d'autres chantiers, situés à un kilomètre de celui-ci.

Mondelinge vraag van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de hulp aan Afghanistan en in het bijzonder aan de Afghaanse vrouwen» (nr. 2-809)

De voorzitter. – Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, antwoordt namens de heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *De hulp aan Afghanistan, vooral aan de Afghaanse vrouwen, is een prioriteit. Overweegt de regering Afghanistan toe te voegen aan de lijst van 25 partnerlanden? Zal deze lijst worden aangepast? Zal er een ander land van de lijst worden afgevoerd?*

Op 22 december 2001 hebben we samen met de minister van Buitenlandse Zaken de Afghaanse minister ontmoet die bevoegd is voor de vrouwenrechten. Ze heeft vrijwel geen middelen om haar taak uit te voeren. Ze probeert te voorzien in een schoolopleiding voor de meisjes en hoopt dat er minibussen ter beschikking zullen worden gesteld voor het leerlingenvervoer in Kaboel.

Hoe kunnen we ervoor zorgen dat dit ministerie, dat alles op eigen kracht moet realiseren en door de Afghaanse regering niet als prioritair wordt beschouwd, zo vlug mogelijk over elementaire werkingsmiddelen kan beschikken?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Wettelijk gezien is de situatie duidelijk, maar dat is niet relevant. De wet van mei 1999 bepaalt uitdrukkelijk dat er 25 partnerlanden kunnen worden geselecteerd. De landenlijst is niet in de wet opgenomen, maar in mei 2000 werden op basis van objectieve criteria 24 landen gekozen, evenals de SADC-landen in het zuidelijk deel van Afrika.*

Om de lijst van 25 landen te kunnen wijzigen, moet het koninklijk besluit worden aangepast. Men kan zich afvragen of het redelijk is een land door een ander te vervangen wanneer zich ergens een belangrijke gebeurtenis voordoet. Alvorens er iets wordt gewijzigd, moet de regering zich daarover in elk geval beraden.

Bilaterale samenwerking van staat tot staat met landen die niet op de partnerlijst voorkomen, is de facto onmogelijk. Er bestaan evenwel andere middelen om deze landen bij te staan. Uit naam van de heer Boutmans wijs ik erop dat vorig jaar een bijzondere inspanning werd gedaan op het vlak van de humanitaire bijstand, dat die inspanning dit jaar zal worden hernomen en dat we in het kader van de samenwerking met de Afghaanse vrouwen een financiële bijdrage hebben geleverd voor de organisatie van twee vrouwencongressen die in de loop van december in België hebben plaatsgevonden. Het eerste werd georganiseerd voor de vrouwen die in Afghanistan voor NGO's werken. Op het andere congres, dat werd georganiseerd door UNIFEM, was eveneens een belangrijke afvaardiging. Humanitaire hulp en indirecte samenwerking zijn de meest geschikte middelen om de Afghaanse vrouwen te helpen.

Directe steunverlening aan het ministerie is in strijd met de

Question orale de Mme Anne-Marie Lizin au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «l'aide à l'Afghanistan et en particulier l'aide aux femmes afghanes» (n° 2-809)

M. le président. – Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, répondra au nom de M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – *L'aide à l'Afghanistan, en particulier aux femmes afghanes, est prioritaire. Le gouvernement envisage-t-il d'ajouter l'Afghanistan à la liste des 25 pays partenaires de coopération? Cette liste sera-t-elle modifiée? Faudra-t-il en retirer un autre pays, de manière à s'en tenir au chiffre de 25 pays partenaires de coopération? Quel est le plan du gouvernement à ce sujet?*

Le 22 décembre dernier, à Kaboul, avec le ministre des Affaires étrangères, nous avons rencontré la ministre afghane des droits des femmes. Celle-ci ne dispose pratiquement d'aucun moyen de travail. Elle s'efforce de scolariser les filles et d'atteindre un niveau d'enseignement correct pour les filles des écoles secondaires. À cet effet, elle espère pouvoir disposer de minibus pour transporter ces filles au travers de Kaboul et uniquement à Kaboul. Comment pourrait-on rencontrer très rapidement les véritables problèmes d'équipements basiques d'un ministère qui a été imposé à la force du poignet et qui n'est pas considéré comme prioritaire au sein du gouvernement afghan?

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *La situation est claire en termes légaux, mais n'est pas intéressante. En effet, la loi de mai 1999 stipule de façon expresse le nombre de 25 pays. La liste des pays ne figure pas dans la loi mais, en mai 2000, sur la base d'une étude et de critères objectifs, 24 pays ont été retenus, ainsi que la Sadec en Afrique du sud, avec les autres pays limitrophes.*

Si la liste de 25 pays doit être modifiée, l'arrêté royal doit l'être également. On peut se demander, lorsqu'un événement important se produit alors que la phase de consolidation est encore en cours, s'il est raisonnable de rayer un pays de la liste pour le remplacer par un autre. Cela nécessiterait de toute façon un débat au sein du gouvernement, mais qui n'a pas encore été amorcé à l'heure actuelle.

Concrètement, il est impossible d'établir une coopération bilatérale d'État à État avec les pays ne figurant pas sur la liste prioritaire. Par contre, d'autres moyens de coopération sont possibles. Je signale, au nom de mon collègue Boutmans, qu'un effort particulier a été accompli l'an dernier en termes d'aide humanitaire, que cet effort sera répété cette année, que dans le cadre des travaux avec les femmes afghanes, nous avons déjà participé financièrement à deux congrès de femmes ayant eu lieu en Belgique, à savoir les congrès de début et de mi-décembre. Le premier était organisé pour les femmes travaillant dans les ONG en Afghanistan. L'autre était organisé par UNIFEM et comprenait également une délégation importante. C'est par le biais de l'aide humanitaire et de la coopération indirecte que l'on trouvera des moyens de travailler en commun, parce que nous estimons qu'il faut agir de façon spécifique en faveur des femmes afghanes.

wet.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *De regering is dus niet van plan Afghanistan aan de lijst van het koninklijk besluit toe te voegen.*

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd dat daarover tot nu toe nog geen debat is gevoerd.*

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *De Afghaanse minister, mevrouw Sima Samar, moet zeer vlug over minibussen kunnen beschikken om de opvoeding van de meisjes te kunnen verzekeren. We moeten onderzoeken of dit initiatief via het budget voor humanitaire hulp kan worden gefinancierd.*

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Het budget voor humanitaire hulp is een mogelijkheid, maar via de indirecte samenwerking kunnen we eventueel ook steun verlenen aan Afghaanse NGO's.*

Verwelkoming van de nieuwe militair bevelhebber.

De voorzitter. – Geachte collega's, ik stel u generaal-majoor Pierre Segers voor, de nieuwe militair bevelhebber van het Paleis der Natie. Generaal Segers werd op 18 januari 1999 tot generaal-majoor bevorderd en hij werd tegelijkertijd benoemd tot chef van de divisie Operatie in de Generale Staf. Hij heeft dus een jarenlange ervaring als militair achter de rug. Ik heet hem welkom in ons midden en wens hem veel succes bij het vervullen van zijn nieuwe taak. (*Applaus*)

Wetsontwerp tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wat de terbeschikkingstelling van het personeel betreft (Stuk 2-875) (Evocatieprocedure)

Advies van de Raad van State

De voorzitter. – Aan de orde is thans de behandeling van het wetsontwerp tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wat de terbeschikkingstelling van het personeel betreft (2-875).

Aangezien met ingang van 1 januari 2002 de gewesten bevoegd zijn voor de organisatie en de werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen, zijn er vragen gerezen met betrekking tot de bevoegdheid van de federale overheid over de materie die in het ontwerp wordt behandeld.

Het Bureau stelt voor terzake het advies in te winnen van de Raad van State en aan de Parlementaire Overlegcommissie een verlenging van de onderzoekstermijn te vragen.

De bespreking kan dan later worden voortgezet, in het licht van het advies van de Raad van State. (*Instemming*)

Pour ce qui concerne votre question relative à un soutien direct au ministère, je dois vous dire qu'on entre là en contradiction avec les termes de la loi.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Je remercie Mme la ministre. Si j'ai bien compris, il n'entre pas dans les intentions du gouvernement d'introduire l'Afghanistan dans la liste de l'arrêté royal.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Vous allez trop loin. J'ai dit que pour le moment ce débat n'avait pas encore eu lieu.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – La ministre afghane, Mme Sima Samar, doit disposer très rapidement des minibus si on veut réellement accomplir un effort en faveur de l'éducation des filles. On doit donc rechercher la façon de procéder à partir du budget humanitaire.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Ce peut être le budget humanitaire, mais aussi celui de la coopération indirecte, en travaillant avec les ONG afghanes, etc.

Bienvenue au nouveau commandant militaire.

M. le président. – Chers collègues, je vous présente le nouveau commandant militaire du Palais de la Nation, le général-major Pierre Segers. Le général Segers a été promu au grade de général-major le 18 janvier 1999, date à laquelle il a aussi été nommé chef de la division Opérations de l'État-major général. Il a donc une très large expérience militaire. Je lui souhaite la bienvenue en nos murs et beaucoup de succès dans ses nouvelles fonctions. (*Applaudissements*)

Projet de loi modifiant la nouvelle loi communale en ce qui concerne la mise à disposition de personnel (Doc. 2-875) (Procédure d'évocation)

Avis du Conseil d'État

M. le président. – L'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi modifiant la nouvelle loi communale en ce qui concerne la mise à disposition de personnel (2-875).

Étant donné que, à partir du 1er janvier 2002, les régions sont compétentes pour l'organisation et le fonctionnement des institutions provinciales et communales, des questions se sont présentées, à propos de la compétence des autorités fédérales relative à la matière traitée dans le projet.

Le Bureau propose de soumettre cette question à l'avis du Conseil d'État et de demander à la Commission parlementaire de concertation un prolongation du délai d'examen.

La discussion pourra alors être poursuivie, à la lumière de l'avis du Conseil d'État. (*Assentiment*)

Wetsontwerp ter bevordering van sociaal verantwoorde productie (Stuk 2-288) (Tweede behandeling)

Voorstel tot terugzending naar de commissie

De voorzitter. – Aangezien er vandaag nog amendementen werden ingediend, ga ik ervan uit dat de rapporteur voorstelt het wetsontwerp terug te zenden naar de commissie.

De heer Paul Galand (ECOLO), rapporteur. – Inderdaad, mijnheer de voorzitter.

– Tot terugzending wordt besloten.

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de eerste minister over «het voornemen tot herziening van artikel 24 van de Grondwet over de onderwijsvrijheid» (nr. 2-816)

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CD&V). – Belangrijke politieke tenoren, ook van de politieke familie van de eerste minister, hebben de afgelopen dagen bedenkingen geuit bij de grondwettelijke onderwijsvrijheid. Zowel Vlaams onderwijsminister Vanderpoorten, als Vlaams parlements lid De Gucht en Vlaams minister-president Dewael verklaarden onlangs dat voor de gewenste hertekening van het onderwijslandschap een grondwetswijziging nodig is.

Artikel 24 van de Grondwet is op dit vlak zeer belangrijk: het waarborgt de keuzevrijheid van scholen, leerlingen en ouders én de gelijkheid tussen scholen, leerlingen en ouders. Dit houdt in dat er zowel een actieve vrijheid van onderwijs bestaat – de vrijheid om naar eigen inzicht een onderwijsproject aan te bieden – als een passieve vrijheid van onderwijs – de vrijheid om naar eigen inzicht een school te kiezen. De vrijheid van onderwijs is nauw verbonden met andere persoonlijke grondrechten, zoals het recht op een privé- en familieleven, het recht op vrijheid van gedachten, geweten en godsdienst en het recht op vrije meningsuiting. Dit belangrijke grondwetsartikel heeft ons land tot nog toe behoed voor een brutale, duale opsplitsing tussen openbare en privé-scholen, zoals die wel bestaat in andere Europese landen.

Deelt de federale regeringsleider de visie van de Vlaamse minister-president dat artikel 24 van de Grondwet moet worden herzien? Heeft de federale regeringsmeerderheid hierover al een standpunt ingenomen? Is hierover al van gedachten gewisseld met de bevoegde onderwijsministers? Wat zijn de argumenten en beoogde wijzigingen bij het eventueel in herziening stellen van artikel 24 van de Grondwet?

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Op de laatste drie concrete vragen van mevrouw De Schamphelaere moet ik negatief antwoorden. Er is in de federale regering nog niet gediscussieerd over de wijziging van artikel 24 van de Grondwet en er is dus ook nog niet van gedachten gewisseld met de onderwijsministers.

Toch wil ik deze vragen even kaderen. Ook ik merk dat er vandaag in Vlaanderen over het onderwijs wordt

Projet de loi visant à promouvoir la production socialement responsable (Doc. 2-288) (Deuxième examen)

Proposition de renvoi à la commission

M. le président. – J'apprends que des amendements ont été déposés aujourd'hui et je suppose dès lors que le rapporteur propose le renvoi en commission.

M. Paul Galand (ECOLO), rapporteur. – En effet, Monsieur le président.

– Le renvoi est ordonné.

Questions orales

Question orale de Mme Mia De Schamphelaere au premier ministre sur «le projet de révision de l'article 24 de la Constitution sur la liberté d'enseignement» (n° 2-816)

Mme Mia De Schamphelaere (CD&V). – Des ténors politiques flamands, notamment du VLD, ont déclaré récemment que pour redessiner le paysage de l'enseignement, il faudrait modifier la Constitution.

L'article 24 de la Constitution est extrêmement important à cet égard : il garantit la liberté de choix des écoles, des élèves et des parents ainsi que leur égalité. Cela implique une liberté d'enseignement active – la liberté d'offrir un projet pédagogique conforme à ses convictions personnelles – et une liberté d'enseignement passive – la liberté de choisir une école en fonction de ses convictions personnelles. La liberté d'enseignement est étroitement liée à d'autres droits fondamentaux. Cet important article de la Constitution a préservé notre pays d'un antagonisme brutal entre écoles publiques et écoles privées.

Le chef du gouvernement fédéral partage-t-il le point de vue du ministre-président flamand qui estime que l'article 24 de la Constitution doit être révisé ? La majorité gouvernementale a-t-elle déjà pris position en la matière ? Un échange de vues avec les ministres de l'enseignement compétents a-t-il déjà eu lieu ? Quels sont les arguments avancés pour une révision de l'article 24 de la Constitution et en quoi consisteraient les modifications ?

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – Je dois répondre par la négative aux trois dernières questions de Mme De Schamphelaere.

L'enseignement fait l'objet de discussions en Flandre. Une table ronde sur l'avenir de l'enseignement flamand y est organisée et la ministre compétente, Mme Vanderpoorten, entame dans les prochains jours des discussions avec les présidents des partis démocratiques sur le remodelage du

gediscussieerd. Er wordt een rondetafelconferentie over de toekomst van het Vlaams onderwijs georganiseerd en de Vlaamse minister van Onderwijs, mevrouw Vanderpoorten, start de komende dagen gesprekken met de voorzitters van de democratische partijen over de hertekening van het onderwijslandschap. In overeenstemming met de bevoegdheidsverdeling in ons federaal land moeten dergelijke discussies in het Vlaams Parlement – of het Parlement van de Franstalige Gemeenschap – worden gevoerd.

Wanneer er vraag is naar een discussie met de federale overheid over artikel 24, dan ben ik altijd bereid deze aan te gaan. Daarbij moet vanzelfsprekend het delicate evenwicht tussen de twee grote principes van het onderwijs in het oog worden gehouden: het vrijheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel. Ik zal de Senaat in elk geval op de hoogte brengen wanneer ik zo'n verzoek ontvang, hetzij van Vlaamse, hetzij van Franstalige kant.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CD&V). – Ik dank de eerste minister voor dit bondig antwoord. De bevoegdheidsverdeling tussen het Vlaamse en het federale parlement is me natuurlijk zeer goed bekend, maar de afgelopen weken blijken de Vlaamse excellenties daarvan minder goed op de hoogte te zijn. Ze spreken over verkiezingen zonder rekening te houden met de Grondwet en over het hertekenen van het onderwijslandschap door de Grondwet te wijzigen of te negeren. Aangezien de vraag tot herziening van artikel 24 nog niet aan de federale regering werd gesteld, kunnen we enkel concluderen dat de voorgestelde plannen onmogelijk kunnen worden gerealiseerd en dat het gaat om loze verklaringen die de publieke opinie over zich heen krijgt.

Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de eerste minister over «de belangenvermenging van zijn communicatieadviseur Noël Slangen» (nr. 2-817)

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Het weekblad *Knack* beschuldigt de heer Noël Slangen, communicatieadviseur van de eerste minister, van belangenvermenging en deontologische fouten bij de aanbestedingsprocedure voor een nieuw op te richten externe overheidscommunicatiedienst. De beschuldiging wordt bijgevallen door een firma die zich gedupeerd voelt. Volgens verklaringen in de media, onder meer van de heren Coene en Slangen, blijkt dat het de bedoeling was om enkele medewerkers extra aan te werven voor de overheidscommunicatie van de eerste minister en daarvoor een vergoeding toe te kennen van 250.000 euro per jaar. Blijkt dat die plannen niet in overeenstemming waren met het koninklijk besluit inzake de samenstelling van de kabinetten. Daarom werd dan maar een openbare aanbesteding met beperkte offerteaanvraag uitgeschreven, ten einde de opdracht in kwestie uiteindelijk toch aan de vennootschap van de heer Slangen toe te kunnen wijzen.

Uit verklaringen aan de pers en uit openbaar gemaakte stukken blijkt dus overduidelijk dat de heer Slangen in de toewijzing van een overheidsopdracht is tussenbeide gekomen, zowel rechtstreeks door zelf zijn kandidatuur te stellen, als onrechtstreeks nadat de kandidaturen waren ingediend. Het lijkt geen twijfel dat er een juridische constructie werd opgezet om aan de heer Slangen een

paysage de l'enseignement. C'est bien au sein des parlements des Communautés que doivent avoir lieu ces discussions.

Si le pouvoir fédéral est invité à discuter de l'article 24, je suis toujours prêt à engager le débat. Il faut évidemment veiller au délicat équilibre entre les deux grands principes de l'enseignement, ceux de la liberté et de l'égalité. Si je reçois une telle demande de la part de la Communauté flamande ou de la Communauté française, j'en informerai le Sénat.

Mme Mia De Schamphelaere (CD&V). – *Les excellences flamandes ne semblent guère au fait de la répartition des compétences entre le Parlement fédéral et le Parlement flamand. Aucune demande de révision de l'article 24 n'ayant encore été adressée au gouvernement fédéral, nous en concluons que les projets présentés sont irréalisables et qu'il s'agit de déclarations en l'air.*

Question orale de M. Hugo Vandenberghe au premier ministre sur «la confusion d'intérêts de son conseiller en communication, Noël Slangen» (n° 2-817)

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *L'hebdomadaire Knack accuse M. Slangen, conseiller en communication du premier ministre, de confusion d'intérêts et de fautes déontologiques dans la procédure d'adjudication relative à la création d'un nouveau service de communication externe du gouvernement. Selon des déclarations de MM Coene et Slangen, il était question d'engager quelques collaborateurs supplémentaires pour la communication officielle du premier ministre et de prévoir à cet effet une rémunération de 250.000 euro par an. Lorsqu'il est apparu que ces projets n'étaient pas conformes à l'arrêté royal relatif à la composition des cabinets, on a procédé à une adjudication publique avec appel d'offre restreint pour pouvoir quand même confier cette mission à la société de M. Slangen.*

Des déclarations à la presse et des pièces rendues publiques montrent clairement que M. Slangen est intervenu dans l'attribution d'un marché public tant directement, en posant sa candidature, qu'indirectement, après le dépôt des candidatures. Il ne fait aucun doute qu'on a procédé à un montage juridique pour pouvoir octroyer une indemnité supplémentaire à M. Slangen ou des collaborateurs supplémentaires pour la communication du gouvernement. Il est tout aussi clair qu'il y a au moins de fortes présomptions de confusion d'intérêts au sens de l'article 10 de la loi sur les marchés publics. Hier, M. Slangen a fait des déclarations à la

bijkomende vergoeding toe te kennen of bijkomende medewerkers voor de overheidscommunicatie. Even zeker is dat er minstens ernstige vermoedens bestaan van belangenvermenging in de zin van artikel 10 van de wet op de overheidsopdrachten. De heer Slangen heeft gisteren zelf op de televisie verklaringen afgelegd die die vermoedens bevestigen. Hij beweerde namelijk dat hij recht kon doen gelden op 250.000 euro voor deze medewerkers.

Welke conclusies trekt de eerste minister uit die juridische constructie, die in feite een wetsontduiking is en ernstige vragen opwerpt nopens de toepassing van artikel 10 van de wet op de overheidsopdrachten?

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Eerst en vooral wil ik zeggen dat ik gisteren zelf aan de Kamer heb voorgesteld om vragen over deze kwestie in de commissie te beantwoorden. De Kamer is daar echter niet op ingegaan. Als de Kamer in gebreke blijft, neemt de Senaat blijkbaar de taak over om de regering te controleren. Als de Senaat juist handelt, mag het ook worden gezegd! (*Glimlachjes*)

De voorzitter. – Waarvoor mijn dank, mijnheer de eerste minister.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Ik dank de heer Vandenberghe van harte dat hij me de kans geeft om hier te antwoorden op de vragen die de voorbije dagen zijn gerezen. Op die manier hoeft niemand te wachten tot de Kamer volgende week beslist mij daar in een of andere commissie over te ondervragen.

Aan de andere kant betreuf ik dat de vragen die mij bij het begin van het nieuwe jaar worden gesteld, niet handelen over meer fundamentele dingen, zoals de invoering van de euro of over het overheidsoverschot, dat nu veeleer tegen de plus 0,3 aanleunt dan tegen de 0,2 procent. Met andere woorden, we beginnen het nieuwe jaar in dezelfde stijl als we het oude hebben afgesloten, namelijk met vragen over de heer Slangen.

Het artikel in *Knack* heeft me in feite niet zo verwonderd. De punten die erin vermeld staan waren ook al terug te vinden in het interpellatieverzoek van 3 januari van de heer Leterme. Toen het artikel verscheen was ik dus niet onvoorbereid en kon ik meteen in actie schieten en nagaan wat in die zaak waarheid is en wat verzinsel.

Ik heb een hekel aan belangenvermenging en gesjoemel en zeker in de politiek omdat die een voorbeeldfunctie heeft. Als een van mijn medewerkers zich daaraan schuldig maakt, dan vliegt hij eruit.

Het eerste wat ik in deze zaak heb gedaan, is het dossier opvragen bij de administratie. Ik heb elke bewering in het artikel van a tot z nagetrokken, dus niet alleen die van de heer Vandenberghe die overigens in navolging van de heer Leterme het verkeerdelijk heeft over een bijkomende vergoeding voor de heer Slangen. Mijnheer Vandenberghe, ik weet dat de heer Slangen destijds voor uw partij heeft gewerkt. Rancune is in de politiek echter een slechte en onbetrouwbare raadgever. Ik heb dus eerst en vooral het volledig dossier opgevraagd bij de heer Van Hemelrijck, die samen met de heer Coene mijn administratie leidt, om na te gaan wat er van aan is.

Ik moet zeggen dat niet een van de beweringen over belangenvermenging klopt. De heer Slangen is in het dossier

télévision qui confirment ces soupçons. Il a affirmé pouvoir prétendre à 250.000 euros pour ces collaborateurs.

Quelles conclusions le premier ministre tire-t-il de ce montage juridique, qui est en fait illégal et qui soulève de sérieuses questions quant à l'application de l'article 10 de la loi relative aux marchés publics ?

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *Je tiens tout d'abord à préciser que j'ai moi-même proposé à la Chambre hier de répondre en commission aux questions relatives à ce dossier. La Chambre n'a pas donné suite à cette proposition. Quand la Chambre fait défaut, il semble que le Sénat prenne le relais pour contrôler le gouvernement. Quand le Sénat agit à bon escient, il faut aussi le dire ! (Sourires)*

M. le président. – Je vous en remercie, Monsieur le premier ministre.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *Je remercie sincèrement M. Vandenberghe de me donner l'occasion de répondre aux questions qui ont été soulevées ces derniers jours. Ainsi, personne ne devra attendre une décision de la Chambre la semaine prochaine pour m'interroger dans l'une ou l'autre commission.*

D'un autre côté, je regrette que les questions qui me sont posées en début d'année n'aient pas trait à des choses plus fondamentales. Nous commençons l'année comme nous avons terminé la précédente, par des questions sur M. Slangen.

En fait, l'article de Knack ne m'a guère surpris. Il reprenait les éléments de l'interpellation de M. Leterme en date du 3 janvier. Quand il est paru, j'étais donc prêt et j'ai pu entrer en action directement pour distinguer le vrai du faux dans cette affaire.

J'ai horreur de la confusion d'intérêts, d'autant plus en politique, qui a valeur d'exemple. Si un de mes collaborateurs s'en rend coupable, il vole à la porte.

J'ai tout d'abord demandé le dossier à l'administration et vérifié tous les éléments de l'article ; donc pas seulement ceux soulevés par M. Vandenberghe qui, comme M. Leterme, se trompe quant à la rémunération supplémentaire de M. Slangen. Monsieur Vandenberghe, je sais que M. Slangen a travaillé autrefois pour votre parti. En politique, la rancune est mauvaise conseillère. J'ai donc demandé le dossier complet à M. Van Hemelrijck, qui dirige mon administration avec M. Coene.

Je dois dire qu'aucune des affirmations de confusion d'intérêts ne s'avère. M. Slangen n'est pas intervenu dans le dossier. C'est M. Van Hemelrijck qui a traité le dossier au nom de l'administration et en application de la loi sur les marchés publics. Comme il s'agissait d'une adjudication européenne, un appel d'offre a été publié par l'administration dans le Journal officiel de l'Union européenne, en février 2001.

Ce n'est que par la suite que M. Slangen a eu un contact avec

niet tussengekomen. De heer Van Hemelrijck heeft dat dossier in naam van de administratie en met toepassing van de wet op de openbare aanbestedingen behandeld. Vermits het om een Europese aanbesteding ging, werd er een offerteoproep in het Mededelingenblad van de Europese Unie gepubliceerd, in februari 2001. De eindevaluatie werd al in mei 2001 door de administratie opgesteld.

Slechts nadien heeft de heer Slangen contact gehad met de heer Van Hemelrijck. Ik heb de tekst hierover bij mij en desgewenst kan een kopie hiervan aan alle collega's worden rondgedeeld. In die tekst staat precies het tegenovergestelde van wat de heer Vandenberghe zegt. De heer Slangen heeft namelijk gezegd: "Wij wensen dat de procedure correct verloopt. Wij wensen dat onderhandelingen worden opgestart met de eerst geklasseerde." Dat wil zeggen met het bedrijf dat de offerte met de laagste prijs had ingediend, in casu EcoConsult.

In tegenstelling tot wat de heer Vandenberghe zegt, gaat het hier niet over een bijkomende vergoeding voor de heer Slangen, maar wel over het aantrekken van medewerkers voor de op te richten dienst voor externe communicatie. Daarvoor was een budget uitgetrokken. In de plaats van zoals in het verleden die opdracht toe te wijzen in de schoot van het kabinet, hebben we de wet op de openbare aanbestedingen willen naleven en hebben we een offerte uitgeschreven in het Europees Mededelingenblad, met als resultaat dat EcoConsult eerst geklasseerd werd, niet Slangen.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Maar hij heeft zich kandidaat gesteld!

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Het was zijn goed recht om zich kandidaat te stellen. Niemand zou hem dat kunnen verbieden, zeker niet in deze aangelegenheid, waar het ging om het in dienst nemen van bijkomende medewerkers voor het opstarten van een nieuwe dienst.

De heer Slangen heeft zich zoals ik al zei, maar een keer in heel de procedure gemengd, namelijk op het einde, nadat het evaluatierapport was uitgebracht en de toewijzing al was gebeurd, en dan alleen nog maar om erop te wijzen dat de wet moest worden nageleefd en dat er voor de goedkoopste kandidaat moest worden gekozen, omdat hij niet van belangenvermenging wenste te worden beschuldigd, precies wat uiteindelijk is gebeurd.

Aan de heer Slangen wordt bovendien verweten dat hij de offertes heeft ingekeken. Hij heeft in de loop van de procedure geen enkele offerte ingekeken. Op tv werd gisteren bovendien verwezen naar de baas van mijn administratie, de heer Van Hemelrijck, die de heer Slangen zou hebben aangeboden om na het evaluatierapport en na de toewijzing de offerte na te kijken. Ik heb de heer Van Hemelrijck na dit programma onmiddellijk tekst en uitleg gevraagd. Hij heeft mij vandaag laten weten dat de heer Slangen die offerte niet gezien heeft. Kort na het verzenden van mijn mail heb ik, in samenspraak met mevrouw Van Driesen die zich in mijn kabinet met dit dossier bezighield, besloten dat we om deontologische en praktische redenen aan die oefening verzaken.

De heer van Hemelrijck ontkent dus met klem wat de heer Vandenberghe, de fractievoorzitter Leterme van CD&V in de

M. Van Hemelrijck. Je dispose du texte et je peux en faire distribuer une copie. Ce texte stipule exactement l'inverse de ce que prétend M. Vandenberghe. M. Slangen a en effet dit : « Nous souhaitons que la procédure se déroule correctement et que des négociations soient entamées avec le premier classé ». Cela signifie, avec l'entreprise la moins chère, en l'occurrence EcoConsult.

Contrairement à ce qu'affirme M. Vandenberghe, il ne s'agit pas ici d'une rémunération complémentaire pour M. Slangen, mais bien pour l'engagement de collaborateurs pour le service de communication externe à créer. Un budget avait été prévu à cet effet. Au lieu d'assigner cette mission au sein du cabinet comme par le passé, nous avons voulu respecter la loi sur les adjudications publiques et nous avons lancé un appel d'offre dans le Journal officiel et c'est EcoConsult, non Slangen, qui a été classé premier.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Mais il s'est porté candidat !

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – C'était son droit. Personne ne peut le lui interdire, surtout pas dans ce dossier où il s'agissait de l'engagement de collaborateurs supplémentaires pour le lancement d'un nouveau service.

Comme je l'ai dit, M. Slangen n'est intervenu qu'une seule fois, à la fin, après la publication du rapport d'évaluation et la désignation, et c'était pour souligner qu'il fallait respecter la loi et choisir le candidat le moins cher. Il l'a fait parce qu'il voulait précisément éviter qu'on ne l'accuse de confusion d'intérêts et c'est finalement ce qui se passe.

On a en outre reproché à M. Slangen d'avoir pris connaissance des offres. Il n'a vu aucune offre pendant le déroulement de la procédure. Hier, à la télévision, on évoqué M. Van Hemelrijck qui aurait invité M. Slangen à voir les offres après le rapport d'évaluation et l'adjudication du marché. Après l'émission, j'ai immédiatement demandé des explications à M. Van Hemelrijck. Il m'a fait savoir aujourd'hui que M. Slangen n'a pas vu ces offres et nie énergiquement toutes les affirmations de MM Vandenberghe et Leterme.

On a beaucoup parlé de ce dossier, il a fait couler beaucoup d'encre ces dernières heures. M. Slangen s'est tenu à l'écart de ce dossier et finalement, en novembre, le contrat n'a pas été adjugé car M. Coene, président du comité de direction de la chancellerie, a décidé de ne pas signer de contrat avec un bureau extérieur pour un service de communication interne et externe. Ce service ne pouvait être créé en raison de l'arrêt Jadot et parce que nous devons attendre un nouvel arrêté royal pour pouvoir lancer la procédure de nomination.

Kamer en de media al twee dagen beweren.

Er is over dat dossier de jongste uren veel gezegd en geschreven. In het dossier dat de heer Leterme heeft samengesteld en mij op 3 januari heeft overhandigd, haalt hij op geen enkel punt gelijk. De heer Slangen heeft zich volledig buiten de zaak gehouden en het contract is in november uiteindelijk niet toegewezen omdat de heer Coene, de voorzitter van het directiecomité van de kanselarij, de beslissing genomen had om geen contract uit te besteden voor een dienst externe en interne communicatie. Die dienst kon niet worden opgericht wegens het arrest-Jadot en omdat we moesten wachten op een nieuw koninklijk besluit om de benoemingsprocedures te kunnen lanceren. Ik ben ervan overtuigd dat het een terechte beslissing was, want indien hij ze niet genomen had en er voor die dienst communicatie, die niet nog niet bestond, op het einde van het jaar voor 10 miljoen frank consultancy contracten zouden zijn uitgeschreven, zelfs aan de laagst biedenden, zou de heer Vandenberghe mij daarover zeker een vraag gesteld hebben. Hij zou het een schande hebben gevonden dat er contracten getekend werden voor een dienst die nog niet is opgericht. Dat is de ware toedracht van het verhaal.

Ik heb een hekel aan mensen die sjoemelen of die hun positie gebruiken om hun persoonlijke belangen te dienen. Indien ik daarvan de bewijzen krijg, vliegt de betrokkene er onverbiddelijk uit. Ik heb heel deze zaak gisteren en vandaag van a tot z uitgeplozen, samen met de heer Van Hemelrijck, en we zijn tot de conclusie gekomen dat er geen sprake is van welke belangenvermenging dan ook. Het was integendeel precies de heer Slangen die ervoor pleitte de procedure niet opnieuw te beginnen en de opdracht toe te wijzen aan de laagstbiedende zodat hem niets zou kunnen worden verweten.

Ook de andere elementen uit het bewuste artikel raken kant noch wal. In de voorbije uren werd ik met mails bestookt uit de meest diverse hoeken: mails van privé-personen, firma's, politici en collega's, onder meer minister Michel, die allemaal vonden dat het artikel een grote leugen is. De firma Opal die eveneens werd vermeld, heeft mij in een communiqué laten weten dat de inhoud van het artikel niet correct is. Er werd eveneens gesuggereerd dat 11.11.11, voor de heer Slangen heeft gekozen in de hoop dat ik de Tobintaks zou invoeren.

Over de Tobintaks mag voor mijn part een debat worden gevoerd, maar niet op die manier. 11.11.11 heeft overigens gezegd dat de bewering geen steek houdt. Voorts heeft een concurrent van de heer Slangen ons laten weten dat hij, in tegenstelling tot wat in het artikel wordt beweerd, helemaal niet door de heer Slangen wordt benadeeld. Het artikel doet uitschijnen dat de benoeming van de directeur externe communicatie in het kernkabinet werd besproken met minister Onkelinx en dat ik naar aanleiding van die benoeming sedert enkele weken op gespannen voet leef met minister Michel. Dat zijn loze beweringen want over die zaak is met geen woord gerept. Bovendien is het dossier nog niet afgesloten. Het wordt momenteel door Selor behandeld en de examenprocedure is aan de gang. We hebben er geen idee van welke kandidaat uiteindelijk als eerste zal worden gerangschikt. Benoemingen worden niet meer intern in een commissie geregeld en er wordt geen rekening meer gehouden met de politieke overtuiging van de kandidaat. We benoemen de kandidaat die door Selor als de beste wordt

Je suis convaincu que c'était une bonne décision car si on avait consacré un budget de 10 millions de francs à une mission de consultation pour un service de communication qui n'existait pas encore, même si c'était au soumissionnaire le moins cher, je suis certain que M. Vandenberghe m'aurait posé des questions.

J'ai horreur des gens qui magouillent ou qui exploitent leur position à des fins personnelles. J'ai épluché tout le dossier avec M. Van Hemelrijck et nous avons abouti à la conclusion qu'il ne peut être question de confusion d'intérêts. C'est au contraire M. Slangen qui a proposé de ne pas lancer une nouvelle procédure mais de faire appel au bureau le moins cher. On ne peut donc rien lui reprocher.

Les autres éléments de l'article sont aussi sans queue ni tête. J'ai été inondé de courriels de collègues, de firmes privées, d'hommes politiques et de collègues qui trouvaient que cet article n'était que mensonges. La firme Opal qui y est mentionnée m'a fait savoir que son contenu n'était pas correct. On a aussi suggéré que 11.11.11 aurait choisi M. Slangen dans l'espoir que j'introduise la taxe Tobin.

Je ne suis pas opposé à un débat sur la taxe Tobin, mais pas de cette manière. Selon 11.11.11, ces affirmations ne tiennent pas debout. Par ailleurs, un concurrent de M. Slangen nous a fait savoir qu'il n'avait pas du tout été désavantagé par M. Slangen, contrairement à ce qu'affirme l'article.

L'article suggère encore que la nomination du directeur de la communication externe aurait été évoquée en cabinet restreint avec Mme Onkelinx et que, suite à la nomination, mes relations avec M. Michel seraient tendues. Ce sont des affirmations sans fondement : on n'en a pas touché mot car le dossier n'est pas clôturé. C'est Selor qui le traite actuellement et la procédure d'examen est en cours. Nous ne savons pas quel candidat se classera premier. Les nominations ne sont pas réglées de manière interne et les convictions politiques des candidats n'entrent pas en ligne de compte. Nous nommons le candidat que Selor considère comme le meilleur. C'est ainsi que M. Georges Monard a été nommé chef du département Personnel au niveau fédéral.

Je regrette qu'on parle une nouvelle fois de la politique en termes douteux. On donne l'impression à la population qu'on n'y pratique que fraudes et magouilles lors de l'octroi des contrats. Je ne peux me départir de l'idée que tout cela n'a pour objectif que de démolir l'homme qui travaille pour le premier ministre après avoir orchestré les campagnes d'autres partis. Je suis prêt à accepter tous les arguments et à suivre les règles du jeu mais je crois qu'asséner des coups bas, comme le fait M. Leterme, n'est pas une bonne façon de faire de la politique.

aangewezen. Zo werd de heer Georges Monard benoemd als chef van de dienst Personeelszaken van het departement van de federale overheid.

Ik betreur dat de politiek opnieuw in een slecht daglicht wordt geplaatst. De bevolking krijgt de indruk dat er in de politiek alleen maar wordt gesjoemeld en gefraudeerd bij de toewijzing van contracten. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat al die verdachtmakingen het gevolg zijn van rancune waarbij het de bedoeling is de man die voor de eerste minister werkt, nadat hij vroeger campagnes voor andere partijen leidde, kapot te maken. In de politiek is rancune een zeer slechte drijfveer. Ik ben bereid alle argumenten te aanvaarden en de regels van het spel te volgen, maar slagen onder de gordel, zoals ze door de heer Leterme worden uitgedeeld, kan ik niet beschouwen als een goede wijze van politiek voeren.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Het feit dat de heer Leterme op 3 januari een vraag stelt aan de eerste minister, kan toch niet worden gezien als een slag onder de gordel. De heer Leterme oefent zijn parlementaire constitutionele prerogatieven uit. Dat die vraag wordt gesteld een week voor het verschijnen van het persartikel, is een bewijs van grote politieke alertheid, waarvan de heer Leterme overigens dagelijks blijkt geeft.

We weten uiteraard dat er vele andere politieke problemen zijn. Waarom vindt de eerste minister het nodig daarop te wijzen? Waarschijnlijk omdat hij het antwoord op de vraag uit de weg wil gaan. We moeten toegeven dat hij daarin een meester is. Hij slaagt er moeiteloos in de parlementaire assemblees te overtuigen van zijn groot gelijk omdat de leden de betrokken stukken niet hebben gelezen of geen kennis hebben van de geldende regels. Het is niet mijn taak artikelen, verklaringen of radio- en televisie-uitzendingen te verantwoorden.

Ik heb een heel precieze vraag gesteld omdat ik weet dat de eerste minister zijn hand politiek niet kan overspelen, zeker wanneer het gaat om zaken waarbij het strafrecht aan de orde komt. Ik verlang een duidelijk antwoord. De eerste minister heeft op 30 november 1999 een communiqué verspreid waarin staat dat de heer Slangen aantreedt als communicatiedeskundige op zijn kabinet: “Noël Slangen zal de premier helpen bij het uitstippelen van het communicatie- en voorlichtingsbeleid. Slangen & Partners ziet gedurende de looptijd van deze overeenkomst af van deelname aan competities of opdrachten vanwege de federale overheid.”

Hoe komt het dat nu gezegd wordt dat de heer Slangen niet is tussenbeide gekomen? In de eerste paragraaf van artikel 10 van de wet op de overheidsopdrachten wordt omschreven wie zie moet houden voor belangenvermenging. Het is evident dat iemand die aan een kabinet is verbonden en die belast is met een openbare opdracht in communicatie onder het toepassingsgebied van artikel 10, paragraaf 1, valt, wanneer hij deelneemt aan een openbare aanbesteding. Wat de vennootschap van de heer Slangen betreft, is het volgens mij evident dat ook paragraaf 2 van artikel 10 van toepassing is. Volgens die paragraaf is er een onweerlegbaar vermoeden van belangenvermenging in volgend geval: “Indien de ambtenaar, openbare gezagdrager of ieder ander natuurlijk of rechtspersoon belast met een openbare dienst zelf of bij tussenpersoon eigenaar, mede-eigenaar of werkend vennoot is

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *Le fait que M. Leterme ait posé une question au premier ministre le 3 janvier ne peut être considéré comme un coup bas. M. Leterme exerce ses prérogatives parlementaires constitutionnelles. Que cette question précède d'une semaine la publication d'un article de presse témoigne de la grande vigilance politique dont M. Leterme fait preuve quotidiennement.*

Nous savons qu'il y a bien d'autres problèmes politiques. Pourquoi le ministre y fait-il allusion si ce n'est pour éviter de répondre à la question ? C'est un jeu auquel il excelle. Il parvient sans peine à convaincre les assemblées parlementaires de son bon droit parce que les membres n'ont pas lu les documents concernés et ignorent les règles en vigueur. Il ne m'appartient pas de justifier les articles, déclarations ou émissions radio ou télévision.

J'ai posé une question très précise à laquelle je veux obtenir une réponse. Le 30 novembre 1999, le premier ministre a diffusé un communiqué annonçant l'arrivée de M. Noël Slangen comme expert en communication dans son cabinet. Il y stipulait que pendant la durée du contrat, Slangen & Partners s'abstiendrait de prendre part à des concours en vue de l'obtention de contrats avec le pouvoir fédéral.

Comment se fait-il qu'on dise aujourd'hui que M. Slangen n'est pas intervenu ? Au paragraphe 1 de l'article 10 de la loi, on décrit qui doit se garder de la confusion d'intérêts. Il est évident que quelqu'un qui travaille dans un cabinet et est chargé d'une mission de communication tombe dans le champ d'application de l'article 10, paragraphe 1, s'il prend part à une adjudication publique. Quant à la société de M. Slangen, il me paraît évident que l'article 10 paragraphe 2 lui est applicable.

Selon le ministre, M. Slangen n'a rien fait et le cabinet du premier ministre non plus. Mais la question est de savoir comment il se fait que M. Slangen puisse prendre part à une adjudication publique alors que la loi le lui interdit et que ce n'est pas conforme aux déclarations du premier ministre en date du 30 novembre 1999. M. Coene a expliqué cela à Terzake et à la radio en disant que M. Slangen avait pu participer exceptionnellement. Cela ne répond pas à ma question. Mais M. Coene est clair. Il était effectivement question d'engager deux collaborateurs et M. Slangen pouvait exceptionnellement participer à l'adjudication

van één van de inschrijvende ondernemingen dan wel in rechte of in feite zelf of bij tussenpersoon, een directie- of beheersbevoegdheid uitoefent.” Het is duidelijk dat de vennootschap van de heer Slangen, die heeft ingeschreven op de beperkte offerte, onder artikel 10, paragraaf 2, valt.

Volgens de eerste minister heeft de heer Slangen niets gedaan en is het kenmerkend voor hem dat hij steeds zwijgt en nooit schofferende verklaringen aflegt. Ook het kabinet van de eerste minister heeft niets gedaan. Maar daar gaat het niet over. Het gaat over de vraag hoe het komt dat de heer Slangen aan een openbare aanbesteding kan deelnemen, terwijl de wet hem dat verbiedt, en waaraan hij krachtens de verklaring van de eerste minister van 30 november 1999 niet zou deelnemen. De heer Coene heeft daarvoor een uitleg gegeven in het tv-programma *Terzake* en op de radio. Ik citeer: “Bij uitzondering mocht de heer Slangen meedoen aan de openbare aanbesteding, omdat hij zo nauw aanleunde bij de gegeven opdracht.” Ik krijg geen antwoord op mijn vraag waarom aan wetsontduiking werd gedaan en waarom die constructie werd opgezet. Maar de heer Coene is duidelijk. Het was inderdaad de bedoeling twee medewerkers aan te trekken en bij uitzondering mocht de heer Slangen aan de openbare aanbesteding deelnemen. Het feit aan die openbare aanbesteding deel te nemen is een inbreuk op de wet. Wie heeft trouwens de beperkte offerte-aanvraag aan Slangen & Partners gestuurd? De offerte is binnengekomen en men heeft ze aanvaard, terwijl artikel 11 van de wet op de overheidsopdrachten duidelijk zegt dat dergelijke offertes ambtshalve uit het dossier moeten worden verwijderd. Daarna werd de opdracht getekend door de heer Coene. Vervolgens werd die opdracht niet uitgevoerd en werden er allerlei verklaringen afgelegd.

De kern van de zaak blijft echter dat de heer Slangen niet mocht en niet kon deelnemen aan de openbare aanbesteding noch op basis van de wet, noch op basis van de verklaring van 30 november 1999. Hij heeft er wel aan deelgenomen en achteraf zijn verschillende verklaringen afgelegd waaruit blijkt dat hij op onrechtstreekse wijze bij de verdere afhandeling van het dossier is tussenbeide gekomen.

Ik vind dat voor een keer in deze zittingsperiode een uitzondering mag worden gemaakt. Het kenmerk van deze meerderheid is dat ze in de Senaat altijd alle ernstige juridische argumenten van tafel veegt. De adviezen van de Raad van State en de Grondwet worden systematisch genegeerd. Het wordt tijd dat de regering respect krijgt voor de beginselen van de rechtsstaat.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Volgens de heer Vandenberghe is artikel 10 van toepassing. Dat handelt echter over ambtenaren en gezagdragers. De heer Slangen is noch het een, noch het ander. Hij treedt op als expert in mijn diensten en is aangewezen als mijn persoonlijk communicatie-adviseur.

Bovendien heeft de administratie dit dossier afgehandeld en niet mijn kabinet. De administratie meende dat de drie betrokken firma's bedoelde offertes konden doen en dat artikel 10 niet van toepassing is. De heer Vandenberghe zou wat meer respect moeten hebben voor de autonomie van de administratie.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – In de wet staat

publique. Qui a d'ailleurs transmis l'appel d'offre à Slangen & Partners ? C'est une infraction à la loi et l'offre aurait dû être écartée du dossier.

Le fond du problème est que M. Slangen n'aurait pas dû participer. Il l'a fait et il ressort de certaines déclarations qu'il est intervenu dans le dossier de manière indirecte.

Je trouve que pour une fois au cours de cette législature, on pourrait faire une exception. D'habitude, la majorité au Sénat balaye du revers les arguments juridiques, le Conseil d'État et la Constitution. Il est temps que le gouvernement respecte les principes de l'État de droit.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *L'article 10 porte sur les fonctionnaires et les officiers publics. M. Slangen n'est ni l'un ni l'autre. Il intervient en tant qu'expert et est mon conseiller personnel en communication.*

En outre, c'est l'administration et non mon cabinet qui a traité le dossier. L'administration a estimé que les trois firmes pouvaient faire offre et que l'article 10 n'était pas d'application. M. Vandenberghe devrait faire preuve de plus de respect envers l'autonomie de l'administration.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *La loi mentionne aussi*

ook “of belast met een openbare dienst”. Is de overheidscommunicatie van de eerste minister een privé-activiteit?

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de eerste minister over «de uitspraken van de heer Noël Slangen» (nr. 2-618)

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – De ene slang kan natuurlijk de andere verbergen. We zijn blij dat we nog in een land leven waar de oppositie op de tribune mag komen. Ik dank de voorzitter daarvoor. Ik twijfel er niet aan dat dit ook de opvatting van de eerste minister en van de minister van Buitenlandse Zaken is over de werking van onze instellingen.

Ik heb begin december een vraag om uitleg over de diverse verklaringen van de heer Slangen gericht tot de eerste minister. Die zegt erover verwonderd te zijn dat de heer Slangen zo de politieke aandacht trekt. Hij doet ook alles om die politieke aandacht op zijn persoon te trekken. Ik verwijs naar de verklaringen van begin december. Mijn vraag kon toen in de Senaat niet worden behandeld omdat de eerste minister de reis om de wereld in dertig dagen maakte. Dat was een indrukwekkende prestatie. Ik was het er dan ook mee eens om mijn vraag uit te stellen.

De heer Slangen, die een openbare functie uitoefent aangezien hij door de overheid wordt betaald, vond het nodig de minister van Justitie zeer zwaar op de korrel te nemen. De heer Slangen, over wie de heer Van der Kelen in het Laatste Nieuws en deze week in Knack zegt dat hij aan de kassa zit om de entreegelden te innen van het circus Slangen, zei over de heer Verwilghen in Het Laatste Nieuws: “Marc Verwilghen had nooit politicus mogen worden. Geen slecht mens hoor, en hij bedoelt het heel goed. Maar als je niet lang kunt lopen, moet je niet voetballen. Dan moet je basketten. Politiek heeft zijn eigen wetmatigheden”.

Naar aanleiding van die niet-conventionele verklaring kreeg de heer Slangen de gelegenheid in “De Zevende Dag” zijn bedoelingen te verduidelijken. Daar sprak de heer Slangen, niet op arrogante wijze, over ministers en parlementsleden van eerste, tweede en derde categorie. Hij zei ook “er zijn veel oncreatieve, saaie, middelmatige mensen, en die hebben ook recht op vertegenwoordiging, minderbegaafden onder ons moeten nu eenmaal ook in een democratie vertegenwoordigd zijn”. Ik leid daaruit af dat we een regering zouden moeten samenstellen met x% misdadigers, enzovoort, want die hebben ook recht op vertegenwoordiging.

Die verklaringen zijn ondertussen gemeengoed geworden. De heer Verwilghen heeft erop gereageerd. Hij zei eerst dat het uitspraken zijn van iemand die hij niet hoog inschat. Vervolgens zei hij dat hij advies had gevraagd om na te gaan of hij juridische stappen zou ondernemen tegen Slangen. Wij hebben al veel gezien in dit land, en Magritte is daarvan het toonbeeld met zijn schilderij “*ceci n'est pas une pipe*”. Het is wel prachtig dat de minister van Justitie een juridische procedure zou instellen tegen de communicatieadviseur van de eerste minister. Het advies zou binnengekomen zijn, maar wij hebben geen verdere details. De eerste minister heeft

les personnes chargées d'une mission publique. La communication du Premier ministre est-elle une activité privée ?

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au premier ministre sur «les déclarations de M. Noël Slangen» (n° 2-618)

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Début décembre, j'ai adressé une demande d'explications au premier ministre sur les diverses déclarations de M. Slangen.

Le premier ministre s'est dit étonné de l'attention politique portée sur la personne de M. Slangen, alors que ce dernier fait tout pour qu'il en soit ainsi.

Ma demande d'explications n'a pu être développée début décembre au Sénat parce que le premier ministre faisait le tour du monde en trente jours et j'ai accepté qu'elle soit reportée.

M. Slangen, qui exerce une fonction publique puisqu'il est payé par l'administration, a jugé utile de s'en prendre au ministre de la Justice.

Ainsi, il a affirmé dans « Het Laatste Nieuws » que Marc Verwilghen n'aurait jamais dû être un homme politique, qu'il n'est pas méchant, mais que quand on ne peut plus jouer au football, on fait du basket-ball, que la politique a ses propres exigences légales.

M. Slangen a eu l'occasion d'expliquer ses intentions dans « De Zevende Dag ». Il a notamment parlé de ministres et parlementaires de première, deuxième et troisième catégories. Il a dit également que beaucoup de personnes médiocres ou peu douées avaient aussi le droit d'être représentées dans une démocratie. J'en déduis que nous devrions constituer un gouvernement avec un certain pourcentage de criminels et autres, car ceux-ci ont également le droit d'être représentés.

Ces déclarations sont passées dans le domaine public et M. Verwilghen a réagi en disant qu'il s'agissait de déclarations de quelqu'un qu'il ne tenait pas en haute estime. Il a indiqué ensuite qu'il avait demandé conseil afin de savoir s'il entreprendrait des démarches judiciaires à l'encontre de M. Slangen.

Il serait excellent que le ministre de la Justice entame une procédure judiciaire contre le conseiller en communication du premier ministre. L'avis demandé doit être rendu, mais nous n'avons aucun détail à ce propos. Entre-temps, le premier ministre a dit que M. Verwilghen était le meilleur ministre de son gouvernement.

M. Slangen est un membre important du cabinet du premier ministre. M. Verhofstadt estime-t-il que M. Slangen, vu sa position, peut émettre de telles déclarations sur le gouvernement et le parlement ? En assume-t-il la responsabilité politique ? Dans la négative, quelles en sont les conséquences pour M. Slangen ?

Si le premier ministre estime acceptables les déclarations de

ondertussen gezegd dat de heer Verwilghen de beste minister is van zijn regering. In de termen van de heer Michel krijgt de heer Verwilghen van de eerste minister tien op tien.

De heer Slangen is een belangrijk lid van het kabinet van de eerste minister. Vindt de eerste minister dat de heer Slangen vanuit zijn positie dergelijke verklaringen over de regering en het parlement mag afleggen? Neemt hij daarvoor de politieke verantwoordelijkheid op zich? Zo niet, wat zijn dan de gevolgen voor de heer Slangen?

Indien de eerste minister de verklaringen van de heer Slangen aanvaardbaar acht, wat zijn dan de gevolgen voor de minister van Justitie, van wie hij zegt dat het de beste minister is van de ganse regering? Er moet duidelijkheid komen. De mensen moeten immers weten hoe het in dit land gaat.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Ik heb daarnet de Senaat geprezen voor zijn alertheid, nu moet ik evenwel het omgekeerde doen: deze vragen werden ingediend nadat ik in de Kamer van Volksvertegenwoordigers al op precies dezelfde vragen van dezelfde partij heb geantwoord.

Ik heb in de Kamer meer bepaald op 30 november jl. een uitgebreid antwoord gegeven op een interpellatie van de heer Van Parijs in een commissie die werd voorgezeten door de heer Tant, allebei partijgenoten van de heer Vandenberghe. Het verslag van mijn antwoord is zeer uitvoerig, naar mijn mening zelfs te uitvoerig, in de pers verschenen. Ik denk dus dat de heer Vandenberghe zeer goed op de hoogte is van de inhoud van dat antwoord. Mocht hij dat niet zijn, dan overhandig ik hem hierbij de volledige tekst van het antwoord dat ik in de Kamer van Volksvertegenwoordigers heb gegeven.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Ik stel vast dat de eerste minister mijn eerste vraag moeilijk verteert. Het is onverantwoord dat de eerste minister keer op keer naar de stukken van de eerste kamer verwijst, als in de tweede kamer een argument wordt aangevoerd. Ik kan deze documentatie nu niet inkijken en geef ze dan ook terug aan de eerste minister.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de eerste minister over «de administratieve vereenvoudiging» (nr. 2-596)

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CD&V). – Ik wil aan de eerste minister een vraag stellen die veel ondernemers en gewone burgers in dit land zeer actueel vinden en die hier al sedert oktober op een antwoord ligt te wachten. We zijn blij dat de eerste minister nu bereid is de stand van zaken toe te lichten inzake administratieve vereenvoudiging, een belangrijk punt van het regeerakkoord. Daar stond in: “De federale regering zal tijdens de volgende twee jaar de administratieve last voor burgers en ondernemingen met tien procent doen dalen, om het geheel aan formaliteiten en verplichtingen tegen het einde van de regeerperiode met een kwart te verminderen. Om deze kwantitatieve doelstellingen te kunnen controleren zal de regering meetinstrumenten uitbouwen.”

M. Slangen, quelles sont les conséquences pour le ministre de la Justice, dont il affirme qu'il est le meilleur ministre de l'ensemble du gouvernement. Nous devons obtenir des explications.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – Ces questions ont été posées après que j'aie déjà répondu à la Chambre des représentants aux mêmes questions émanant du même parti.

Le 30 novembre dernier, j'ai donné une réponse détaillée à l'interpellation de M. Van Parijs lors d'une séance de commission présidée par M. Tant, tous deux membres du parti de M. Vandenberghe. Le compte rendu de ma réponse a largement paru dans la presse et je pense que M. Vandenberghe était parfaitement au courant du contenu de cette réponse. Si ce n'est pas le cas, je lui remets le texte complet de la réponse donnée à la Chambre.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Je constate que le premier ministre digère difficilement ma première question. Il est injustifiable que le premier ministre se réfère aux documents de la première chambre, alors qu'un argument est avancé par la deuxième chambre. Je ne puis examiner maintenant cette documentation et je la rends donc au premier ministre.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Mia De Schamphelaere au premier ministre sur «la simplification administrative» (n° 2-596)

Mme Mia De Schamphelaere (CD&V). – Nous sommes heureux que le premier ministre soit disposé à nous informer de l'état actuel de la simplification administrative, point important de l'accord de gouvernement.

Cet accord stipulait que, durant les deux prochaines années, le gouvernement fédéral diminuerait de 10% la charge administrative des citoyens et des entreprises pour arriver, en fin de législature, à une diminution d'un quart de l'ensemble des formalités et obligations en la matière. Pour pouvoir contrôler ces objectifs quantitatifs, le gouvernement comptait développer des instruments de mesure.

Dans sa déclaration politique du 17 octobre 2000, le gouvernement indique que des progrès insuffisants ont été enregistrés dans la lutte contre l'accroissement des

In de beleidsverklaring van 17 oktober 2000 verklaart de regering: “We boekten vooreerst onvoldoende vooruitgang in het bestrijden van de wildgroei van de administratieve rompslomp. Onze actuele aanpak leverde niet de verhoopte resultaten op. We mogen echter niet opgeven. Een nieuwe regeringscommissaris voor de administratieve vereenvoudiging zal worden aangesteld. En bovendien zullen we resoluut kiezen voor een andere aanpak, het versneld uitbouwen van e-government, ...”

Tot op heden zijn er evenwel nog geen meetinstrumenten uitgebouwd om de lasten van bedrijven te kwantificeren en is er geen vooruitgang geboekt in de verlaging van de administratieve lasten.

Integendeel, uit een enquête van een belangrijke ondernemersorganisatie van juni 2001, blijkt dat onder deze regering de lasten veeleer zijn toegenomen. De doelstelling van de regering om tijdens de eerste twee jaar van de legislatuur de administratieve last voor burgers en ondernemingen met tien procent te doen dalen werd dan ook niet gehaald. Meer nog, er is zelfs nog geen begin van resultaat geboekt.

Volgens cijfers van het *World Economic Forum* bengelt België ergens helemaal achteraan op een lijst van 75 landen als het gaat over administratieve rompslomp. Deze lijst wordt door grote internationale ondernemingen gebruikt om te oordelen waar de meest geschikte investeringen kunnen gebeuren. Het aantal vergunningen om een bedrijf te beginnen wordt bij ons geraamd op 8, in Nederland en in Duitsland is dat 3, in Frankrijk is dat 5. België is daarmee 69ste op 75 landen en bevindt zich in de buurt van Brazilië, Bulgarije, Oekraïne en Venezuela.

Het *World Economic Forum* geeft ook cijfers over het aantal dagen die nodig zijn om een bedrijf te beginnen. In België wordt het aantal dagen geraamd op 90, in Nederland is dat 10 dagen, in Duitsland en Frankrijk is dat 30 dagen. België staat daarmee op de 70ste plaats en bevindt zich in de buurt van landen als Honduras, Bangladesh, India en Mexico.

Wanneer zullen er concrete meetinstrumenten zijn als eerste beleidsinstrument om de administratieve last te meten? Wat zal de regering verder ondernemen om de administratieve last voor burgers en ondernemingen terug te dringen? Wanneer wordt de nieuwe regeringscommissaris aangesteld en hoe zal de procedure verlopen?

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – De administratieve vereenvoudiging is een van de belangrijkste maar ook moeilijkste taken van de overheid in ons land. Onze acties verlopen langs vijf grote lijnen.

De modernisering van de overheidsdiensten in uitvoering van het Copernicusplan schiet goed op. De nieuwe structuur werd al doorgevoerd voor de horizontale departementen, namelijk begrotings- en beheerscontrole, personeel en de kanselarij. De verticale departementen volgen de komende weken en maanden. De meeste benoemingsprocedures werden gelanceerd.

Een tweede actielijn betreft de voorbereiding en de uitbouw van een performante e-governmentomgeving. Naar aanleiding van de federale beleidsverklaring heb ik daarover een uitgebreide nota met de timing en de werkwijze ter

tracasseries administratives, que l'approche actuelle n'a pas donné les résultats escomptés, qu'un nouveau commissaire du gouvernement pour la simplification administrative serait nommé, que l'on opérerait pour une nouvelle approche, le développement de l'administration électronique, etc....

Jusqu'à présent, aucun instrument de mesure n'a été mis en œuvre pour évaluer les charges des entreprises et il ressort d'une enquête de juin 2001, réalisée par une importante organisation patronale, que ces charges auraient même augmenté sous cette législature.

L'objectif du gouvernement d'une diminution de 10% des charges administratives n'est donc pas atteint. On n'enregistre même encore aucun début de résultat.

Selon le « World Economic Forum », en matière de tracasseries administratives, la Belgique se place tout à la fin d'une liste de 75 pays. Cette liste est utilisée par de grandes entreprises internationales pour déterminer les pays où les investissements les plus judicieux peuvent être réalisés. Le nombre d'autorisations nécessaires pour commencer une entreprise s'élève à huit chez nous, trois aux Pays-Bas et en Allemagne, cinq en France. La Belgique occupe la 69ème place sur 75 pays.

Pour commencer une entreprise, il faut 90 jours en Belgique, 10 jours aux Pays-Bas, 30 jours en Allemagne et en France. La Belgique occupe la 70ème place sur la liste correspondante.

Quand disposerons-nous des instruments de mesure adéquats ? Quelles dispositions prendra le gouvernement pour réduire la charge administrative des citoyens et des entreprises ? Quand le nouveau commissaire du gouvernement sera-t-il nommé et comment se déroulera la procédure ?

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *La simplification administrative est l'une des plus importantes mais aussi plus difficiles tâches des pouvoirs publics dans notre pays.*

La modernisation des services administratifs, en exécution du plan Copernic, avance bien. La nouvelle structure est déjà appliquée par les départements horizontaux, soit le contrôle budgétaire et de gestion, le personnel et la chancellerie. Les départements verticaux suivront dans les prochains mois. La plupart des procédures de nomination sont lancées.

Concernant la préparation et le développement d'une administration électronique performante, j'ai mis à la disposition de la Chambre et du Sénat une note détaillée contenant le calendrier et la méthode de travail.

L'Agence pour la simplification administrative continue ses actions ponctuelles. Les efforts pour améliorer la lisibilité des

beschikking gesteld van Kamer en Senaat.

De Dienst Administratieve Vereenvoudiging (DAV) zet zijn punctuele acties voort.

De inspanningen om de leesbaarheid van de formulieren te verbeteren, worden opgedreven. De verschillende departementen kunnen zich daartoe tot een speciale dienst wenden.

Ten slotte worden algemene richtlijnen voor een verbeterde en vereenvoudigde regelgeving voorbereid en getest.

De belangrijkste inspanningen inzake administratieve vereenvoudiging werden tot nog toe geleverd door de DAV die 50 administratieve procedures heeft vereenvoudigd. Voor 60 projecten beschikken we over een betrouwbare streefdatum. Ik zal het jaarverslag van de DAV ter beschikking stellen van mevrouw De Schamphelaere.

Op basis van een studie van het Federaal Planbureau en van de DAV heeft de ministerraad op 20 juli 2000 beslist een aantal meetinstrumenten in te voeren, o.m. ook om te verhinderen dat er administratieve formaliteiten bijkomen. Het Planbureau en de DAV werken ook aan een voorstudie die moet leiden tot een tweejaarlijkse macro-economische berekening van de administratieve lasten en tot de invoering van een boordtabel van de administratieve lasten.

Er zijn twee regeringscommissarissen, die zich onder andere met de administratieve vereenvoudiging bezighouden. Tot het takenpakket van de regeringscommissaris toegevoegd aan de minister van Financiën, de heer Alain Zenner, behoort onder andere de vereenvoudiging van de fiscale procedures. Hij heeft reeds plannen in het Parlement ingediend, die nu voor uitvoering worden voorgelegd.

De tweede regeringscommissaris is mevrouw Greet Van Gool. Zij is sinds 19 januari 2001 toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken. Het is haar taak de administratieve vereenvoudiging in de sociale zekerheid tot een goed einde te brengen. Het gaat hier meer bepaald om het DIMONA-model. Dit model bevindt zich in 2002 in een experimentele fase en het is de bedoeling dat het vanaf 1 januari 2003 effectief wordt geïmplementeerd. Dit betekent dat de bedrijven en de rechthebbenden in de sociale zekerheid in de toekomst nog één enkel aanspreekpunt zullen hebben in plaats van al de verschillende diensten.

Naast DIMONA zal de regering in de komende weken in het Parlement een wetsontwerp indienen ter vereenvoudiging van het systeem van de banenplannen. Het is de bedoeling om van de 19 bestaande banenplannen nog tot één banenplan en tot één systeem van aftrek voor de sociale zekerheid te komen.

Een laatste project is de oprichting van een kruispuntbank voor de ondernemingen, waarin ook het handelsregister zou moeten worden opgenomen. Het concept is klaar en de Ministerraad buigt zich over de eerste reglementaire besluiten.

Tot zover de stand van zaken in dit belangrijke beleidsthema.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CD&V). – Het gaat hier louter om plannen en voornemens. Mijn vraag was wat nu concreet is gerealiseerd.

Ik heb het jaarverslag van de Dienst voor administratieve

formulaires sont poursuivis et les différents départements peuvent s'adresser à un service spécial. Les directives générales pour une réglementation améliorée et simplifiée sont préparées et testées.

Les efforts les plus importants en matière de simplification administrative ont été accomplis jusqu'à présent par l'ASA, qui a simplifié 50 procédures administratives. Pour 60 projets, nous disposons d'une date limite crédible.

Je mettrai le rapport annuel de l'ASA à la disposition de Mme De Schamphelaere.

Sur la base d'une étude du Bureau fédéral du plan et de l'ASA, le conseil des ministres a décidé, le 20 juillet 2000, d'introduire une série d'instruments de mesure, entre autres pour empêcher l'arrivée de nouvelles formalités administratives. Une étude préalable doit mener à une estimation macroéconomique bisannuelle des charges administratives et à l'introduction d'un tableau de bord de ces dernières.

Deux commissaires du gouvernement s'occupent de simplification administrative. M. Alain Zenner, adjoint au ministre des Finances, est chargé de la simplification des procédures fiscales. Mme Greet Van Gool, adjointe au ministre des Affaires sociales est chargée de la simplification administrative de la sécurité sociale. Il s'agit du modèle DIMONA, qui sera en phase expérimentale en 2002 et effectivement appliqué à partir du 1er janvier 2003.

Les entreprises et les ayants droit en sécurité sociale disposeront d'un seul interlocuteur au lieu de différents services.

Dans les prochaines semaines, un projet de loi sera déposé au parlement en vue de simplifier le système des plans pour l'emploi. Le but est de ramener les 19 plans existants à un seul plan pour l'emploi et un seul système de retenues pour la sécurité sociale.

Enfin, on envisage la création d'une banque-carrefour pour les entreprises, qui reprendrait également le registre du commerce. Le concept est clair et le conseil des ministres se penche sur les premiers arrêtés réglementaires.

Mme Mia De Schamphelaere (CD&V). – Il s'agit de plans et d'intentions, alors que ma question porte sur des réalisations concrètes.

J'ai vu dans le rapport annuel de l'Agence pour la

vereenvoudiging grondig doorgenomen. Ik heb heel wat doelstellingen en vooropgestelde tijdschema's gezien. Er worden oplossingen voorgesteld voor heel wat concrete problemen die bij de burgers leven en er wordt steeds een streefdatum vooropgesteld. Zo zou er een oplossing voor de problematiek van de fiscale zegels moeten zijn tegen 30 september 2001. Voor een oplossing van het probleem van de attesten voor beroepsbekwaamheid en een vereenvoudiging van de proefrittenplaten wordt 15 september 2001 naar voren geschoven. En voor het uniek vergunningsdossier voor de kleinhandel in voeding is 30 september 2001 de streefdatum.

Ik heb over deze zaken verschillende schriftelijke vragen gesteld, waarop ik echter geen antwoord heb gekregen. Ik stel vast dat de streefdata niet werden gehaald.

Reeds een jaar geleden heb ik minister Van Den Bossche in de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden de oprichting van een kruispuntbank voor de ondernemingen horen aankondigen. De eerste minister beweert nu opnieuw dat de meetinstrumenten momenteel worden ontworpen. Het verheugt me dat de regering plannen blijft maken, maar ik zou graag concrete resultaten zien voor de burgers en de ondernemingen van dit land.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de eerste minister over «de opvolging van het verslag van de Senaat over de rechten van het kind» (nr. 2-626)

Mevrouw Sabine de Bethune (CD&V). – Mijn vraag is kort, wat niet wegneemt dat ik met belangstelling uitkijk naar het antwoord.

In juli 2001 bracht de Senaatswerkgroep "Rechten van het kind" unaniem een lijvig verslag uit over de rechten van het kind. Na bespreking in de verenigde commissie voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden werd het in plenaire vergadering van 18 juli 2001 eveneens unaniem goedgekeurd.

Uiteraard wil ik niet vernemen welke concrete initiatieven terzake al werden genomen, maar ik wil wel graag weten of de eerste minister al kennis heeft genomen van het verslag, of het aan de orde is gekomen in de ministerraad of de Interministeriële Conferentie van de rechten van het kind en hoe de regering globaal uitvoering geeft aan het kinderrechtenbeleid.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – De aanbevelingen van de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden in het verslag over de rechten van het kind werden per brief van 19 juli jongstleden overgezonden. Zoals mevrouw de Bethune zal merken aan het uitvoerige antwoord, dat ik haar samen met verschillende bijlagen zal bezorgen, hecht de regering groot belang aan de rechten van het kind en dus ook aan de aanbevelingen van de verenigde commissies.

De brede waaier van aanbevelingen werd op 30 augustus voor onderzoek doorgezonden aan de ministers Michel, Onkelinx,

simplification administrative beaucoup d'objectifs et de timings. Des solutions sont proposées pour beaucoup de problèmes concrets et des échéances sont fixées. Ainsi, une solution devait être apportée au problème des timbres fiscaux pour le 30 septembre 2001, à celui des attestations professionnelles pour le 15 septembre 2001 et au dossier de licence unique pour le commerce de détail en alimentation pour le 30 septembre 2001.

J'ai posé plusieurs questions écrites à ce sujet, mais je n'ai pas reçu de réponse. Je constate en tout cas que les échéances ne sont pas respectées.

Il y a un an déjà, j'ai entendu le ministre Van Den Bossche annoncer en commission de l'Intérieur et des Affaires administratives la création d'une banque-carrefour pour les entreprises.

Le premier ministre affirme une nouvelle fois que les instruments de mesure sont actuellement en projet. Je me réjouis que le gouvernement fasse des plans, mais j'aimerais voir des résultats concrets pour les citoyens et les entreprises de ce pays.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au premier ministre sur «le suivi du rapport du Sénat sur les droits de l'enfant» (n° 2-626)

Mme Sabine de Bethune (CD&V). – En juillet 2001, le groupe de travail du Sénat « Droits de l'enfant » a présenté un volumineux rapport consacré aux droits de l'enfant. Le 18 juillet 2001, après avoir été examiné par les commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales, ce rapport a été approuvé à l'unanimité en séance plénière du Sénat.

Indépendamment des initiatives concrètes qui ont déjà été prises, j'aimerais savoir si le premier ministre a déjà pris connaissance de ce rapport ? Ce document a-t-il déjà été discuté au sein du Conseil des ministres ou de la Conférence interministérielle des droits de l'enfant ? Comment le gouvernement concrétise-t-il la politique des droits de l'enfant ?

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *Les recommandations des commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales qui figurent dans le rapport relatif aux droits de l'enfant ont été transmises par courrier le 19 juillet dernier. Le gouvernement attache une grande importance à la question des droits de l'enfant et auxdites recommandations. J'en veux pour preuve ma réponse détaillée ainsi que les diverses annexes que je compte transmettre à Mme de Bethune.*

Le large éventail de recommandations a été transmis le 30 août aux ministres Michel, Onkelinx, Vande Lanotte,

Vande Lanotte, Durant, Aelvoet, Duquesne, Vandenbroucke, aan staatssecretaris Boutmans en aan mezelf. Per brief van 30 oktober heb ik het antwoord van minister Vandenbroucke aan de voorzitter van de Senaat doen geworden. Ik weet niet of mevrouw de Bethune het heeft gekregen. Indien niet, verzoek ik de voorzitter van de Senaat haar het antwoord te bezorgen. Alleszins zal ik dat zelf ook doen.

In de begroting 2002 zijn diverse nieuwe initiatieven opgenomen op het vlak van de kinderspsychiatrie voor een totaal budget van 250 miljoen frank. Daarnaast wil ik ook het initiatief van de maximumfactuur in herinnering willen brengen, goed voor een bijkomend bedrag van 1,7 miljard frank. In samenspraak met de ouderorganisaties werkt minister Vandenbroucke aan een grondige hervorming van de verhoogde kinderbijslag voor andersvalide kinderen. De realisatie ervan is gepland in 2003. Meer uitvoerige informatie hieromtrent staat in bijlage 1.

Per brief van 13 november heb ik het antwoord van minister Onkelinx naar de voorzitter van de Senaat gestuurd. Minister Onkelinx bestudeert momenteel de maatregelen die nodig zijn om werkneemsters het recht op borstvoedingspauzes toe te kennen en heeft hiervoor onlangs het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen. Verder wijst ze op de sterke band met het IAO-verdrag betreffende de ergste vormen van kinderarbeid. Ze heeft diverse demarches gedaan voor een spoedige ratificatie van het verdrag, dat tot de gemengde bevoegdheden behoort. Deze ratificatieprocedure zal ten vroegste tegen het einde van het jaar beëindigd zijn. Ook van de initiatieven van mevrouw Onkelinx zit een kopie in de bundel.

De antwoorden van de andere betrokken ministers werden me intussen ook toegestuurd, maar heb ik nog niet officieel naar de voorzitter van de Senaat doorgestuurd. Ik zal mevrouw de Bethune echter de voorrang geven en ze haar rechtstreeks toesturen, met de opmerking dat de teksten enkel in de oorspronkelijke taal beschikbaar zijn en dus nog niet vertaald werden.

In zijn antwoord benadrukt staatssecretaris Boutmans vooral de noodzaak van de ratificatie van verscheidene bijkomende protocollen bij de Conventie van de rechten van het kind. Dat is terug te vinden in bijlage 3 van de bundel.

Minister Aelvoet heeft, zoals gevraagd in de aanbevelingen, het wetsontwerp inzake de rechten van de patiënten aangepast. Tevens werd op 17 oktober 2001 het Borstvoedingscomité opgericht. Dit comité werd gevraagd acties en richtlijnen uit te werken ter sensibilisering en ondersteuning van vrouwen die kiezen voor borstvoeding. Ook dit antwoord bezorg ik in bijlage 4 van de bundel.

Vice-eerste minister Michel heeft uitvoerig geantwoord op de talrijke aanbevelingen die hij heeft ontvangen. België benut elke gelegenheid, zowel in bilaterale als in multilaterale contacten, om de aandacht te vestigen op de Conventie van de rechten van het kind, zodat we kunnen komen tot een universele ratificatie ervan. Ook tijdens het voorzitterschap werd deze kwestie verscheidene malen naar voren gebracht. Bovendien zijn we volop bezig met de voorbereidingen van de speciale sessie van de VN, wegens de dramatische gebeurtenissen van 11 september uitgesteld tot mei. De Belgische delegatie zal nog steeds, zoals initieel gepland, vier

Durant, Aelvoet, Duquesne, Vandenbroucke, au secrétaire d'État Boutmans et à moi-même. Par lettre du 30 octobre, j'ai transmis au président du Sénat la réponse du ministre Vandenbroucke. Si celle-ci n'a pas été communiquée à Mme De Bethune, je prie le président du Sénat de le faire. De toute façon, je veillerai à la transmettre également.

Le budget 2002 comporte diverses nouvelles initiatives en faveur de la psychiatrie infantile, pour un montant total de 250 millions de francs. Je rappelle également la mesure relative au maximum à facturer, qui représente un montant complémentaire de 1,7 milliards de francs. Par ailleurs, en concertation avec les organisations de parents, le ministre Vandenbroucke travaille à une réforme radicale du système des allocations familiales majorées pour les enfants handicapés, qui devrait être applicable en 2003. L'annexe 1 fournit des informations plus détaillées à ce sujet.

Par lettre du 13 novembre, j'ai transmis au président du Sénat la réponse de Mme Onkelinx. La vice-première ministre étudie actuellement les mesures à prendre pour accorder aux travailleuses le droit à des congés d'allaitement. Elle a également entrepris diverses démarches afin d'accélérer la ratification de la Convention de l'OIT sur les pires formes de travail des enfants. Cette procédure de ratification, qui relève des compétences mixtes, aboutira au plus tôt vers la fin de l'année. Une copie des initiatives de Mme Onkelinx figure aussi parmi les documents que je transmettrai.

Entre temps, j'ai également reçu les réponses des autres ministres concernés, mais je ne les ai pas encore communiquées officiellement au président du Sénat. Je compte les transmettre en priorité à Mme de Bethune, dans la langue originale, car elle n'ont pas encore été traduites.

Dans sa réponse, M. Boutmans souligne la nécessité de ratifier les divers protocoles additionnels à la Convention des droits de l'enfant. Pour ce point, je vous renvoie à l'annexe 3.

Comme le demandent les recommandations, la ministre Aelvoet a adapté le projet de loi relatif aux droits des patients. En outre, le Comité de l'allaitement maternel, créé le 17 octobre 2001, a pour mission d'élaborer des actions et des directives afin de sensibiliser et de soutenir les femmes qui optent pour l'allaitement au sein. Cette réponse figure en annexe 4.

Le vice-premier ministre Michel a répondu de manière circonstanciée aux nombreuses recommandations. Lors des contacts bilatéraux et multilatéraux, la Belgique ne manque jamais l'occasion d'attirer l'attention sur la Convention des droits de l'enfant, dans le but d'arriver à une ratification universelle. Au cours de la présidence belge, cette question a été évoquée à plusieurs reprises. Au cours de la session extraordinaire des Nations unies qui se tiendra au mois de mai, la délégation belge sera accompagnée de quatre jeunes. Cette initiative est reprise dans l'annexe 5.

La réponse détaillée de la ministre Durant figure également parmi les documents que je transmettrai.

J'en arrive aux autres recommandations, qui ne sont pas abordées dans les différentes réponses.

En vertu de la recommandation 4 du rapport, l'enfant doit être au centre des préoccupations de la politique menée en matière de mobilité. Je tiens à rappeler que la plupart des

jonge mensen meenemen. Ook dit initiatief zit in bijlage 5.

Ook het uitvoerig antwoord van minister Durant zit in de bundel.

Ik kom dan bij de andere aanbevelingen, die niet in de verschillende antwoorden terug te vinden zijn.

Aanbeveling 4 van het rapport, namelijk dat het kind in het centrum van het mobiliteitsbeleid moet staan, geldt uiteraard als rode draad voor het beleid. Iedereen die kinderen heeft, kan dat alleen maar toejuichen. Hierbij wil ik toch even de bijzondere problematiek van de dode hoek van vrachtwagens vermelden. Veel van de slachtoffers van dergelijke ongevallen zijn immers kinderen. De vorderingen die er tijdens het Belgische voorzitterschap zijn gemaakt, maken het mogelijk om vanaf nu ook een reglementering op Belgisch vlak op te stellen. Daarom heeft de ministerraad op 30 november 2001 in eerste lezing een ontwerp van koninklijk besluit goedgekeurd tot uitrusting van alle nieuwe vrachtwagens van meer dan 3,5 ton met systemen die het gezichtsveld van deze voertuigen vergroten, overeenkomstig de voorschriften in het ontwerp van wijziging van de EU-richtlijn. Bovendien wil ik ook herinneren aan het verkeersveiligheidsplan van 26 oktober, waarin deze antidodehoeksysteem zijn opgenomen. Wanneer het koninklijk besluit verschijnt, zullen we het eerste land in de Europese Unie zijn dat nieuwe vrachtwagens verplicht een antidodehoeksysteem te hebben, ook al is er nog geen EU-richtlijn. We hebben niet op deze richtlijn gewacht, omdat we denken dat het nog veel te lang zal duren voor ze er is.

Inzake Justitie kan ik onder meer het volgende mededelen. De adoptiewet wordt nu besproken in de Kamercommissie voor de Justitie. Het samenwerkingsakkoord inzake de Nationale Commissie voor de rechten van het kind wordt thans voor advies voorgelegd aan alle toekomstige leden van die Commissie. Het nieuwe protocol inzake de samenwerking tussen Child Focus en de gerechtelijke overheden werd op 28 november ondertekend. De bespreking van de wetsvoorstellen inzake jeugdadvocaten, hoorrecht en autonome rechtsgang is onlangs in de Senaatscommissie gestart. De minister van Justitie woonde ook de tweede conferentie inzake commerciële uitbuiting van kinderen in Japan bij en heeft hij daar het EU-standpunt toegelicht.

Mevrouw Sabine de Bethune (CD&V). – Ik dank de eerste minister voor de bundel en voor zijn bijzonder pedagogisch antwoord.

In de inleiding van mijn vraag heb ik al gezegd dat ik apprecieer dat de regering in een aantal dossiers rond kinderrechten initiatieven heeft genomen. Ik betreur echter dat de eerste minister niets zegt over de aanbevelingen die met zijn bevoegdheid als voorzitter en coördinator van de ministerraad te maken hebben. Ik denk dan vooral aan de aanbevelingen die vragen dat er op federaal niveau wordt gestreefd naar een gecoördineerd kinderrechtenbeleid. De Senaat heeft unaniem gevraagd dat een federaal minister wordt belast met de coördinatie van het kinderrechtenbeleid, dat er een kinderrechtentota komt die transversaal doorheen alle departementen gaat en dat de interministeriële conferentie regelmatig wordt bijeengeroepen. De Senaat vroeg ook dat bij de administratie van de eerste minister een cel wordt opgericht die de implementatie van dat horizontale plan moet

victimes de la problématique de l'angle mort des camions sont des enfants. Les progrès réalisés au cours de la présidence belge permettent désormais de mettre au point une réglementation au niveau belge. Aussi, le 30 novembre 2001, le Conseil des ministres a-t-il approuvé en première lecture un projet d'arrêté royal visant à équiper tous les nouveaux camions de plus de 3,5 tonnes d'un système élargissant le champ visuel de ces véhicules, conformément aux prescriptions du projet de modification de la directive européenne. Je rappelle également que ces systèmes combattant l'angle mort font partie du plan de sécurité routière du 26 octobre. Une fois l'arrêté royal publié, la Belgique sera le premier pays membre de l'Union européenne à obliger les camions à s'équiper d'un tel système, en l'absence d'une directive européenne.

En ce qui concerne la Justice, la loi relative à l'adoption est actuelle en discussion à la commission de la Justice de la Chambre. L'accord de coopération concernant la Commission nationale des droits de l'enfant est actuellement soumis à l'avis de tous les futurs membres de cette commission. Le nouveau protocole concernant la collaboration entre Child Focus et les autorités judiciaires a été signé le 28 novembre. La commission de la Justice du Sénat a commencé l'examen des propositions de lois relatives aux avocats des mineurs, au droit des mineurs d'être entendus et à l'accès autonome des mineurs à la justice. Le ministre de la Justice a participé à la deuxième conférence au sujet de l'exploitation commerciale des enfants qui s'est tenue au Japon et y a exposé le point de vue de l'Union européenne.

Mme Sabine de Bethune (CD&V). – *J'apprécie que le gouvernement ait pris certaines initiatives mais je déplore le fait que le premier ministre passe sous silence les recommandations qui concernent ses compétences en tant que président et coordinateur du Conseil des ministres. À l'unanimité, le Sénat a demandé qu'un ministre fédéral soit chargé de la coordination de la politique des droits de l'enfant, qu'une note transversale impliquant tous les départements soit élaborée et que la conférence interministérielle se réunisse régulièrement. Le Sénat a également demandé qu'une cellule soit constituée au sein de l'administration du premier ministre afin de veiller à la réalisation de ce plan horizontal.*

J'ai appris que la conférence s'est réunie récemment pour la première fois depuis que nous avons émis notre avis. Ces réunions devraient être organisées de manière plus systématique et logique.

Outre les initiatives qui ont été citées, le gouvernement a-t-il

bewaken.

Ik vernam dat de conferentie onlangs voor de eerste keer na ons advies is bijeengekomen. Dat is positief, maar er zou best wat meer systematiek en logica mogen komen. Het kan niet dat de regering de conferentie pas bijeenroept als de Senaat haar tot de orde roept.

Veel meer dan de positieve initiatieven die de regering her en der al heeft genomen, zoals de dodehoekspiegel, maatregelen voor kinderen in de psychiatrie en dergelijke, is dit het algemene kinderrechtenbeleid de belangrijkste reden voor mijn vraag aan de eerste minister. Is de federale regering al begonnen met een gecoördineerd beleid? Uit het achterwege blijven van een antwoord op die vraag leid ik af dat, zes maanden na het Senaatsrapport, de regering nog altijd niet bewust is van de noodzaak hiervan. Het is jammer dat de regering nog niet eens een totaalvisie op een kinderrechtenbeleid heeft ontwikkeld.

Het is nog niet te laat. Ik vraag de eerste minister om er snel werk van te maken. Het zou mooi zijn mocht ons land over een paar maanden naar de VN-top gaan met de boodschap dat België ook op federaal niveau is begonnen met een algemeen en gecoördineerd kinderrechtenbeleid en dat onze begroting jaarlijks een "kindtoets" ondergaat. Ik heb dat zelf op artisanale wijze eens gedaan voor de federale begroting van vorig jaar en ben uitgekomen op 0,05 procent uitgaven rechtstreeks ten gunste van kinderen. Nu zegt de eerste minister dat het bedrag dit jaar is verhoogd. Ik hoop hem op zijn woord te mogen geloven.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer François Roelants du Vivier aan de eerste minister over «het uitblijven van een akkoord over het Galileoprogramma in de *Transportraad* van 7 december 2001» (nr. 2-649)

De heer François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Alhoewel het dossier over Galileo, het Europese satelliet-navigatiesysteem onder de bevoegdheid valt van de minister van Vervoer, richt ik mijn vraag tot de eerste minister omdat het op het niveau van de Europese Unie en zelfs voor België een politieke inzet is geworden.

De bijdrage van ons land tot de Europese ruimteprojecten, vooral in het kader van het ESA, is veel groter dan het aandeel van ons BBP, wat een groot voordeel is voor onze bedrijven en laboratoria.

Het Belgische EU-voorzitterschap heeft voor het Galileo-project niet veel vruchten afgeworpen.

Voor Europees commissaris Loyola de Palacio is de zaak glashelder, zijn er geen economische moeilijkheden, is de rendabiliteit bewezen en lopen de kosten niet buitensporig op. Ze beweert dat de problemen van politieke aard zijn. Wie de Europese ruimtevaartpolitiek volgt, zal dit zeker beamen.

Galileo is een rendabele onderneming. Volgens de studie van Price Waterhouse Cooper, die de ministers van Vervoer hadden besteld, zou het voordeel voor de Europese economie in haar geheel aanzienlijk zijn, met een zeer positieve

déjà commencé à mener une véritable politique coordonnée en matière de droits de l'enfant ? L'absence de réponse à cette question m'incite à conclure que six mois après la publication du rapport du Sénat, le gouvernement n'est toujours pas conscient de la nécessité d'une telle politique et n'a toujours pas d'approche globale du problème. Il n'est pas trop tard et je demande au premier ministre de s'en préoccuper d'urgence. Il serait bon de pouvoir annoncer dans quelques mois, au sommet des Nations unies, que la Belgique mène une politique coordonnée des droits de l'enfant au niveau fédéral et que le budget annuel en tient compte. Selon mes estimations, l'année dernière, 0,05% des dépenses sont été consacrées directement aux enfants. Le premier ministre a toutefois affirmé que ce montant a été revu à la hausse et j'espère que cette augmentation se concrétisera.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. François Roelants du Vivier au premier ministre sur «l'absence d'accord concernant le Programme Galileo au Conseil *Transports* du 7 décembre 2001» (n° 2-649)

M. François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Monsieur le premier ministre, je m'adresse directement à vous aujourd'hui parce que, si le dossier du programme satellitaire européen de positionnement et de guidage Galileo est fonctionnellement rattaché au ministre qui a les transports dans ses compétences, il est devenu un enjeu politique majeur au niveau de l'Union européenne et même pour notre pays. En effet, la participation de la Belgique aux efforts spatiaux européens, essentiellement dans le cadre de l'ESA, dépasse largement sa part relative en termes de PNB, ce qui permet en retour à nos entreprises et nos laboratoires d'en tirer un grand profit.

Par conséquent, les péripéties de Galileo ont constitué un enjeu important de la présidence belge, laquelle n'a malheureusement pas accouché d'un succès dans ce dossier. Quel est donc l'obstacle ? Si l'on en croit la commissaire européenne, Loyola de Palacio, « Les choses sont cristallines. Le projet Galileo ne se heurte pas à des difficultés économiques. Sa rentabilité est prouvée et ses coûts ne sont pas faramineux. Les difficultés sont d'ordre politique. » Tout observateur sensé de la politique spatiale en Europe ne peut qu'abonder dans le sens de Mme de Palacio.

kosten-batenratio van 4,6.

De Europese Commissie spreekt over de creatie van bijna 150.000 nieuwe wetenschappelijke jobs van hoog niveau in Europa. Dat is een aanzienlijke bijdrage tot de werkgelegenheid en het wetenschappelijk onderzoek in Europa.

Het belangrijkste argument ten voordele van Galileo is echter dat Europa eindelijk over een autonoom satelliet-navigatiesysteem zal kunnen beschikken zodat het hiervoor niet langer afhankelijk is van het Amerikaanse leger. Bovendien zijn er bij Galileo geen problemen van nationale soevereiniteit en wordt het systeem, zoals de heer Colaïtis, vice-president van Galileo Industries in mei 2000 verklaarde, gecontroleerd door burgers en een groep landen. Het Amerikaanse GPS is in handen van militairen die het systeem naar believen kunnen verstoren en zelfs stopzetten. In de Golfoorlog is dat gebeurd.

Ik deel de mening van generaal Morillon: we zijn de bondgenoten van de Verenigde Staten, maar daarom zijn we nog niet aan hen gebonden.

President Chirac verklaarde de dag na de Top van Laken dat de Verenigde Staten tien keer meer geld spenderen aan de ruimtevaart dan Europa, dat eerst op wetenschappelijk-technisch en later op industrieel en economisch vlak afhankelijk zal worden van Amerika.

Er moet dus vaart komen in het Galileo-project. Het Verenigd Koninkrijk en Nederland voeren verdragingsmanoeuvres uit en we vermoeden dat die door Washington gedictieerd zijn.

De Amerikanen willen geen toekomstig commercieel concurrent. Ze oefenen steeds meer rechtstreekse druk uit zoals blijkt uit de boodschappen van de adjunct-staatssecretaris aan onze permanente vertegenwoordiger bij de NAVO. Galileo is nochtans een uitstekende test voor onze gemeenschappelijke wil zoals u op de vooravond van de Top in Laken zelf hebt verklaard, mijnheer de eerste minister.

U hebt in Laken een resolutie laten goedkeuren die de Raad uitnodigt zijn werkzaamheden voort te zetten zodat er tegen maart 2002 een beslissing kan worden genomen over de financiering van de ontwikkelingsfase. Welke Raad wordt bedoeld: de Raad Vervoer of de Raad Algemene Zaken? Omdat dit programma zo politiek geladen is en zo essentieel is voor de toekomst van Europa en zijn autonomie inzake ruimtevaart kunnen de ministers van Vervoer hierover niet alleen beslissen. De Raad Algemene Zaken moet dit dossier overnemen. Is de minister van Vervoer, die uitstekend werk verricht heeft, het hiermee eens?

Aan de vooravond van de Top van Laken verklaarde zij dat het systeem desnoods door enkele landen moet worden gerealiseerd omdat het een uitstekend project is, waar na de aanslagen van 11 september nog meer nood aan is. Is ze bijgevolg bereid om, indien nodig, een versterkte samenwerking voor te stellen zoals in het Verdrag is voorzien? Een groep landen zou op die manier kunnen vooruitgaan, samen met het Europees Ruimteagentschap waar leden van binnen en buiten de Unie lid van zijn.

Mijnheer de eerste minister, u hebt het Europees voorzitterschap op vele domeinen met succes afgerond. Galileo is geen succes. Als aftredend voorzitter, lid van de

Oui, Galileo est une entreprise rentable. L'étude de Price Waterhouse Cooper commandée pour aider à la décision des ministres des transports précise que le bénéficiaire sera « considérable pour l'économie européenne dans son ensemble, avec un ratio coût/bénéficiaire très positif de 4,6 ». La Commission européenne précise quant à elle que le programme Galileo pourrait permettre la création de près de 150.000 emplois scientifiques de haut niveau en Europe, ce qui constitue une contribution importante à la politique de l'emploi et à la politique de la recherche scientifique de l'Union.

Cependant, l'argument essentiel en faveur de Galileo est bien évidemment la possibilité enfin offerte à l'Europe de disposer d'une capacité autonome de guidage et de positionnement par satellite, et de ne plus être à cet égard dépendante de l'armée américaine. En outre, comme le soulignait le vice-président de Galileo industries, M. Colaïtis, en mai 2000, « Galileo n'a pas de problème de souveraineté nationale, il est contrôlé par des civils et un groupement d'États. Le système américain, le GPS, est dans les mains des militaires, qui peuvent brouiller et couper le système à discrétion ». En effet, et on le sait par expérience depuis la guerre du Golfe, le GPS est un projet militaire qui peut être bloqué à tout instant par l'armée américaine.

Je ne suis certainement pas suspect d'anti-américanisme, mais je partage largement l'aphorisme du général Morillon à l'égard des États-Unis : « nous sommes leurs alliés, nous ne sommes pas pour autant alignés. » Nous devons donc défendre nos intérêts, même et surtout quand ils apparaissent opposés à ceux des États-Unis.

Le président Chirac déclarait au lendemain du sommet de Laeken : « Les États-Unis consacrent six fois plus d'argent public au secteur spatial que l'Europe. Ne pas réagir conduirait inmanquablement nos pays à une vassalisation scientifique et technique, puis industrielle et économique ».

Bref, en un mot comme en cent, il faut faire avancer positivement le projet Galileo. Le Royaume-Uni et les Pays-Bas, en particulier, ne sont pas convaincus et entreprennent des manœuvres de retardement dont on peut soupçonner qu'elles leur sont dictées par Washington.

En effet, derrière ces objections, il y a tout simplement la volonté des États-Unis de s'opposer à un futur concurrent commercial. Les pressions américaines deviennent, à cet égard, de plus en plus directes comme nous avons pu le constater à travers les récents messages du secrétaire d'État adjoint auprès de notre représentant permanent à l'OTAN. Cependant, comme vous l'avez dit à la veille de Laeken, « Galileo est un bon test de notre volonté commune ».

Vous avez quand même fait adopter, à Laeken, une résolution invitant le Conseil « à poursuivre ses travaux afin de pouvoir prendre une décision sur le financement de la phase de développement d'ici mars 2002 ». Or, les mots ont leur importance. Lorsque le Conseil européen mentionne « le Conseil », fait-il référence à son organe spécialisé des transports ou, comme je le comprends car, en vocabulaire européen, il n'existe qu'un Conseil, celui des Affaires générales ? Comme je l'ai en effet déclaré au début de mon intervention, la question de Galileo est si politique, si essentielle pour l'avenir de l'Europe et de son autonomie

trojka en enthousiast voorstander van het project moet het u alsnog mogelijk zijn dit dossier tot een goed einde te brengen.

De voorzitter. – *Alle leden van de interparlementaire werkgroep over het ruimtevaartbeleid delen het standpunt van de heer Roelants du Vivier.*

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – *België heeft het Galileo-project altijd gesteund en we hebben tijdens ons voorzitterschap talrijke werkvergaderingen belegd opdat het programma door de ministers zou kunnen worden goedgekeurd.*

Ik kan u verzekeren dat wij ons ook na het voorzitterschap voor deze zaak zullen inzetten. We hopen dat het programma tijdens de bijeenkomst van de Raad in de lente van 2002 in Barcelona zal kunnen worden goedgekeurd.

We hebben tijdens de Top van Laken beslist de beslissing uit te stellen tot in de maand maart om de bevoegde ministers de gelegenheid te geven de studie van Price Waterhouse Cooper grondig te analyseren.

We hebben de Raad bovendien gevraagd om in maart 2002 een beslissing te nemen over de financiering en om tegen juni 2002 een reglement uit te werken.

De Raad Vervoer zal deze strikte timing moeten naleven.

Het dossier is niet terzijde geschoven. Er is een consensus gevonden voor de timing, maar ik had u natuurlijk liever ook een globaal akkoord voorgelegd.

Samen met de beslissing van de minister van

spatiale, qu'elle ne peut être réduite à un dossier des ministres des Transports. Il faut impérativement que le Conseil Affaires générales prenne le relais.

Je sais, madame la ministre, que vous avez très bien géré ce dossier au niveau des ministres des Transports, mais aucun résultat n'a été obtenu. Par conséquent, n'est-il pas opportun que le Conseil Affaires générales prenne le relais et le fasse aboutir dans les meilleurs délais ? Partagez-vous cette interprétation et cette analyse ?

Bien sûr, confier le destin de Galileo au Conseil Affaires générales n'en garantit pas le succès. À cet égard, j'ai noté une déclaration de votre part qui me paraît essentielle. Le 14 décembre, à la veille du sommet de Laeken, vous confiez à la presse, s'agissant d'une décision sur Galileo, ce qui suit : « Si certains persistent dans leur refus, il faudra mettre en place ce système d'aide à la navigation par satellite à quelques-uns car je suis persuadé que Galileo est un excellent projet, rendu encore plus nécessaire par les attentats du 11 septembre. » Par conséquent, en cas de refus de quelques-uns de nos partenaires de l'Union, êtes-vous prêt à proposer que Galileo fasse l'objet d'une coopération renforcée telle que prévue par le traité ? Un groupe d'États pourrait ainsi aller de l'avant avec l'Agence spatiale européenne qui compte, en son sein, des membres et des non membres de l'Union.

Monsieur le premier ministre, vous avez terminé avec succès, dans beaucoup de domaines, la présidence européenne de la Belgique. Dans le cas précis de Galileo, vous n'avez pas encore obtenu ce que vous souhaitiez. Votre position de président sortant, de membre de la Troïka et votre enthousiasme pour le projet Galileo, vous permettent, j'en suis convaincu, de parachever l'ouvrage de votre présidence. Merci, par vos réponses, de nous permettre d'en accueillir l'augure.

M. le président. – Je peux vous dire que tous les membres du groupe de travail interparlementaire sur la politique de l'espace partagent le point de vue de M. Roelants du Vivier.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – La Belgique a toujours soutenu le projet Galileo et, durant la présidence de l'Union européenne, nous avons convoqué de nombreuses réunions de travail au sein du Conseil, afin que ce programme puisse être approuvé au niveau des ministres.

Je peux vous assurer que notre engagement persiste au-delà de la présidence de l'Union et que nous espérons que le programme sera approuvé lors du Conseil qui se tiendra à Barcelone au printemps 2002.

Comme vous le savez, lors du Sommet de Laeken, nous avons décidé de retarder au mois de mars la prise de décision et d'octroyer aux ministres compétents le délai nécessaire à l'examen exhaustif de l'étude du Price Waterhouse Cooper réalisée pour ce dossier. Nous avons également réaffirmé notre attachement à ce projet d'une importance stratégique.

En outre, nous avons demandé au Conseil, d'une part, de prendre une décision sur le financement en mars 2002 et, d'autre part, d'arrêter un règlement d'ici le mois de juin 2002.

Ce calendrier strict devra être respecté par le Conseil Transports.

Le dossier n'a pas été écarté. On n'a pas décrété qu'il n'y

Wetenschapsbeleid in het ESA is dit een begin. Zelfs de leden die tijdens een andere vergadering van de Raad Vervoer tegen waren, hebben zich tijdens de interministeriële conferentie gunstig uitgesproken.

Het dossier Galileo werd van in het begin behandeld door de Raad Vervoer. Tijdens de laatste vergadering werd een akkoord bereikt over de tekst van het reglement tot oprichting van een gemeenschappelijke onderneming, wat toch niet te verwaarlozen is. De financiering blijft een struikelblok.

Omdat de ministers van Vervoer er grondig mee vertrouwd zijn vind ik het niet aangewezen het dossier over te hevelen naar de Raad Algemene Zaken. Dat zou bovendien nog voor meer vertraging zorgen en dat kunnen we ons niet veroorloven. Daarom hebben we tijdens de Top van Laken ook een timing vastgelegd.

Indien sommige lidstaten de financiering zouden afwijzen en het Verdrag van Nice geratificeerd zou zijn, kan een versterkte samenwerking worden ingevoerd. Aangezien het om een Europees project gaat, is het echter van essentieel belang dat de vijftien landen betrokken partij zijn en dat iedereen de gunstige weerslag op de mobiliteit ondervindt, want anders verliest het programma een deel van zijn toegevoegde waarde.

Er zijn ook financiële argumenten. Bij een versterkte samenwerking wordt het aandeel van elk van de deelnemende landen hoger en ik ben er niet zeker van dat dit voor bepaalde landen haalbaar is. Ik geloof nog altijd in een globaal akkoord. Ik zal er mij volledig voor inzetten. Als de slechte wil van sommigen het dynamisme van de anderen blokkeert, dan moet echter de formule van de versterkte worden overwogen. Een akkoord moet mogelijk zijn in maart en juni.

De heer François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – *Ik blijf bezorgd, vooral nadat specialisten gisteren in de werkgroep Ruimtevaart verklaarden dat het programma op de helling zou komen indien er in maart in Barcelona geen beslissing wordt genomen over de financiering.*

Mevrouw de Palacio verklaarde vorig jaar met veel kabaal dat we het programma wel konden vergeten als er vóór 31 december geen akkoord was bereikt. Specialisten zeggen

avait aucun consensus : on en a obtenu un au sujet du calendrier. Certes, j'aurais voulu pouvoir vous présenter un accord global. Cependant, nous avons fixé deux échéances auxquelles nous devons prendre une décision, à savoir le mois de mars et, pour le règlement, le mois de juin. Outre la décision déjà prise par le ministre de la Politique scientifique à l'intérieur de l'ESA, c'est un début. En effet, même ceux qui se sont prononcés contre, dans un autre conseil « Transports », se sont déclarés favorables lors de la conférence interministérielle.

Dès le début, le dossier GALILEO a été traité par le conseil « Transports ». Le dernier conseil a permis de dégager un accord sur le texte du règlement portant création de l'entreprise commune, ce qui n'est pas négligeable. La pierre d'achoppement porte sur le financement.

Il ne me paraît pas opportun de commencer à transférer le dossier au conseil « Affaires générales », dès lors que les ministres des transports sont ceux qui ont géré le dossier dès son lancement et qu'ils en connaissent tous les aspects. Transférer le dossier pourrait donner lieu à des pertes de temps au niveau du traitement. Or, comme la Commission européenne l'a relevé à de nombreuses reprises, le temps est désormais une composante essentielle de ce dossier. C'est la raison pour laquelle nous avons insisté, au Sommet de Laeken, sur le calendrier et les deux échéances que j'ai mentionnés.

Si certains États membres refusaient de financer le programme et si le Traité de Nice était ratifié, on pourrait utiliser la coopération renforcée. Il s'agit, en l'occurrence, d'un projet d'envergure européenne : il est essentiel d'y associer les Quinze si l'on veut tirer parti des avantages qu'il procure. Il est préférable que les Quinze s'engagent, les effets sur la mobilité devant être partagés, sans quoi le programme perdrait une partie de sa valeur ajoutée.

Il convient, en effet, de se demander si une telle dépense peut être consentie au bénéfice de quelques États membres seulement. Par ailleurs, si la coopération renforcée était mise en œuvre, il faudrait revoir à la hausse les parts des États dans le financement effectif du programme et je doute que certains États, pris isolément, soient en mesure de supporter une telle hausse du coût. À ce stade, je veux croire qu'un accord global est possible. Je fais tout le nécessaire à cet effet. Néanmoins, si la mauvaise volonté de certains devait enrayer le dynamisme d'autres États, une réflexion sur le recours à la coopération renforcée pourrait être envisagée.

Il faut cependant être conscient qu'une telle formule accroîtrait encore la charge financière qui pèse sur les pays participants. Cependant, si certains pays sont prêts à y souscrire, il ne faut pas l'exclure. Sur la base de la décision prise à Laeken, je répète qu'il devrait être possible d'aboutir à un accord en mars et en juin.

M. François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Je vous remercie, monsieur le premier ministre, de votre réponse. Je reste néanmoins préoccupé, surtout après avoir entendu hier les spécialistes présents au groupe de travail Espace nous dire, à propos du financement, que si aucune décision n'était prise en mars, pour la réunion de Barcelone, comme prévu, le programme serait mis en cause.

Mme de Palacio a fait beaucoup de bruit l'année dernière,

dat we nog wel wat tijd hebben, maar niet tot in het oneindige. De vervalddag die de Europese Raad vooropgesteld heeft, is van fundamenteel belang. Ik vrees dat in de Raad Vervoer opnieuw dezelfde problemen zullen rijzen. Een doorverwijzing naar de Raad Algemene Zaken kan dit voorkomen, maar misschien is er ondertussen wel vooruitgang geboekt.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – *Ik heb de besprekingen in de Europese Raad bijgewoond. Niet alleen de ministers van Vervoer, maar ook die van Buitenlandse Zaken en de staatshoofden waren aanwezig. Ik heb er dezelfde argumenten gehoord. De beste werkwijze is dat er een mandaat en vervalddagen worden vastgelegd, wat gebeurd is, en dat de gespecialiseerde ministers deze beslissingen uitvoeren. Voor het Europees arrestatiebevel werd dezelfde procedure gevolgd.*

Mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer. – *Het dossier werd op een bepaald ogenblik in Ecofin te berde gebracht en ik heb vastgesteld dat de machtsverhoudingen er zich nog ongunstiger aftekenden.*

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – *Inderdaad.*

Mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer. – *Ik ben voorlopig dus geen voorstander van de overheveling naar een andere Raad. De commissie heeft trouwens enorme druk uitgeoefend en dreigde er zelfs mee alles stop te zetten, hoewel ik denk dat ze niet zover wil gaan.*

Spanje, dat thans het voorzitterschap waarneemt, is erg gemotiveerd om het dossier tot een goed einde te brengen. De kans dat de kalender die in Laken is opgesteld, onder het Spaanse voorzitterschap in de Raad Vervoer wordt gerespecteerd lijkt me groter dan in de Raad Algemene Zaken waar andere argumenten naar boven kunnen komen.

Tijdens de laatste vergadering in de maand december werd er twee uur gediscussieerd over het Galileo-project. Elk punt werd afzonderlijk behandeld om de deelnemers te verplichten hun standpunt bekend te maken. Aangezien velen daar ver in gegaan zijn, kunnen ze nu moeilijk terugkrabbelen. Daarom is het gevaarlijk het dossier naar een andere instantie te verwijzen, want daar zou wel met nieuwe argumenten kunnen worden gezwaaid.

In Edinburgh was de situatie enigszins anders. De ministers gespecialiseerd in wetenschappelijk onderzoek zijn immers rechtstreeks geïnteresseerd in het project. Dat is misschien niet het geval voor de leden van de Raad Algemene Zaken die uit de studie van Price Waterhouse Cooper nieuwe argumenten kunnen putten om tegen te stemmen. Ik ben het volledig eens met het standpunt van de eerste minister. De timing van Laken moet worden nageleefd en wij wedden op de goede wil van de Spaanse voorzitter die zich in december een goede bondgenoot toonde. De Belgische en Spaanse departementen van Vervoer zullen hiervoor nauw

disant qu'à défaut d'un accord conclu pour le 31 décembre, il faudrait oublier ce programme. Or, aux dires des spécialistes, on peut encore attendre quelque temps – mais pas indéfiniment. L'échéance proposée par le conseil européen est fondamentale à cet égard. Ma crainte, monsieur le premier ministre, lorsque vous parlez d'un renvoi du dossier au conseil « Transports », est que les blocages auxquels on a déjà assisté dans ce conseil se représentent. Transférer ce dossier au conseil « Affaires générales » serait une manière de transcender les problèmes. Mais peut-être y a-t-il eu des progrès ?

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *J'ai vécu les discussions au sein du conseil européen. Les ministres du Transport ne sont pas les seuls à y participer. Des ministres des Affaires étrangères et les chefs d'États y étaient également présents. Les mêmes arguments ont été avancés. La meilleure manière de procéder est que le conseil européen fixe le mandat, ce qui a été fait, et détermine les dates, ce qui a également été fait, et que les ministres spécialisés exécutent maintenant ces décisions. C'est également de cette manière que l'on a procédé pour le mandat d'arrêt européen.*

Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports. – *Je voudrais juste ajouter qu'à un moment donné, le dossier a été évoqué à l'Ecofin, à la demande de certains. Nous avons observé que le rapport de forces y était encore moins bon.*

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *En effet.*

Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports. – *Je ne plaide donc pas, du moins dans un premier temps, pour un transfert à un autre conseil. Par ailleurs, la commission a exercé de fortes pressions, allant même jusqu'à menacer de tout arrêter. Je ne pense pas que ce soit réellement son intention. Le délai est court.*

Enfin, la présidence espagnole est très motivée sur ce dossier. J'ai moi-même assuré le transfert avec mon collègue et avec les services qui ont suivi ce problème en Belgique ainsi qu'avec les services espagnols. Je ne veux pas préjuger du résultat mais je pense que nous avons plus de chances de respecter le calendrier défini à Laeken au sein du conseil Transports, sous la présidence espagnole, que par un transfert au conseil Affaires générales où d'autres arguments pourraient être avancés. Bien connaître ce dossier est, bien sûr, un avantage mais peut parfois aussi être un inconvénient. Mais il est en tout cas avantageux de connaître les arguments de tous. Je peux vous dire qu'à la dernière séance du mois de décembre, nous avons consacré deux heures au projet GALILEO et nous avons abordé chaque point séparément pour obliger chacun à faire connaître son point de vue. Tous les participants étant allés assez loin dans leur argumentation, il leur est plus difficile maintenant de reculer. En revanche, si le dossier est traité sur un terrain plus vierge, de nouveaux arguments pourront être formulés.

À Edimbourg, la situation était un peu différente. Les ministres de la Recherche spécialisés ont un intérêt direct, au bon sens du terme, ce qui n'est peut-être pas le cas des participants au conseil Affaires générales qui découvraient seulement le dossier et pourraient s'inventer, en lisant l'étude Price Waterhouse, de nouveaux arguments. Sur ce dossier, je

samenwerken.

De heer André Geens (VLD). – Als de heer Roelants het niet doet, zou ik aan mevrouw Durant willen vragen wat zij denkt van een zeer goed gemotiveerde motie van de Belgische Senaat die aan de parlementen van de andere lidstaten wordt overgezonden. Dit project overstijgt immers het nationale niveau. Bovendien heeft het op iets langere termijn ook een enorm terugverdieneffect. We mogen toch niet zo kortzichtig zijn en dat effect al voor morgen verwachten. Zou zulk een motie de minister kunnen helpen?

Mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer. – Het zou een goed initiatief zijn, want zo zouden de parlementen van de verschillende lidstaten een impuls kunnen geven aan het beleid dat hun ministers van Transport op het Europese niveau trachten te voeren.

De voorzitter. – We zullen een resolutie in die zin laten goedkeuren en overzenden aan de parlementen van de verschillende lidstaten.

– **Het incident is gesloten.**

(Voorzitter: de heer Jean-Marie Happart, ondervoorzitter.)

Vraag om uitleg van mevrouw Fatma Pehlivan aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de studie naar criminaliteit bij allochtone jongeren» (nr. 2-646)

Mevrouw Fatma Pehlivan (SP.A). – De afgelopen weken heeft iedereen de discussie kunnen volgen over de studie naar criminaliteit bij allochtone jongeren. Deze studie werd uitgevoerd door Dr. Marion van San op vraag van de minister van Justitie.

Naast de onderzoeksresultaten presenteert de onderzoekster in haar rapport ook verschillende aanbevelingen voor het beleid. Zo beveelt zij aan serieuze pogingen te ondernemen om de relatie tussen de politie en de allochtone jongeren te verbeteren. Zij stelde immers vast dat deze nu vaak zeer gespannen is. Zij reikt hiervoor een aantal concrete maatregelen aan. Zo moet de overheid bij voorbeeld serieuze inspanningen doen om allochtonen uit verschillende groepen bij de politie in dienst te nemen. Zij moeten volgens van San niet in eerste instantie aangetrokken worden om conflicten met allochtonen op te lossen, maar wel omdat het politiekorps een afspiegeling moet zijn van de samenleving. Een multicultureel politiekorps zal na verloop van tijd op het vlak van de beeldvorming zijn vruchten afwerpen. Met andere woorden, de relatie tussen politie en allochtone jongeren zou hierdoor kunnen verbeteren.

Afgezien van het onderzoek zou ik enkele vragen willen stellen over de aanstelling van allochtonen bij de politie. Hoe zit het in feite met de instroom van allochtonen in het politiekorps? We weten dat de overheid kredieten heeft

suis sur la même longueur d'ondes que le premier ministre. En effet, nous estimons tous deux que tout doit être mis en œuvre pour respecter le délai de Laeken. Nous parions sur la volonté de la présidence espagnole qui a été une grande alliée au mois de décembre. Les départements des Transports belges et espagnols travailleront main dans la main en espérant respecter le délai défini à Laeken.

M. André Geens (VLD). – *Que penserait Mme Durant d'une motion dûment motivée qui serait transmise par le Sénat belge aux parlements des autres États membres ? Ce projet dépasse le niveau national. De plus, à terme, il aura d'importantes retombées positives.*

Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports. – *Ce serait une bonne initiative qui permettrait aux parlements des différents États membres de donner une impulsion à la politique que les ministres des transports tentent de mener au niveau européen.*

M. le président. – Nous ferons approuver une résolution en ce sens et la transmettrons aux parlements des différents États membres.

– **L'incident est clos.**

(M. Jean-Marie Happart, vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Demande d'explications de Mme Fatma Pehlivan au ministre de l'Intérieur sur «l'étude sur la criminalité chez les jeunes allochtones» (n° 2-646)

Mme Fatma Pehlivan (SP.A). – *Dans son étude sur la criminalité chez les jeunes réalisée à la demande du ministre de la Justice, Marion van San recommande notamment aux pouvoirs publics d'engager des allochtones de différents groupes au sein de la police afin d'améliorer les relations entre cette dernière et les jeunes allochtones. Le corps de police doit en effet être le reflet de la société. Avec le temps, un corps de police multiculturel portera ses fruits au niveau de son image.*

Où en est-on en matière d'engagement d'allochtones dans la police ? Les pouvoirs publics ont libéré des crédits pour encourager cette politique mais nous ne savons pas grand-chose sur l'effectivité de la mesure. Quel est l'effet de ces actions ? Quelles actions ont été entreprises pour attirer davantage d'allochtones ? Combien d'allochtones y a-t-il dans la police ? Quel pourcentage forment-ils au total ? Les crédits dégagés sont-ils maintenus dans la nouvelle structure de la police ? D'autres actions sont-elles éventuellement prévues ? Le ministre estime-t-il qu'un corps de police doit être le reflet de la société ?

vrijgemaakt die de instroom moeten bevorderen, maar we weten weinig over de effectiviteit van deze maatregel.

Mijn eerste vraag peilt dan ook naar het effect van deze acties. Welke acties heeft men ondernomen om meer allochtonen aan te trekken? Hoeveel allochtonen zijn er in het politiekorps bijgekomen? Welk percentage vormen zij in het geheel?

Een bijkomende vraag richt zich naar de toekomst. Zo wens ik te weten of deze kredieten in de vernieuwde politiestructuur blijven bestaan, of er eventueel kredieten bijkomen en of er eventueel nieuwe bijkomende acties zijn gepland? Vindt de minister dat het politiekorps een afspiegeling moet zijn van de samenleving?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – De rekrutering binnen de verschillende doelgroepen, onder meer allochtonen en vrouwen, krijgt sinds enkele jaren bijzondere aandacht.

Verschillende politiekorpsen ontwikkelden projecten die de steun kregen van de Algemene Rijkspolitie. Sinds de hervorming van de politiediensten vallen de rekrutering en de selectie onder de bevoegdheid van de directie rekrutering en selectie van de federale politie.

Het beleid inzake rekrutering van minderheden, waaronder allochtonen, kan als volgt worden samengevat. In de 196 politiezones zijn er al 700 personen opgeleid als contactpunt en verantwoordelijke voor de informatie van de bevolking inzake rekrutering. Deze mensen krijgen twee opleidingen per jaar en worden via een interne correspondentie – *recrutnews* – van alle nieuwigheden op de hoogte gehouden. Tijdens deze opleidingen worden zij constant ontvankelijk gemaakt voor de diversiteit in de rekrutering en wordt er gecontroleerd of er wel voldoende aandacht gaat naar de verschillende doelgroepen, waaronder de allochtonen.

Ik vermeld enkele projecten en realisaties. Er zal in het algemeen beleid een project diagnostiek geïntegreerd worden. Op die manier kan er vóór de eigenlijke selectieproeven gewezen worden op de zwakke punten van de kandidaten en kunnen zij hiervoor een aangepaste begeleiding krijgen.

Er werden, in samenwerking met de verschillende politiediensten en de organisatie Kurasaw, voor deze doelgroep affiches en brochures ontworpen.

De directie rekrutering en selectie heeft vanaf deze maand een assistent-psychologe van allochtone oorsprong in dienst genomen.

Ik kan geen exacte cijfers geven over het aantal allochtonen bij de politie omdat de gegevens van de lokale politie niet beschikbaar zijn. In de computerbestanden van de federale politie wordt er niet verwezen naar de allochtone oorsprong van de kandidaten om elke vorm van discriminatie te voorkomen. De opzoekingen dienen dus volledig manueel te gebeuren.

Ook in de vernieuwde politiestructuur zullen er in de toekomst kredieten beschikbaar zijn. De federale politie voorziet bijvoorbeeld onder het catalogusnummer 90.2233.04 in een budget van 174.000 euro om de rekrutering van allochtone politieagenten aan te moedigen.

Al die initiatieven zijn belangwekkend. We moeten wel

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Le recrutement d'allochtones fait l'objet d'une attention particulière depuis quelques années. Différents corps de police ont développé des projets qui ont reçu l'appui de la police nationale.

Pour les 196 zones de police, 700 personnes ont été formées pour constituer le point de contact avec la population et informer celle-ci en matière de recrutement. Au cours de ces formations, elles sont sensibilisées à la nécessité d'accorder suffisamment d'attention aux différents groupes cibles, dont les allochtones.

Au cours des épreuves de sélection, les points faibles des candidats seront mis évidence, ce qui permettra un accompagnement adapté.

Ce mois-ci, la direction du service de recrutement et de sélection de la police fédérale a engagé un psychologue assistant d'origine allochtone.

Je ne puis donner de chiffre exact sur le nombre d'allochtones au sein de la police car, afin de prévenir toute discrimination, l'origine allochtone des candidats n'est pas mentionnée dans les fichiers informatiques. Les recherches doivent être faites manuellement.

Des crédits seront aussi disponibles à l'avenir dans la nouvelle structure de la police. Un budget de 174.000 euros est prévu pour encourager le recrutement d'allochtones.

Toutes ces initiatives sont intéressantes. Il faut évidemment

verwijten van discriminatie voorkomen. Alles moet normaal verlopen wanneer de kandidaten aan de voorwaarden voldoen. Momenteel zijn geen nieuwe initiatieven of nieuwe kredieten gepland. Wij volgen de toestand op de voet en zullen aandachtig alle nieuwe suggesties bekijken.

Mevrouw Fatma Pehlivan (SP.A). – Het antwoord van de minister verheugt mij. Ik hoop dat de verschillende projecten en acties die hij opgenoemd heeft, in de toekomst worden voortgezet. Het is voor de multiculturele samenleving die wij nastreven immers belangrijk dat zowel de vrouwen als de allochtonen in de politiekorpsen evenredig vertegenwoordigd worden.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de politiehervorming» (nr. 2-617)

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Door de eindejaarsdrukte, de Europese top en de programmawet werden tal van vragen uitgesteld. Inmiddels zijn alle vragen evenwel nog niet door de realiteit achterhaald en behoeven sommige punten enige verduidelijking.

Graag had ik van de minister vernomen waarom de vergadering die de gouverneur van Vlaams-Brabant met de burgemeesters van het arrondissement Leuven had georganiseerd en waarop zij de gelegenheid zouden krijgen zich met hun problemen tot de minister te richten, moest worden afgeblazen.

Voorts is het nog altijd niet helemaal duidelijk hoeveel de politiehervorming de gemeenten uiteindelijk zal kosten. Op welke manier zullen de instructies van de minister om de factuur van de politiehervorming in te schrijven als federale dotatie, verder worden uitgewerkt? Moeten er geen wettelijke maatregelen worden genomen om dit mogelijk te maken? Welke criteria zullen er worden gehanteerd voor de financiering van de politiehervorming? Wie betaalt het bediendenpersoneel en het onderhoudspersoneel van de vroegere rijkswacht? Is het juist dat de over te nemen rijkswachters meer kosten dan begroot? Is het reeds mogelijk de precieze kostprijs te bepalen? Wat gebeurt er met het personeel, in het bijzonder de ex-rijkswachters in overtal die wegens financiële redenen niet door de zone worden overgenomen? Wat gebeurt er met de personeelsleden boven de KUL-norm? Is voor dit personeel in een extra dotatie voorzien? Wat is het definitieve standpunt van de minister over het ter beschikking stellen van een server per zone?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *De uitnodiging van de provincie Vlaams-Brabant aan mijn diensten is twee dagen vóór de bijeenkomst en op een inopportuun ogenblik toegekomen. De regering was toen juist aan het beraadslagen over een wijziging van de beslissing van 6 maart over de financiering van de politiezones. Nadien hebben mijn medewerkers meegewerkt aan informatiesessies die in de loop van de maand december in elke Vlaamse provincie op initiatief van de Vereniging van Steden en Gemeenten plaats hadden.*

éviter d'encourir le reproche de la discrimination. Tout doit se passer naturellement dès lors que des candidats répondent aux conditions. Pour l'instant, nous n'avons pas prévu de nouvelles initiatives ni de nouveaux crédits. Nous suivons les choses avec attention et serons attentifs à toutes les nouvelles suggestions qui pourraient être formulées.

Mme Fatma Pehlivan (SP.A). – *J'espère que les différents projets et actions dont le ministre a fait part seront poursuivis. Pour la société multiculturelle vers laquelle nous tendons, il importe que tant les femmes que les allochtones soient représentés de manière proportionnelle au sein des corps de police.*

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au ministre de l'Intérieur sur «la réforme des polices» (n° 2-617)

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *J'aimerais savoir pourquoi la réunion que le gouverneur du Brabant flamand avait organisée avec les bourgmestres de l'arrondissement de Louvain et au cours de laquelle ces derniers auraient pu exposer leurs problèmes au ministre a dû être supprimée.*

On ne connaît toujours pas le coût de la réforme de la police pour les communes. Comment seront élaborées les instructions du ministre relatives à l'inscription de ce coût comme dotation fédérale ? Quels critères seront pris en compte pour le financement de la réforme de la police ? Qui paie les employés et le personnel d'entretien de l'ancienne gendarmerie ? Est-il exact que les gendarmes qui doivent être repris coûteront davantage que ce qui a été prévu ? Est-il déjà possible de déterminer le coût avec précision ? Qu'advient-il du personnel, en particulier des ex-gendarmes en surnombre qui ne peuvent être repris par la zone pour des raisons financières ? Que deviennent les membres du personnel au-dessus de la norme de la KUL ? Une dotation supplémentaire est-elle prévue pour ces derniers ? Quelle est la position définitive du ministre sur la mise à disposition d'un serveur par zone ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – En raison des fêtes de fin d'année, j'ai déjà eu l'occasion de répondre à un certain nombre de questions dans le cadre d'autres débats, monsieur Vandenberghe. L'invitation adressée par les services de l'administration provinciale du Brabant flamand à mes services est arrivée deux jours avant l'organisation de la réunion et à un moment qui n'était pas opportun. En effet, le gouvernement était précisément en train de délibérer, notamment sur la modification de la décision du 6 mars en ce qui concerne le financement des zones de police. S'il n'a été

U stelt de algemene vraag of de financieringscriteria niet moeten worden geobjectiveerd en wettelijk worden vastgelegd. Dat is in het akkoord van 6 maart opgenomen.

Wij werken nu op experimentele basis. Wij gaan de situatie in elke politiezone na. Op die manier kunnen we de financiering stabiel maken. In de loop van volgend jaar zal een volledige en definitieve evaluatie worden opgemaakt. Wij hebben ons ertoe verbonden de financieringscriteria voor de politiezones wettelijk vast te leggen. Nu al wordt een garantie gegeven door het koninklijk besluit dat in het Belgisch Staatsblad van 24 december 2001 werd gepubliceerd. Dit besluit bepaalt dat, na onderzoek van de toestand in elke zone, elke aanvaardbare reële meerkost ingevolge de hervorming door de federale overheid zal worden gedragen.

Het administratief en logistiek personeel van de lokale brigades van de federale politie, onderhoudspersoneel ingegrepen, wordt overgeheveld naar het korps van de lokale politie. De politiezone wordt hun nieuwe werkgever, die voor hun betaling zal instaan.

De sociale dotatie voor elk lid van de federale politie die naar de lokale politie overstapt, zal worden vastgesteld volgens de reële loonmassa van de overgeplaatste ex-rijkswachters. Dat betekent – en dat is één van de interessante wijzigingen – dat de middelen voor de betaling van de sociale bijdragen precies zullen overeenstemmen met wat moet worden betaald. De bijdragen variëren volgens de situatie van elke rijkswachter.

Voor het overige wordt de werking van het lokale politiekorps gefinancierd met gemeentelijke dotaties en federale subsidies. De federale subsidie wordt forfaitair vastgesteld, los van het aantal leden of van de individuele kost van de leden die uit de federale politie komen. De wijzigingen die de regering aan de financiering van de politiezones heeft aangebracht, beogen juist een zo billijk mogelijke verdeling van de financieringslast.

Het koninklijk besluit van 16 november 2001, dat de overgang van de personeelsleden van de federale politie naar de lokale politie regelt, werd in het Belgisch Staatsblad van 21 december 2001 gepubliceerd. Het bepaalt dat de politiezone kan beslissen slechts een beperkt aantal personeelsleden van het operationeel kader van de federale politie te aanvaarden, op voorwaarde dat de minimumnorm wordt gerespecteerd. Dat aantal kan kleiner zijn dan de huidige effectieven. De personeelsleden in overtal gaan toch over naar de politiezone. Indien ze op 31 december 2003 nog aanwezig en in overtal zijn, keren ze terug naar de federale politie. Ondertussen blijven die personeelsleden ten laste van de federale overheid.

Ik ben zeer optimistisch. De zaken evolueren op bevredigende wijze. Eind december bleven er nog problemen voor ongeveer 250 rijkswachters, 150 in Vlaanderen en een honderdtal in Wallonië. Er werd een aantrekkelijk premiestelsel uitgewerkt.

ni possible ni souhaitable que mes collaborateurs participent à ces réunions, ils ont depuis lors collaboré à des sessions d'information qui se sont tenues dans le courant du mois de décembre au sein de chaque province flamande à l'initiative de l'Association des villes et communes.

Vous posez une question générale afin de savoir s'il ne faut pas objectiver les critères de financement et les consacrer par voie légale. Je vous rappelle que c'est ce qui est prévu dans l'accord du 6 mars.

Nous travaillons pour l'instant de manière expérimentale. Nous vérifierons quelle est la situation dans chacune des zones de police et nous pourrions ainsi stabiliser le financement. Dans le courant de l'année prochaine, une évaluation globale et définitive sera opérée et nous avons pris l'engagement de consacrer par la loi les critères de financement des zones de police. C'est important pour la sécurité des autorités locales. Une garantie est d'ores et déjà offerte par l'arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, publié au *Moniteur belge* du 24 décembre 2001, qui prévoit précisément, après analyse de la situation dans chaque zone, que tout surcoût réel admissible résultant de la réforme sera pris en charge par l'autorité fédérale.

Le personnel administratif et logistique des brigades locales de la police fédérale, y compris le personnel d'entretien, passe au corps de police locale. La zone de police devient leur nouvel employeur, qui supportera leur rémunération.

En ce qui concerne les questions 3 et 4, la dotation sociale attribuée à chaque membre de la police fédérale passant à la police locale sera déterminée selon la masse salariale réelle des ex-gendarmes transférés. Cela signifie – c'est l'une des modifications intéressantes qui sont intervenues – que les moyens affectés au paiement des cotisations sociales correspondront précisément à ce qui doit être payé, parce qu'on effectuera le calcul des traitements. Les cotisations sont variables selon la situation de chaque gendarme.

Pour le reste, le fonctionnement du corps de police locale est financé par les dotations communales et les subventions fédérales. La subvention fédérale est déterminée forfaitairement, indépendamment du nombre ou du coût individuel des membres issus de la police fédérale. Les modifications que le gouvernement fédéral a apportées au financement des zones de police tendent justement à générer une répartition la plus équitable possible de la charge de financement.

L'arrêté royal du 16 novembre 2001 qui règle le passage des membres du personnel de la police fédérale vers la police locale a été publié au *Moniteur belge* du 21 décembre 2001. Il détermine que la zone de police peut décider de n'accepter qu'un nombre restreint de membres du personnel du cadre opérationnel de la police fédérale, à condition que la norme minimale soit respectée. Ce nombre peut être inférieur aux effectifs actuels. Toutefois, les membres qui se trouvent en surnombre passent quand même à la zone de police. S'ils sont encore présents et en surnombre au 31 décembre 2003, ils retourneront à la police fédérale. Entre-temps, ces membres du personnel sont à charge des autorités fédérales.

Je suis très optimiste parce que les choses évoluent de manière satisfaisante alors que des problèmes se posaient

Ik ben er dan ook van overtuigd dat in de komende twee jaar een oplossing zal worden gevonden.

De personeelsleden van de lokale politie ontvangen geen individuele toelage. De federale toelage voor de politiezone wordt berekend volgens de bepaling van het koninklijk besluit van 24 december 2001, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 december 2001.

De politiezone moet zijn volledige werking met de gemeentelijke dotaties en de federale subsidie financieren. Er is geen specifieke federale dotatie voor het geval dat het werkelijke effectief hoger zou zijn dan de KUL-norm. De wet maakt het mogelijk dat een gemeente zijn dotatie verhoogt voor de financiering van de opdrachten en doelstellingen die eigen zijn aan de gemeente.

De politiezone stelt op autonome wijze haar personeelsformatie vast volgens haar keuze en behoeften, voor zover ze de minimumnorm voor het personeel respecteert.

Ik kom nu tot de zesde vraag.

Op de Ministerraad van 23 november 2001 werd beslist om op kosten van de federale begroting een server ter beschikking te stellen van elke politiezone. De servers zijn reeds in de zones geïnstalleerd of zullen in de loop van de volgende maanden worden geïnstalleerd. Deze belangrijke financiële inspanning van de federale overheid ten opzichte van de politiezones, bovenop de toelage aan de zones, mag niet worden onderschat.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Ik ben mij ervan bewust dat het nog wat te vroeg is om het grof geschut boven te halen. Ik zal hierop later zeker uitvoerig terugkomen.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «Horizon 2005» (nr. 2-641)

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – De verhoging van het treinaanbod door een verbetering van bestaande lijnen of door aanleg van nieuwe lijnen beoogt het aantal treinreizigers in de toekomst te doen stijgen. Zo werkte de NMBS, om de verbinding tussen Leuven en Brussel-Noord te verbeteren, het project “Horizon 2005” uit. Deze werken kaderen in het HST-project en beogen vier sporen te realiseren tussen Leuven en Brussel-Noord. Met de reeds opgelopen vertraging wordt voorzien dat het tracé Leuven – Haren in 2003, het tracé Haren – Schaarbeek in 2004 en het tracé Schaarbeek – Brussel-Noord in 2005 wordt uitgevoerd.

Momenteel wordt echter een alternatief project voor de inplanting van het nieuwe HST-station Schaarbeek uitgewerkt. Hierdoor dreigt “Horizon 2005” te worden vervangen door een “Horizon 2010” of later. Dit alternatieve project impliceert immers nieuwe studies, totaal nieuwe plannen en nieuwe bouwaanvragen, waardoor de uitvoering van het tracé Haren – Schaarbeek – Brussel-Noord minstens

encore fin décembre pour environ 250 gendarmes, soit 150 en Flandre et une centaine en Wallonie. On a imaginé un système de prime attrayante et je suis convaincu que, dans les deux années à venir, une solution aura été trouvée.

Les dotations pour les membres de la police locale ne sont pas calculées individuellement. La subvention fédérale pour la zone de police est calculée conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 24 décembre 2001, publié au Moniteur belge du 29 décembre 2001.

La zone de police doit financer la totalité de son fonctionnement avec les dotations communales et la subvention fédérale. Il n'y a pas de dotation fédérale spécifique au cas où l'effectif réel serait supérieur au chiffre de la norme KUL. La loi permet qu'une commune augmente sa dotation pour le financement de missions et objectifs propres à ladite commune.

La zone de police détermine de façon autonome son cadre du personnel selon son choix et ses besoins pour autant qu'elle respecte la norme minimale du personnel.

J'en arrive à votre sixième question.

Il a été décidé lors du conseil des ministres du 23 novembre 2001 de mettre un serveur à la disposition de chaque zone de police, et ce à charge du budget fédéral. Les serveurs sont déjà installés dans les zones de police ou le seront dans les prochains mois. Cet effort financier important du fédéral, qui vient en supplément de la dotation aux zones, ne doit pas être sous-estimé.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Je suis conscient du fait qu'il est encore trop tôt pour sortir la grosse artillerie. J'y reviendrai certainement plus tard de manière détaillée.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «le plan Horizon 2005» (n° 2-641)

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Le projet « Horizon 2005 » développé par la SNCB a pour objet la réalisation de quatre voies entre Louvain et Bruxelles-Nord. La réalisation de la ligne Louvain – Haren est prévue en 2003, Haren – Schaarbeek en 2004 et Schaarbeek – Bruxelles-Nord en 2005. Un projet alternatif d'implantation d'une nouvelle gare TGV à Schaarbeek entraînera un retard de cinq ans au moins dans la réalisation du tracé Haren-Schaerbeek – Bruxelles-Nord. Cela signifie que les 15 milliards de francs actuellement investis dans la liaison Louvain – Haren n'auraient aucun effet, sans doute pendant sept ans, sur le trafic intérieur. Techniquement, il n'est en effet pas possible d'augmenter ce dernier tant que les quatre voies n'atteignent pas Bruxelles. Deux des quatre voies s'arrêteraient à Haren.

En outre, la liaison entre Louvain et l'aéroport de Zaventem ne serait pas entièrement opérationnelle pendant toutes ces années.

Selon des accords internationaux, les rapports financiers sont

vijf jaar vertraging zal oplopen.

Dit betekent dat de 15 miljard frank die momenteel worden geïnvesteerd in de verbinding Leuven – Haren gedurende vermoedelijk zeven jaar zonder resultaat zouden blijven voor het binnenlandse reizigersverkeer. Het is immers technisch niet mogelijk het treinaanbod te verhogen zolang de vier sporen niet tot Brussel-Noord worden aangelegd. Twee van de vier sporen zouden dan stoppen in Haren, aan de grens van het Brusselse Gewest.

Daarenboven zou de verbinding Leuven – Zaventem Luchthaven tijdens al deze jaren niet over een normale operationaliteit kunnen beschikken. Ook de rechtstreekse verbinding Aarschot – Landen-Tienen – Leuven – Schuman zal niet kunnen worden gerealiseerd.

Het HST-project zal hierdoor eveneens averij oplopen. Volgens internationale afspraken worden de financiële opbrengsten immers contractueel bepaald door de rijtijd. Bijgevolg zal door de langere rijtijd van Brussel-Noord naar Haren de NMBS vermoedelijk zeven jaar lang een boete worden opgelegd.

Reeds in 2000 werden de bouwvergunningen voor het tracé Haren – Schaarbeek afgeleverd.

Graag verneem ik van de minister wanneer zal worden gestart met de uitvoering van de bouwvergunningen voor het tracé Haren – Schaarbeek. Indien niet onmiddellijk wordt gestart, wat zijn dan de redenen van het uitstel?

Acht de minister het wenselijk in het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten een passage te laten opnemen waarin de planning “Horizon 2005” wordt bevestigd?

Mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer. – In het ontwerp van gewestelijk ontwikkelingsplan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat tot 31 januari 2002 aan een openbaar onderzoek is onderworpen, wordt een haalbaarheidsstudie gevraagd over een eventueel bijkomend HST-station. Daarbij wordt rekening gehouden met zowel een nuloptie als met andere plaatsen dan deze die de NMBS voorstelt. Op 1 oktober 2001 werd op het federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur een offerte uitgeschreven voor een globale studie naar de opportuniteit, de inplanting, de voorwaarden en de kosten voor een nieuwe HST-terminal in de dichte nabijheid van Brussel. Daarbij moeten diverse alternatieven worden bestudeerd. De uitvoeringstermijn voor deze studie is vijf kalendermaanden en start in het voorjaar van 2002. Er is dus nog geen beslissing over de vestigingsplaats van een nieuwe terminal. In de discussie komen diverse aspecten met betrekking tot mobiliteit en stedenbouw aan bod. De keuze voor de plaats staat in principe los van de tracés van de lijnen richting Mechelen en Leuven waarvoor reeds in 1999 door het Brussels Gewest een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd. In de zone waar later mogelijk de tweede terminal komt, kan worden gewerkt met voorlopige tracés teneinde geen constructies te bouwen die later overbodig blijken.

Dit punt moet nog verder worden besproken tussen de NMBS en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De werken die voortvloeien uit de vergunning van 1999 werden reeds aangevat en zullen volgens een weldoordachte

fixés de manière contractuelle en fonction de la durée du trajet. Par conséquent, en raison de la durée plus longue du trajet Bruxelles-Nord-Haren, il y aura sans doute pénalisation pendant sept ans.

Quand entamera-t-on la réalisation des permis de bâtir pour le tracé Haren – Schaerbeek ? Si les travaux ne commencent pas immédiatement, quelle est la raison de ce report ?

La ministre n'estime-t-elle pas souhaitable d'insérer dans l'accord de coopération entre les autorités fédérales et les régions un passage confirmant le plan Horizon 2005 ?

Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports. – *Le projet de plan de développement régional de la Région bruxelloise demande la réalisation d'une étude de faisabilité sur une éventuelle gare TGV. Le 1er octobre 2001, une offre a été lancée au ministère des Transports et de l'Infrastructure pour la réalisation d'une étude globale sur l'opportunité d'un nouveau terminal à proximité de Bruxelles. Cette étude commencera au printemps 2002 et s'étalera sur cinq mois. Aucune décision n'a donc été prise sur l'emplacement d'un nouveau terminal. Divers aspects comme la mobilité et l'urbanisme entrent en ligne de compte. En principe, le choix est indépendant des tracés des lignes en direction de Malines et de Louvain pour lesquels un permis d'urbanisme a déjà été délivré en 1999. Dans la zone susceptible d'accueillir le second terminal, il est possible de travailler avec des tracés provisoires afin d'éviter toute construction s'avérant ultérieurement superflue.*

Ce point doit encore être discuté entre la SNCB et la Région de Bruxelles-Capitale.

Les travaux relatifs au permis de 1999 ont déjà été entrepris et ils seront poursuivis de manière à gêner le moins possible le trafic des trains. La première grande phase consiste à mettre en place le plus rapidement possible les quatre voies sur le tronçon Bruxelles – Louvain. Viendront ensuite les travaux relatifs au trafic en direction de Malines et ceux qui visent à améliorer la jonction Nord – Midi à partir de Jette et du Quartier Léopold à hauteur de Bruxelles-Nord. Aucune décision n'a donc été prise et les tracés importants ne sont

fasering worden voortgezet om het treinverkeer zo weinig mogelijk te hinderen, wat geen eenvoudige opgave is in dit druk en complex knooppunt. De eerste grote fase bestaat er hoe dan ook in het baanvak tussen Brussel en Leuven zo snel mogelijk viersporig te maken over de gehele lengte. Nadien worden de werken uitgevoerd die verband houden met de tracés voor snel en traag verkeer in de richting Mechelen en andere werken die verband houden met de verbetering van de doorstroming in de Noord-Zuidverbinding vanuit Jette en de Leopoldswijk ter hoogte van Brussel-Noord. Er is dus nog geen beslissing en de belangrijke tracés komen thans niet in gevaar.

– **Het incident is gesloten.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor:

Donderdag 17 januari 2002 om 15 uur

Inoverwegingneming van voorstellen.

Mondelinge vragen.

Vragen om uitleg:

- van de heer Johan Malcorps aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer en aan de minister van Binnenlandse Zaken over “het beleid ten aanzien van de snelheid en het vermogen van personenwagens” (nr. 2-639);
- van de heer Johan Malcorps aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over “de veiligheid van fietssuggestiestroken” (nr. 2-648);
- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over “de numerus fixus voor de artsen” (nr. 2-650);
- van de heer Johan Malcorps aan de minister van Justitie over “het vervolgingsbeleid ten aanzien van verkeersovertradingen, ook vanuit het standpunt van slachtoffers en hun nabestaanden” (nr. 2-651);
- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over “de schadelijke sektarische organisaties” (nr. 2-652);
- van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over “de onaanvaardbare traagheid van de gerechtelijke procedures wegens slechte communicatie tussen het parket van Brussel en het parket-generaal van Brussel” (nr. 2-655);
- van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand over “de toestand bij De Post” (nr. 2-606);
- van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand over “Sabena” (nr. 2-616);
- van de heer René Thissen aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand over “het ontspreken van de loonkosten” (nr. 2-647);
- van de heer Alain Destexhe aan de minister van

pas menacés.

– **L'incident est clos.**

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Jeudi 17 janvier 2002 à 15 heures

Prise en considération de propositions.

Questions orales.

Demandes d'explications :

- de M. Johan Malcorps au vice-premier ministre et ministre de la Mobilité et des Transports et au ministre de l'Intérieur sur « la politique concernant la vitesse et la puissance des voitures particulières » (n° 2-639) ;
- de M. Johan Malcorps au vice-premier ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur « la sécurité des bandes cyclables suggérées » (n° 2-648) ;
- de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « le numerus clausus des médecins » (n° 2-650) ;
- de M. Johan Malcorps au ministre de la Justice sur « la politique des poursuites concernant les infractions au code de la route, y compris du point de vue des victimes et de leurs proches parents » (n° 2-651) ;
- de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur « les organisations sectaires nuisibles » (n° 2-652) ;
- de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur « la lenteur inacceptable des procédures judiciaires en raison de la mauvaise communication entre le parquet de Bruxelles et le parquet général de Bruxelles » (n° 2-655) ;
- de Mme Erika Thijs au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes sur « la situation auprès de La Poste » (n° 2-606) ;
- de M. Hugo Vandenberghe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes sur « la Sabena » (n° 2-616) ;
- de M. René Thissen au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes sur « le dérapage des coûts salariaux » (n° 2-647) ;

Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand over "het vertrek van Frans Rombouts bij De Post" (nr. 2-654).

– **De Senaat is het eens met deze regeling van de werkzaamheden.**

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergadering vindt plaats donderdag 17 januari 2002 om 15 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 18.55 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Timmermans en Van Quickenborne, in het buitenland.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

– de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes sur « le départ de La Poste de Frans Rombouts » (n° 2-654).

– **Le Sénat est d'accord sur cet ordre des travaux.**

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

La prochaine séance aura lieu le jeudi 17 janvier 2002 à 15 h.

(La séance est levée à 18 h 55.)

Excusés

MM. Timmermans et Van Quickenborne, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Indiening van voorstellen

De volgende voorstellen werden ingediend:

Wetsvoorstellen

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek (van mevrouw Clotilde Nyssens; Stuk **2-994/1**).

Wetsvoorstel tot wijziging van de ziekteverzekeringwet, wat de terugbetaling van de kosten van medisch begeleide voortplanting betreft (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk **2-995/1**).

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 104 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (van de heer Didier Ramoudt; Stuk **2-996/1**).

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, met een bepaling over het recht op borstvoedingsverlof en borstvoedingspauzes (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk **2-997/1**).

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 50 van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de Krijgsmacht, met een bepaling over het recht op borstvoedingsverlof en borstvoedingspauzes (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk **2-998/1**).

Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 1469 en 1595 van het Burgerlijk Wetboek, en van artikel 1253^{quater} van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft de verkoop tussen echtgenoten (van de heer Olivier de Clippele; Stuk **2-999/1**).

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek (van mevrouw Clotilde Nyssens; Stuk **2-994/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de ziekteverzekeringwet, wat de terugbetaling van de kosten van medisch begeleide voortplanting betreft (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk **2-995/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Annexe

Dépôt de propositions

Les propositions ci-après ont été déposées :

Propositions de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives à l'expertise judiciaire (de Mme Clotilde Nyssens ; Doc. **2-994/1**).

Proposition de loi modifiant la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé en ce qui concerne le remboursement des prestations dispensées dans le cadre de la procréation médicalement assistée (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. **2-995/1**).

Proposition de loi modifiant l'article 104 du Code des impôts sur les revenus 1992 (de M. Didier Ramoudt ; Doc. **2-996/1**).

Proposition de loi complétant la loi du 27 décembre 2000 portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police par une disposition concernant le droit au congé d'allaitement et aux pauses d'allaitement (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. **2-997/1**).

Proposition de loi complétant l'article 50 de la loi du 13 juillet 1976 relative aux effectifs en officiers et aux statuts du personnel des Forces armées par une disposition relative au droit au congé d'allaitement et aux pauses d'allaitement (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. **2-998/1**).

Proposition de loi modifiant les articles 1469 et 1595 du Code civil ainsi que l'article 1253^{quater} du Code judiciaire, en ce qui concerne la vente entre époux (de M. Olivier de Clippele ; Doc. **2-999/1**).

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives à l'expertise judiciaire (de Mme Clotilde Nyssens ; Doc. **2-994/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé en ce qui concerne le remboursement des prestations dispensées dans le cadre de la procréation médicalement assistée (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. **2-995/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 104 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (van de heer Didier Ramoudt; Stuk 2-996/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, met een bepaling over het recht op borstvoedingsverlof en borstvoedingspauzes (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk 2-997/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 50 van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de Krijgsmacht, met een bepaling over het recht op borstvoedingsverlof en borstvoedingspauzes (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk 2-998/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 1469 en 1595 van het Burgerlijk Wetboek, en van artikel 1253^{quater} van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft de verkoop tussen echtgenoten (van de heer Olivier de Clippele; Stuk 2-999/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over “*de numerus fixus voor de artsen*” (nr. 2-650)

van de heer Johan Malcorps aan de minister van Justitie over “*het vervolgingsbeleid ten aanzien van verkeersovertradingen, ook vanuit het standpunt van slachtoffers en hun nabestaanden*” (nr. 2-651)

van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over “*de schadelijke sektarische organisaties*” (nr. 2-652)

van de heer Josy Dubié aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Landsverdediging over “*de wapeninzamelingen in Macedonië*” (nr. 2-653)

van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand, over “*het vertrek van Frans Rombouts bij De Post*” (nr. 2-654)

van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over “*de onaantvaardbare traagheid van de gerechtelijke procedures wegens slechte communicatie tussen het parket van Brussel en het parket-generaal van Brussel*” (nr. 2-655)

Proposition de loi modifiant l'article 104 du Code des impôts sur les revenus 1992 (de M. Didier Ramoudt ; Doc. 2-996/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi complétant la loi du 27 décembre 2000 portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police par une disposition concernant le droit au congé d'allaitement et aux pauses d'allaitement (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. 2-997/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi complétant l'article 50 de la loi du 13 juillet 1976 relative aux effectifs en officiers et aux statuts du personnel des Forces armées par une disposition relative au droit au congé d'allaitement et aux pauses d'allaitement (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. 2-998/1).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Proposition de loi modifiant les articles 1469 et 1595 du Code civil ainsi que l'article 1253^{quater} du Code judiciaire, en ce qui concerne la vente entre époux (de M. Olivier de Clippele ; Doc. 2-999/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Demands d'explications

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes :

de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « *le numerus clausus des médecins* » (n° 2-650)

de M. Johan Malcorps au ministre de la Justice sur « *la politique des poursuites concernant les infractions au code de la route, y compris du point de vue des victimes et de leurs proches parents* » (n° 2-651)

de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur « *les organisations sectaires nuisibles* » (n° 2-652)

de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Défense sur « *les collectes d'armes en Macédoine* » (n° 2-653)

de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes, sur « *le départ de La Poste de Frans Rombouts* » (n° 2-654)

de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur « *la lenteur inacceptable des procédures judiciaires en raison de la mauvaise communication entre le parquet de Bruxelles et le parquet général de Bruxelles* » (n° 2-655)

van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over “*de maatregelen ter bevordering van de tewerkstelling van de 50-plussers in ons land*” (nr. 2-656)

van mevrouw Jeannine Leduc aan de minister van Financiën over “*de belastingsinspectie in de fruitteeltsector*” (nr. 2-658)

– **Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.**

van mevrouw Marie Nagy aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand, over “*het Berlaymontgebouw*” (nr. 2-657)

– **Deze vraag wordt naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden verzonden.**

Evocaties

De Senaat heeft bij boodschappen van 7 januari 2002 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op die datum, van:

Wetsontwerp betreffende het beginsel van non-discriminatie ten gunste van deeltijdwerkers (Stuk **2-976/1**).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsontwerp tot omzetting van de richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten, en tot invoering van een vereenvoudigd stelsel betreffende het bijhouden van sociale documenten door ondernemingen die in België werknemers ter beschikking stellen (Stuk **2-977/1**).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsontwerp tot wijziging van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (Stuk **2-978/1**).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsontwerp met het oog op het ter beschikking stellen van de federale politie van ambtenaren van de fiscale administraties (Stuk **2-979/1**).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 20 december 2001 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp inzake de consulaire bevolkingsregisters en identiteitskaarten (Stuk **2-990/1**).

de M. Hugo Vandenberghe au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi sur « *les mesures en vue de promouvoir l'emploi des « plus de cinquante ans » dans notre pays* » (n° 2-656)

de Mme Jeannine Leduc au ministre des Finances sur « *les contrôles de l'inspection des contributions dans le secteur des cultures fruitières* » (n° 2-658)

– **Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.**

de Mme Marie Nagy au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes, sur « *le Berlaymont* » (n° 2-657)

– **Cette demande est envoyée à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Évocations

Par messages du 7 janvier 2002, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation :

Projet de loi relatif au principe de non-discrimination en faveur des travailleurs à temps partiel (Doc. **2-976/1**).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Affaires sociales.**

Projet de loi transposant la directive 96/71/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 1996 concernant le détachement de travailleurs effectué dans le cadre d'une prestation de services et instaurant un régime simplifié pour la tenue de documents sociaux par les entreprises qui détachent des travailleurs en Belgique (Doc. **2-977/1**).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Affaires sociales.**

Projet de loi modifiant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs (Doc. **2-978/1**).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Affaires sociales.**

Projet de loi visant à mettre à la disposition de la police fédérale des fonctionnaires des administrations fiscales (Doc. **2-979/1**).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Messages de la Chambre

Par messages du 20 décembre 2001, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 78 de la Constitution

Projet de loi relatif aux registres consulaires de la population et aux cartes d'identité (Doc. **2-990/1**).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 21 december 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 21 januari 2002.**

Wetsontwerp betreffende het vrijwillig in beschikbaarheid stellen van bepaalde militairen in dienst bij de Belgische strijdkrachten in de Bondsrepubliek Duitsland (Stuk 2-991/1).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 21 december 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 21 januari 2002.**

Wetsontwerp tot uitbreiding van de kosteloze geneeskundige verzorging tot alle oud-strijders en oorlogsslachtoffers die een oorlogsrente van tenminste 3 semesters genieten (Stuk 2-992/1).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 21 december 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 21 januari 2002.**

Wetsontwerp tot wijziging, wat de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling betreft, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (Stuk 2-993/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 21 december 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 21 januari 2002.**

Kennisgeving

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Partijen bij het Noord-Atlantisch Verdrag inzake de beveiliging van informatie, en met de Bijlagen I, II en III, gedaan te Brussel op 6 maart 1997 (Stuk 2-551/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Besluit van 29 september 2000 van de Raad van de Europese Unie betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (Stuk 2-675/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het amendement op het Verdrag van Bazel van 22 maart 1989 inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan, aangenomen op de derde vergadering van de Conferentie van de Partijen, gehouden te Genève op 22 september 1995 (Stuk 2-824/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Internationaal Verdrag tegen de aanwerving, het inzetten, de financiering en de opleiding van huurlingen, opgemaakt te New York op 4 december 1989 (Stuk 2-826/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

- **Le projet de loi a été reçu le 21 décembre 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 21 janvier 2002.**

Projet de loi relative à la mise en disponibilité volontaire de certains militaires en service aux forces belges en République fédérale d'Allemagne (Doc. 2-991/1).

- **Le projet a été reçu le 21 décembre 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 21 janvier 2002.**

Projet de loi étendant la gratuité des soins de santé pour tous les anciens combattants et victimes de guerre qui bénéficient d'une rente de guerre de 3 semestres au moins (Doc. 2-992/1).

- **Le projet a été reçu le 21 décembre 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 21 janvier 2002.**

Projet de loi modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail en ce qui concerne la déclaration immédiate de l'emploi (Doc. 2-993/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 21 décembre 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 21 janvier 2002.**

Notification

Projet de loi portant assentiment à l'Accord sur la sécurité des informations entre les Parties au Traité de l'Atlantique Nord, et aux Annexes I, II et III, faits à Bruxelles, le 6 mars 1997 (Doc. 2-551/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à la Décision du Conseil de l'Union européenne du 29 septembre 2000 relative au système des ressources propres des Communautés européennes (Doc. 2-675/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'amendement à la Convention de Bâle du 22 mars 1989 sur le contrôle des mouvements transfrontières de déchets dangereux et de leur élimination, adopté à la troisième réunion de la Conférence des Parties à Genève le 22 septembre 1995 (Doc. 2-824/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à la Convention internationale contre le recrutement, l'utilisation, le financement et l'instruction de mercenaires, faite à New York le 4 décembre 1989 (Doc. 2-826/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Wetsontwerp houdende instemming met het herziene Europees Sociaal Handvest en met de Bijlage, gedaan te Straatsburg op 3 mei 1996 (Stuk 2-838/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Internationaal Comité van het Rode Kruis, ondertekend te Brussel op 19 april 1999 (Stuk 2-839/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord gesloten door wisseling van brieven gedagtekend te Brussel op 23 december 1998 en 19 februari 1999 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de voorrechten en immuniteiten van de Belgische naar Europol afgevaardigde verbindingsofficieren (Stuk 2-883/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de volgende internationale akten:

1. De Overeenkomst betreffende de bouw en de exploitatie van een Europese Synchrotronstralingsinstallatie, en Bijlagen I, II, III en IV, opgemaakt te Parijs op 16 december 1988;
2. De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden betreffende de gezamenlijke deelname aan de Europese Synchrotronstralingsinstallatie alsook de wijze van uitvoering daarvan, en uitwisseling van brieven, ondertekend te Brussel op 12 november 1990;
3. Protocol van toetreding van het Koninkrijk der Nederlanden tot de Overeenkomst van 16 december 1988 betreffende de bouw en de exploitatie van een Europese Installatie voor synchrotronstraling, en Bijlage I, opgemaakt te Parijs op 9 december 1991 (Stuk 2-884/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de volgende internationale akten:

1. De Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K. 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, gedaan te Brussel op 26 juli 1995;
2. Het Protocol, opgesteld op grond van artikel K. 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, gedaan te Dublin op 27 september 1996;

Projet de loi portant assentiment à la Charte sociale européenne révisée et à l'Annexe, faites à Strasbourg le 3 mai 1996 (Doc. 2-838/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord de siège entre le Royaume de Belgique et le Comité international de la Croix-Rouge, signé à Bruxelles le 19 avril 1999 (Doc. 2-839/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord conclu par échange de lettres datées à Bruxelles les 23 décembre 1998 et 19 février 1999 entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas concernant les privilèges et immunités des officiers de liaison belges détachés auprès d'Europol (Doc. 2-883/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment aux actes internationaux suivants :

1. Convention relative à la construction et à l'exploitation d'une Installation européenne de rayonnement synchrotron, et Annexes I, II, III et IV, faites à Paris le 16 décembre 1988 ;
2. Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas concernant leur participation commune à l'Installation européenne de rayonnement synchrotron ainsi que ses modalités d'exécution, et échange de lettres, signées à Bruxelles le 12 novembre 1990 ;
3. Protocole d'adhésion du Royaume des Pays-Bas à la Convention du 16 décembre 1988 relative à la construction et l'exploitation d'une Installation européenne de rayonnement synchrotron, et Annexe I, faits à Paris le 9 décembre 1991 (Doc. 2-884/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment aux actes internationaux suivants :

1. La Convention, établie sur la base de l'article K. 3 du Traité sur l'Union européenne, relative à la protection des intérêts financiers des Communautés européennes, faite à Bruxelles le 26 juillet 1995 ;
2. Le Protocole, établi sur la base de l'article K. 3 du Traité sur l'Union européenne, à la Convention relative à la protection des intérêts financiers des Communautés européennes, fait à Dublin le 27 septembre 1996 ;

3. Het Tweede Protocol, opgesteld op grond van artikel K. 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, en de Gezamenlijke Verklaring, gedaan te Brussel op 19 juni 1997;

4. Het Protocol, opgesteld op grond van artikel K. 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, en de Verklaring, gedaan te Brussel op 29 november 1996;

5. De Overeenkomst, opgesteld op basis van artikel K. 3, lid 2, onder C), van het Verdrag betreffende de Europese Unie, ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn, gedaan te Brussel op 26 mei 1997. (Stuk 2-885/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot regeling van het scheepvaartverkeer en van de recreatie op de gemeenschappelijke Maas, ondertekend te Brussel op 6 januari 1993 (Stuk 2-886/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Bijlage V en met het Aangangsel 3 bij het Verdrag van Parijs van 22 september 1992 inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, aangenomen te Sintra op 23 juli 1998 (Stuk 2-888/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, gedaan te Straatsburg op 17 maart 1978 (Stuk 2-889/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Russische Federatie, en met de Bijlage, ondertekend te Brussel op 8 december 1993 (Stuk 2-892/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

3. Le deuxième Protocole, établi sur la base de l'article K. 3 du Traité sur l'Union européenne, à la Convention relative à la protection des intérêts financiers des Communautés européennes, et la Déclaration conjointe, faits à Bruxelles le 19 juin 1997 ;

4. Le Protocole, établi sur la base de l'article K. 3 du Traité sur l'Union européenne, concernant l'interprétation, à titre préjudiciel, par la Cour de Justice des Communautés européennes de la Convention relative à la protection des intérêts financiers des Communautés européennes, et la Déclaration, faits à Bruxelles le 29 novembre 1996 ;

5. La Convention, établie sur la base de l'article K. 3, paragraphe 2, point C), du Traité sur l'Union européenne, relative à la lutte contre la corruption impliquant des fonctionnaires des Communautés européennes ou des fonctionnaires des États membres de l'Union européenne, faite à Bruxelles le 26 mai 1997. (Doc. 2-885/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas portant réglementation de la navigation et des activités de loisirs sur la Meuse mitoyenne, signée à Bruxelles le 6 janvier 1993 (Doc. 2-886/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Annexe V et à l'Appendice 3 de la Convention de Paris du 22 septembre 1992 pour la protection du milieu marin de l'Atlantique du Nord-Est, adoptés à Sintra le 23 juillet 1998 (Doc. 2-888/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment au Protocole additionnel à la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, fait à Strasbourg le 17 mars 1978 (Doc. 2-889/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la Fédération de Russie relatif au transport aérien, et à l'Annexe, signés à Bruxelles le 8 décembre 1993 (Doc. 2-892/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Socialistische Republiek Vietnam inzake luchtvervoer, en met de Bijlage, ondertekend te Brussel op 21 oktober 1992 (Stuk 2-893/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van Macao inzake luchtvervoer, en met de Bijlage, ondertekend te Brussel op 16 november 1994 (Stuk 2-894/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Internationale Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling inzake de vestiging in België van een verbindingsbureau van deze organisatie, ondertekend te Brussel op 26 april 1999 (Stuk 2-896/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag inzake de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel, gedaan te New York op 9 december 1994 (Stuk 2-904/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Ecuador tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en met het Protocol, gedaan te Quito op 18 december 1996 (Stuk 2-905/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de Bijlagen 1 en 2, gedaan te Brussel op 30 juni 1999 (Stuk 2-908/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République socialiste du Vietnam relatif au transport aérien, et à l'Annexe, signés à Bruxelles le 21 octobre 1992 (Doc. 2-893/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de Macao relatif au transport aérien, et à l'Annexe, signés à Bruxelles le 16 novembre 1994 (Doc. 2-894/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et la Banque Internationale pour la Reconstruction et le Développement sur l'établissement en Belgique d'un bureau de liaison de cette organisation, signé à Bruxelles le 26 avril 1999 (Doc. 2-896/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à la Convention sur la sécurité du personnel des Nations Unies et du personnel associé, fait à New York le 9 décembre 1994 (Doc. 2-904/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République de l'Équateur tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, faits à Quito le 18 décembre 1996 (Doc. 2-905/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment au Protocole portant adaptation des aspects institutionnels de l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République de Bulgarie, d'autre part, afin de tenir compte de l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède à l'Union européenne, et les Annexes 1 et 2, faits à Bruxelles le 30 juin 1999 (Doc. 2-908/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Slowakije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de Bijlagen 1 en 2, gedaan te Brussel op 25 juni 1999 (Stuk 2-909/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de Bijlagen 1 en 2, gedaan te Brussel op 28 juni 1999 (Stuk 2-910/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Tsjechië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de Bijlagen 1 en 2, gedaan te Brussel op 24 juni en 29 november 1999 (Stuk 2-911/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 20 december 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Antwoorden van de regering op aanbevelingen van de Senaat

Bij brief van 3 januari 2002 heeft de eerste minister aan de Senaat overgezonden, het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken op de aanbevelingen van de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden in zijn voortgangsrapport over het regeringsbeleid met betrekking tot de immigratie (stuk Senaat 2-565/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Antwoorden van de regering op resoluties van de Senaat

Bij brief van 19 december 2001 heeft de eerste minister aan de Senaat overgezonden, het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken op de resolutie over de sancties in het internationaal recht (stuk Senaat

Projet de loi portant assentiment au protocole portant adaptation des aspects institutionnels de l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République Slovaque, d'autre part, afin de tenir compte de l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède à l'Union européenne, et les Annexes 1 et 2, faits à Bruxelles le 25 juin 1999 (Doc. 2-909/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment au Protocole portant adaptation des aspects institutionnels de l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la Roumanie, d'autre part, afin de tenir compte de l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède à l'Union européenne, et aux Annexes 1 et 2, faits à Bruxelles le 28 juin 1999 (Doc. 2-910/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment au Protocole portant adaptation des aspects institutionnels de l'Accord européen établissant une association entre les communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République Tchèque, d'autre part, afin de tenir compte de l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède à l'Union européenne, et aux Annexes 1 et 2, faits à Bruxelles le 24 juin et le 29 novembre 1999 (Doc. 2-911/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 20 décembre 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Réponses du gouvernement aux recommandations du Sénat

Par lettre du 3 janvier 2002, le premier ministre a transmis au Sénat, la réponse du vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères aux recommandations de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives dans son rapport de suivi sur la politique gouvernementale à l'égard de l'immigration (doc. Sénat 2-565/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Réponses du gouvernement à des résolutions du Sénat

Par lettre du 19 décembre 2001, le premier ministre a transmis au Sénat, la réponse du vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères à la résolution sur les sanctions en droit international (doc. Sénat 2-561/1).

2-561/1).

Bij brief van 19 december 2001 heeft de eerste minister aan de Senaat overgezonden, het antwoord van de minister van Justitie op de resolutie over de sancties in het internationaal recht (stuk Senaat 2-561/1).

Bij brief van 3 januari 2002 heeft de eerste minister aan de Senaat overgezonden, het antwoord van de minister van Justitie op de resolutie over een universeel moratorium op de doodstraf (stuk Senaat 2-521/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Zaken en voor de Landsverdediging.**

Arbitragehof – Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

- het arrest nr. 159/2001, uitgesproken op 19 december 2001, inzake:
 - a) de beroepen tot vernietiging van de artikelen 8, 10, 11, 12 en 13 van de wet van 24 december 1999 houdende sociale en diverse bepalingen (betreffende diverse financiële bijdragen ten laste van farmaceutische bedrijven), ingesteld door de VZW Agim en anderen;
 - b) het beroep tot vernietiging van artikel 55 van de wet van 2 januari 2001 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (betreffende de heffingen op het omzetcijfer van zekere geneesmiddelen), ingesteld door de vennootschap naar Nederlands recht Merck Sharp & Dohme BV (rolnummers 1981, 2002 en 2139, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 160/2001, uitgesproken op 19 december 2001 inzake de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 61 en volgende van het Wetboek van Strafvordering, gesteld door het Hof van Beroep te Luik (rolnummer 2003);
- het arrest nr. 161/2001, uitgesproken op 19 december 2001, inzake de prejudiciële vraag over artikel 3, 2°, van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst, gesteld door de Rechtbank van Koophandel te Brussel (rolnummer 2012);
- het arrest nr. 162/2001, uitgesproken op 19 december 2001, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 222 van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1977, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Luik (rolnummer 2032).

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Arbitragehof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vragen over artikel 5, tweede en vierde lid, van het Strafwetboek, zoals hersteld bij de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Luik (rolnummers 2288, 2296

Par lettre du 19 décembre 2001, le premier ministre a transmis au Sénat, la réponse du ministre de la Justice à la résolution sur les sanctions en droit international (doc. Sénat 2-561/1).

Par lettre du 3 janvier 2002, le premier ministre a transmis au Sénat, la réponse du ministre de la Justice à la résolution concernant un moratoire universel de la peine de mort (doc. Sénat 2-521/1).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Cour d'arbitrage – Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

- l'arrêt n° 159/2001, rendu le 19 décembre 2001, en cause :
 - a) les recours en annulation des articles 8, 10, 11, 12 et 13 de la loi du 24 décembre 1999 portant des dispositions sociales et diverses (concernant diverses contributions financières à charge des entreprises pharmaceutiques), introduits par l'ASBL Agim et autres ;
 - b) le recours en annulation de l'article 55 de la loi du 2 janvier 2001 portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses (relatif aux cotisations sur le chiffre d'affaires de certains produits pharmaceutiques), introduit par la société de droit néerlandais Merck Sharp & Dohme BV (numéros du rôle 1981, 2002 et 2139, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 160/2001, rendu le 19 décembre 2001, en cause la question préjudicielle relative aux articles 61 et suivants du Code d'instruction criminelle, posée par la Cour d'appel de Liège (numéro du rôle 2003) ;
- l'arrêt n° 161/2001, rendu le 19 décembre 2001, en cause la question préjudicielle concernant l'article 3, 2°, de la loi du 13 avril 1995 relative au contrat d'agence commerciale, posée par le Tribunal de commerce de Bruxelles (numéro du rôle 2012) ;
- l'arrêt n° 162/2001, rendu le 19 décembre 2001, en cause la question préjudicielle relative à l'article 222 de la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée par arrêté royal du 18 juillet 1977, posée par le Tribunal correctionnel de Liège (numéro du rôle 2032).

– **Pris pour notification.**

Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

- les questions préjudicielles relatives à l'article 5, alinéas 2 et 4, du Code pénal, tel qu'il a été rétabli par la loi du 4 mai 1999 instaurant la responsabilité pénale des personnes morales, posées par le Tribunal correctionnel de Liège (numéros du rôle 2288, 2296 et 2297, affaires

en 2297, samengevoegde zaken);

- de prejudiciële vragen over de artikelen 205 en volgende van hoofdstuk XXII, 265 en 266 van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1977, gesteld door het Hof van Beroep te Antwerpen en door de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (rolnummers 2209 en 2294, samengevoegde zaken).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Bij brief van 20 december 2001 heeft de voorzitter van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, overeenkomstig artikel 1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven aan de Senaat overgezonden:

- advies betreffende het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto (stuk CRB 2001/911 DEF);
- advies over het koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 8, §4, van de wet van 22 mei 2001 betreffende werknemersparticipatie in het kapitaal en in de winst van de vennootschappen (stuk CRB 2001/912 DEF),

aangenomen tijdens zijn plenaire vergadering van 20 december 2001.

- **Neergelegd ter Griffie.**

Nationale Arbeidsraad

Bij brief van 3 januari 2002 heeft de voorzitter van de Nationale Arbeidsraad, overeenkomstig artikel 1 van de organieke wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad aan de Senaat overgezonden:

- het advies nr. 1382 betreffende de uitzendarbeid in het bouwbedrijf;
- het advies nr. 1383 betreffende de maatregelen ter begeleiding van bij de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 17 en nr. 46 – Modernisering van het statistisch apparaat van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid – Loonstatistieken, indexcijfer van de regelingslonen – Koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen en wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen (artikel 50): aanpassing van de drempelbedragen;
- het advies nr. 1384 betreffende de pensioenfondsen voor meerdere werkgevers;
- het advies nr. 1385 betreffende de seizoen- en gelegenheidsarbeid in de landbouwsector – Ontwerp van koninklijk besluit,

aangenomen tijdens zijn vergadering van 19 december 2001.

- **Neergelegd ter Griffie.**

jointes) ;

- les questions préjudicielles relatives aux articles 205 et suivants, 265 et 266 du chapitre XXII de la loi générale sur les douanes et les accises, coordonnée par arrêté royal du 18 juillet 1977, posées par la Cour d'appel d'Anvers et par le Tribunal de première instance de Turnhout (numéros du rôle 2209 et 2294, affaires jointes).

- **Pris pour notification.**

Conseil central de l'Économie

Par lettre du 20 décembre 2001, le président du Conseil central de l'économie a transmis au Sénat, conformément à l'article premier de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie :

- l'avis concernant l'accord de coopération entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la région de Bruxelles-Capitale relatif à l'établissement, l'exécution et le suivi d'un Plan national Climat, ainsi que l'établissement de rapports, dans le cadre de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et du Protocole de Kyoto (doc. CCE 2001/911 DEF) ;
- l'avis concernant l'arrêté royal portant exécution de l'article 8, §4 de la loi du 22 mai 2001 relative aux régimes de participation des travailleurs au capital et aux bénéfices des sociétés (doc. CCE 2001/912 DEF),

adoptés lors de sa séance plénière du 20 décembre 2001.

- **Dépôt au Greffe.**

Conseil national du travail

Par lettre du 3 janvier 2002, le président du Conseil national du travail a transmis au Sénat, conformément à l'article 1er de la loi du 29 mai 1952 organique du Conseil national du travail :

- l'avis n° 1382 relatif au travail intérimaire dans le secteur de la construction ;
- l'avis n° 1383 relatif aux mesures d'accompagnement des conventions collectives de travail n°s 17 et 46 – Modernisation de l'appareil statistique du Ministère de l'Emploi et du Travail – Statistiques salariales, indice des salaires conventionnels – Arrêté royal n° 33 du 30 mars 1982 relatif à une retenue sur des indemnités d'invalidité et des prépensions et loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales (article 50) : adaptation des montants-planchers ;
- l'avis n° 1384 relatif aux fonds de pensions multi-employeurs ;
- l'avis n° 1385 relatif au travail saisonnier et occasionnel dans le secteur de l'agriculture – Projet d'arrêté royal,

adoptés lors de sa séance du 19 décembre 2001.

- **Dépôt au Greffe.**